YENİ DÜNYA DÜZENİ

ANAHTAR KİTAPLAR YAYINEVİ
Klodfarer cad. İletişim Han No:7 Kat:2 34400 Cağaloğlu-İSTANBUL
Tel: 516 22 07

HALİD ÖZKUL

•

YENİ DÜNYA DÜZENİ

İnceleme

•

Kasım-1992

•

Sahibi ve Yayın Yönetmeni: *Mehmet Atay*

•

Kapak Düzeni: *Feyyaz Yaman*

•

Kapak Film ve Baskı: Ebru Grafik
İç Baskı: Doğan Ofset

ISBN 974-7787-16-7

HALİD ÖZKUL

YENİ DÜNYA DÜZENİ

İnceleme

YENİ DÜNYA DÜZENİ

• GİRİŞ 11

• DÜNDEN BUGÜNE 14

KLASİK SÖMÜRGECİLİK 18

Antik Sömürgecilik-Koloniler Periodu: M.Ö.V. yy-M.S. XIII. yy. 18

Keşifçi Sömürgecilik-Rönesans Periodu: XIII. yy.-XV. yy 18

Fetihçi Sömürgecilik-Hanedanlar Periodu: XV. yy.-XVII. yy 18

İlkel-Sermayeci Sömürgecilik-Savaşlar Periodu: XVII. yy.-XIX. yy.......19

MODERN SÖMÜRGECİLİK-EMPERYALİZM 19

"Eski" Sömürgecilik-"Vahşi" Mandaterizm Periodu: 1900-1954 20

"Yeni" Sömürgecilik-Vietnam Periodu: 1954-1973 21

"Çağdaş" Sömürgecilik-"Vietnam Sendromu"/Med-Cezir Periodu: 1973-1989 22

UYGAR SÖMÜRGECİLİK-"SOSYAL" EMPERYALİZM 24

"Neo" Mandaterizm-"Yeni Dünya Düzeni" Periodu: 1989-. 27

•GÖREVLERİMİZ 31

PROLETEK ÖRGÜTLENMENİN SORUNLARI: 31

"DEVRİMCİ EMEK KURULTAYI" 31

SİYASAL-KÜLTÜR ve YÖNTEM 35

STRATEJİ (SEVK ve İDARE) 38

TAKTİK (DÜZENLEME ve YÖNETİM) 38

Taktik İçinde Taktik 39

Aldatma/Hile 39

Baskın/Tuzak 40

•NASIL BİR DÜNYA? 41

DEMOKRATİK BİRLİKTELİK/ÖZCÜLÜK 41

ÖZ-YÖNETİM 42
Birimkentler 42
Kırkentler 44
Bilimkentler 46
ÖZ-SAVUNMA 48
Toplumsallaştırılmış-Eylem 48
"Çelik-Çekirdek" Birimler ve Milis 49
Haberalma ve Eylem 50
ÖZ-İLETİŞİM 51
Propaganda ve Ajitasyon 51
Kitlesel İletişim Aygıtları 52
Tavsiyecilik 53
KÜLTÜR DEVRİMİ 53
Devletin Söndürülmesi 54
Yeni-İnsanlık/Emeğin Kurtuluşu 54

•NASIL BİR TÜRKİYE? 55

NİÇİN HAKLIYIZ? 56
NASIL YAPILMALI? 64
Tarım 65
Sanayi 65
Madencilik 66
Ulaşım 66
Sağlık 66
Öğretim 67
Kültür 67
Doğa ve Enerji 68

Spor-Çevre-Savunma 68
Aile-Hukuk-Ahlâk 69
İnançlar 70
Merkezi Koordinasyon-Araştırma-Planlama 71

•SONUÇ YERİNE 12'YE 5 KALA 73

EKLER:

•DİYALETİK MATERYALİZM'DEN,
MATERYALİST POLYALEKTİK'E 74
•ÜNİVERSAL BURJUVAZİNİN (MALİ-OLİGARŞİSİ'NİN)
ÖRGÜTLENMESİNİN İDEOLOJİK YANSIMALARI:
ÜTOPYA + REFORM (RÖNESANS) + RADİKALİZM! 79
•BİREYSELLİĞİN VE BİLİMSELLİĞİN MATERYALİST-
POLYALEKTİK "SÜREÇ"İ 87
•İNSAN (LAR) IN "SPIRAL-CYCLE"Sİ 88
•TOPLUMUN "SPIRAL-CYCLE"Sİ...... 89
•ÜNİVERSAL MALİ-OLİGARŞİ'NİN SİYASAL-MİLİTER
SİBERNETİK "FIRILDAK"I 90

AVRUPA'DA -ve DÜNYA'DA- *bir hayalet-* dolaşacak, yakında *-Komünizm hayaleti. Eski Avrupa'nın* -ve Yeni Dünya'nın- *bütün güçleri bu hayaleti defetmek üzere kutsal bir ittifak içine girdiler: Papa ile* -yeni- *Çar, Metternich* - Kissenger- *ile Guizot* -Mitterand-, *Fransız* - Mason- *radikalleri ile Alman polis* -Neo Nazi- *ajanları. . .*

1848: -1992-

GİRİŞ

1989 Malta Sözleşmesi ile, Dünya'nın 1917'den sonra ikinci kez "genel kriz" dönemine girdiğine, içinde yaşıyarak tanık oluyoruz. Bu, ne burjuva ideologlarının iddia ettiği gibi "komünizmin çöküşü" krizi, ne de sonradan uyanan "sol"cularımızın iddia ettikleri gibi "sosyalizmin krizi". Yaşanan, üretim güçlerinin bilim- teknoloji devriminin, üretim ilişkilerini zorlamasından dolayı, hem tekelci kapitalizmi hem de devlet sosyalizmini "krize" itmesidir. Bu, dünya tarihinde ilk olarak, nesnel nedenlerini yaratmış olan yeniden-üretimin, *dünyayı* bir "devrim krizi"ne sürüklemiş olmasıdır. Bu, iktisadi altyapısının çeperlerine vuran, "*Sürekli Devrim*" tokmağının 'Çan Sesleri'dir!

Evet, "Çanlar Kimin İçin Çalıyor?"...

Boş yere, *Wall Street Journal*'dan, "Marx Haklıymış!" çığlıkları yükselmiyor. Boş yere *C.F.R.* ideologları, "hata yaptık" serzenişlerinde bulunmuyor. Boş yere, Gorbaçov, "bir gün gelecek tarih beni haklı kılacaktır", demiyor. Hızlı ezbercilerimiz, materyalist diyalektik adına yine metafiziğe teslim oluyorlar: "Kahrolsun Gorbaçov!" Sanki tarihi Gorbi-efendi yapıyor! Kendi çürümüşlüklerini haklı çıkarmak için, onu karşı-devrim iktidarının müsepbibi olarak çarmıha germeye hazırlanıyorlar. Aynı ahmaklar, karşı-devrimci-mason kuklası Yeltsin'i "soytarı" olarak damgalayarak "görmemezlik"den gelmişler; Gorbaçov'un "Toprak Emekçilere, Fabrika İşçilere" sloganına karşı, Toplumsal Mülkiyetin mafyalaşmış devlet-parti bürokratlarının tasarrufundan kurtarıp, fiilen o üretim birimlerinde çalışan emekçilerin tasarrufuna verilmesine karşı çıkmışlardı. Gorbaçov, bir Marx-Engels ya da Lenin olamadığı içindir ki, kapıya gelen Kültür Devrimi'nden korktu, kit-

leleri harekete geçirmeyince. "yalnız" kaldı ve kıçüstü düştü. Sandalyesini tutan kişinin. Bush gibi bir azılı anti-komünist olması onun "reformist" iyimserliğini. ahmaklığa dönüştürdü. Ama. bugüne kadar Marksizm-Leninizm arkasına saklanan. bütün küçükburjuva "Gotod"çuların. anarko-nihilist. lumpen. entelektüel. şoven-milliyetçi yeteneksiz ve yetersiz ideoloji asalaklarının maskelerinin ortaya serilmesine "yardımcı" oldu. Çağdaş Sosyalizmin üzerindeki "ölü toprağı"m silkelemesi için şartların oluşmasında "etken" oldu. Marx-Engels'in. Komünist Manifesto'da- Gerici Sosyalizmler- başlığı altında incelediği "Köylü Komünizm"lerinin teşhir edilmesini sağladı. Bütün bunlar dünya burjuvazisinin aleyhine fakat. dünya işçi sınıfı hareketi için önemli gelişmelerdir.

Evet. "Çanlar Kimin İçin Çalıyor?"...

Bilim-Teknolojik Devrimi son hızla atılıma geçti. BİO-MANYETİK çağa giriyoruz. "Okyanus Termal Enerji Dönüşüm Makinası" ve Deniz-Güneş- Enerji Sistemi. Kabinsiz savaş uçakları. İletken plastikler -robotlar için plastik kaslar- Bilgisayar grafikler. Uzay'ın fethi. Neştersiz sondalı cerrahi. Lazer neşterler. Robotlar. Fotopiller. Rüzgar enerjisi. Mikrodalga sistemleri. Compact Discler-Dat-Recorder'ler. Biyomekanik. Turbo sistemler. Ismarlama proteinler. Moleküler Bilgisayar. Nöral Bilgisayar. Başka güneşlerin-galaksilerin keşfi. Gübresiz tahıl yetiştirilmesi. İnorganik artıkları ve radyoaktiviteyi temizleyen bakteriler. Lazerler. Mikro yarıiletken lazerler. Bio-kolektörler. Ozon uygulamaları. Uçan otomobil. Bio-mıknatıs. Bio-Data sistemler. "Su Jeti". Likid kristal polimerleri. Mikro-minyatürleştirmeler. Yüksek Teknoloji Seramikleri. Bu atılımın ürünleri ve insanlığın hizmetinde rasyonel olarak kullanılmaya hazırlar.

Bu çok kapsamlı konuları. bilimsel sosyalizmin ışığında incelemek için 1989'da ana başlıklar altında toplamıştım. Şu anda üç yıldır çalışmasını sürdürdüğüm kitabımın ardından. İki yıllık bir çalışma ile toparlanacaktı. Fakat olayların. kişilerin inisiyatifleri dışındaki süratli gelişmesi. acil olarak tasavvur noktalarının biraraya getirilmesini zorunlu kıldı. Bu açıdan aşağıdaki notlar. eksik ve bir adım değilde iki adım ilerisi olarak yorumlanabilir. Önemli olan. yepyeni tartışma alanları açmak. bilgi ve bilincimizi çağdaş formlara ulaştırmakdır. Önemli olan. Yaratımcı Emek sarfetmekdir. Ezberci-doğmatik-beleşçilik ile bağları koparmakdır. Anarko-nihilist-lümpen maceraperest-provakatörler ile köprüleri atmaktır. Kitleyi bilgilendirmek ve yol gösterici-öncü olmaktır.

Mücadele meydanı, yetenekliler ile yeteneksizlerin ayrıştırılabileceği, yüreklilerin olgunlaştırılabileceği yegane gerçek/deney alanıdır. Zekâ, deha tacını ancak bu alanda eline geçirebilir. Derin bilgiler ise, bu deha tacının mücevherleridirler. Bu hazineyi, düşmandan sakınmak için "şekilsizleşme"nin en iyi yolu geniş bir platform oluşturmaktır. Yerel anlamda bir Kurultay (Cephe değil), milletlerarası anlamda bir Enternasyonal. Burjuvazinin Kurultayları, "Odalar"dır (Ticaret-Sanayi), Cepheleri ise, Dernekleri'dir. Partiler'i ise, hizipleri olarak sadece muharebe birlikleridir. Bankalar, Lojistik merkezleridir. Borsalar ise, burjuvazinin "Savaş Oyunları" Odalarıdır. Milletlerarası evrensel örgütlenmeleri ise, esas Siklet Merkezleri olan Genelkurmay Başkanlıklarıdır. (CFR-Bilderberg-Trileteral- Roun Table-vbgb.). Böyle bir mücadele meydanında, bilgibilimsel/bilinçli- eylemden yoksun, aşırılık tehlikeli bir zaaftır. Bunun için burjuvazi, anarşist-nihilist-radikal vbgb. aşırılıkları kullanarak istediği zaman ve istediği yerde zafere ulaşır. Bundan dolayıdır ki, çağdaş savaşçılığın "püf" noktası; bir yılan kadar sessiz, bir bukalemun kadar görünmez olmaktadır. Onlar kadar da, doğal ortam içinde reddedilemez legal olmaktır. Zannedilenin aksine, askeri deha, mümkün olduğu kadar az kan akıtıp, en büyük zaferi elde etmiş olandır. Önemli olan düşmanın Siklet Merkezinin beyinlerini teşhir-tahrip etmekdir. Bu ise, öncelikle ideolojik ve siyasidir. Çünkü, insan(lar)ın psikolojik yapılanması içinde: "Siyasi önderlikte en büyük sorun şudur: İnsanların kalbini kim kazanıyor?" (Mei Yaochen). Daha sonra ise, askeridir. Mücadele meydanında elde edilen zaferin garantörleri, *Bilgi/Zekâ, Yetenek/Yaratıcılık Sabır/Azim* ve *Zaman*dır. Sun Usta'nın öz deyişi ile "Yani zafer 'imal edilir'". Her imalatta olduğu gibi, insan(lık)ın varoluş nedeni olan EMEK zorunludur. Bunun içindir ki:

"Bilgi Berekettir."

"En Yüce Değer Emek'tir"

Emek Hak'tır

Hakkı Var-Eden Halk'tır...

• DÜNDEN BUGÜNE

"*Bilgi*, gücün anahtarıdır." *Kurmaylık* bilgisini ise; düşmanını mümkün olduğu kadar iyi tanımlamak, kendini de mümkün olduğu kadar iyi sakınmaktır. Düşmanını tanımlamak, gerçeklerin gizli olduğu ayrıntıları açıklamak; kendini sakınmak ise, *Siyasal-Kültür* ile donanmakla mümkündür.

Bugünkü durum, I. ve II. Yeniden Paylaşım Savaşlarının sonrasının, günümüz boyutlarında izdüşümü niteliğinde. 1947'de emperyalistlerce başlatılan iktisadi abluka ve provakasyon içerikli "Soğuk Savaş" (bir bakıma, III. Yeniden Paylaşım için Egemenlik Savaşı), 1989'da Malta'da noktalandı. I., II., III. savaşımların ilânını yapan Berlin, IV. sününde startını verdi!

Tez (Serbest Rekabetçi Kapitalizm) + Anti-Tez (Tekelci Kapitalizm) + Sentez (Devlet Sosyalizmi) olgularının gelişimi bizi devrimci görevimiz için uyarıyor. Görevimiz Sentez'i AŞMAK'tır. Üretim Güçlerinin ve buna tekabül eden Üretim İlişkilerinin ulaşmış olduğu gelişim-dönüşüm- devinim-değişimler, bugün Marx-Engels ustaların dehasını bir daha ispatlamaktadır. Bugün, acil görevlerimizin arasında; "Yeni" Komünist Manifesto'nun, Kapital "5. Cild"in, "Yeni" Doğanın Diyaletiği'nin, Materyalizm ve Ampiryokritisizm ile Emperyalizm'in "2. Cild"lerinin ve de "Kültür Devrimi" üzerine özgün yapıtların yazılması beklemektedir. Bunları ve benzerlerini, Emeğin Kurtuluşu'nun bilim-işçileri olan Komünistler tarafından üretilmesi *zorunlu*dur. . . Tam bu noktadan, yorumlama da dahi ne kadar geri olduğumuzu anlayabilmek için, tam 74 yıl önceye dönüp, Dünya ve Alman modern proletaryasının "Jeanne D'Arc"ı, eşsiz devrimci kadın Rosa Luxemburg'un, "devrim krizi" dönemi yorumlarından birine göz atmayı uygun görüyorum:

"Rus Devrimi'nin derslerine karşı tümüyle sağır olarak sosyalizmin

abc'sini unutan uluslararası proletarya burjuvaziyle aynı barış programını sonuçlandırmanın yollarını arıyor ve bunu kendi öz programı gibi öne sürüyor! Yaşa Wilson (siz, Bush diye de okuyabilirsiniz. y.n.) ve Milletler Cemiyeti! (siz, Birleşmiş Milletler diye de okuyabilirsiniz. y.n.) Yaşa ulusların kaderlerini tayin hakkı ve silahsızlanma! . .. küçükburjuva ütopyalar, sonradan görme milliyetçi devletler. . .. Papa. . ., Alman militarizminin Ukraynalı ücretli askerleri-aniden altında toplandıkları bayrak.

"Ve bütün bu milliyetçi sarhoşluğun üzerinde uluslararası barış bayrağı dalgalanıyor. Her yerde sosyalistler, kestaneyi burjuvazi için alıyorlar ateşten; kredileri ve ideolojileriyle burjuva toplumun moral bozgununu gizlemeye yardım ediyorlar, bu bozgundan kurtulmalarına, burjuva sınıf hegemonyasını iyileştirmeye ve sağlamlaştırmaya yardım ediyorlar.

"Ve iyice yağlanmış bu siyasetin ilk pratik sonucu Rus Devrimi'nin ezilmesi ve Rusya'nın parçalanması oldu.

"En kötü bayağılıkların, en kötü yavanlıkların, uyutucunun, sinema melodramlarının tuzağına düştüler: Sermaye aniden kayboldu, sınıf çatışmaları sanki hiç yoktu. Silahsızlanma, barış, ulusların uyumu. . . Krupp top yerine Noel mumu üretecek, Amerika'nın Gary* kenti Fröbel'in çocuk bahçesine dönüşecek. . . Ve bütün bunlar Amerikalı milyarderlerin başkanı Wilson'un sihirli formülü sayesinde. . . Finans kapital ve savaş endüstrisi kapitali kamu borçları nedeniyle tüm devletleri avucuna almışken! Sömürgeler sömürge kalırken! Burada, sınıf macadelesi düşüncesi ulusal düşünce karşısında teslim oluyor. Öyle görünüyor ki, her ulus içinde sınıfların ahengi, "Milletler Cemiyeti" içinde ferahlamak için Dünya Savaşı'ndan çıkmak zorunda olan ulusların ahenginin önkoşulu ve tamamlayıcısı olmak zorunda. Ulusçuluk şimdi ortaya sürüldü. Uluslar ve miniuluslar her yerde ortaya çıkıyor ve devlet kurma haklarını savunuyorlar. Yeni bir ilkbahar gücüyle canlanan kokuşmuş kadavralar, yüzyıllık mezarlarından çıkıyorlar, *hiçbir zaman özerk devlet bütünlüğü oluşturmamış "tarihsiz" halklar* (i.b.a.y.n.) şiddetli bir devlet olma ihtiyacı duyuyorlar. Polonyalılar, Ukraynalılar, Beiloruslar, Litvanyalılar, Çekler, Yugoslavlar, Kafkaslar'da on yeni ulus (siz, Kürtler, diye de ekleyebilirsiniz. y.n.). . . Sionistler daha şimdiden Filistinli gettolarını şimdilik Filadelfiya'da kuruyorlar. . .

* Indiana eyaletindeki Gary kentine yerleşen U.S. Steel gibi şirketler, yöre halkına karşı hiçbir sorumluluk duymadan, havasını ve suyunu kirletmişlerdi. Önemsiz müdür yardımcılarından başka hiçbir yönetici de kente yerleşmemişti.(y.n)

"Süpürgenin üzerinde, bastonun üzerinde.

Bugün uçmayan artık asla uçmayacak.

"Görünüşte ve sonuçların şeklinde -yeni küçük uluslar devletlerin kurulması- Avusturya (siz, burayı Yugoslavya diye okuyabilirsiniz, y.n.) ve Türkiye'nin çöküşüne benzer olan Rusya'nın çöküşü karşıt bir sorunu gizliyor: Bir yandan, proletarya siyasetinin ulusal düzeyde emperyalizme karşı terkedilmesi; öte yandan, iktidarın proletarya tarafından alınmasına karşı kapitalist karşı-devrim.

"Bu devletlerin ulusçuluğu emperyalist eğilimlerin genel atmosferinde kirlenmişti ve şimdi de kirlidir.

"Ama tüm bu özgül çıkarlar arasından bir eksen geçiyor ve onları yönlendiriyor, tarihsel durumun özelliklerinin yarattığı genel yarar: Bir dünya proletarya devrimi tehdidine karşı saldırı.

"Bolşevizm" *pratik devrimci sosyalizmin* (iba. radikal, değil, y.n.), işçi sınıfının iktidarı alma isteklerinin anahtar sözcüğü haline geldi.

"Şimdi bağımsız var olmaya can atan genç mikro-burjuvazi sadece engelsiz ve vesayetsiz bir sınıf hegemonyası elde etme isteğiyle fıkırdamıyor çok uzun bir süreden beri yoksun oldukları bir hazza da ahdediyor: Öldürücü düşmanı, devrimci proletaryayı kendi elleriyle boğmak -şimdiye kadar yabancı bir egemenliğin katı aygıtına (siz, emperyalistlerin gizli servislerine, diye de okuyabilirsizin, y.n.) bırakmak zorunda kaldıkları işlev... Polonyalılar'ın, Litvanyalılar'ın, Romenler'in, Ukraynalılar'ın, Çekler'in, Hırvatlar'ın, vb. yüreklerinde nasıl kin doğduğunu gösterdi.

"Anglo-Amerikan zafer sarhoşluğu atmosferinde, dünya sahnesine giren Bolşevizmin tehdit edici görüntüsüyle yaratılan atmosferde, "Milletler Cemiyeti" sadece bir tek şey olabilir: Proletaryanın ezilmesi için *burjuva dünya birliği* (iba. y.n.) Bolşevik Rusya, "Milletler Cemiyeti"nin kurallarından ahkam kesicilerin başındaki büyük, papaz Wilson'un feda edeceği ilk sımsıcak kurban olacak; muzaffer ve mağlup "kaderlerini tayin etmiş uluslar" Bolşevik Rusya'nın üzerine saldıracaklar.

"Burjuvazi için hava görünürde harika ve tüm ülkelerin proleterleri ulusçuluğun ve Milletler Cemiyeti'nin (siz, Avrupa Topluluğu'nun, diye de ekleyebilirsiniz, y.n.) ilkbahar esintisiyle coşuyorlar; ama burjuvazi toplumu tüm azalarında tarihin barometresindeki bir düşüşü ve bir hava değişimini

haber veren iğne gibi batan bir acı duyuyor... Sahnenin arka planına sessizce karışan dünya toplumsal devriminin dev görüntüsünün dikildiğini görüyor.

"Sosyalizmi tarihsel bir zorunluluk haline getiren ve dünya devrimini kaçınılmaz kılan, burjuva toplumun karşı karşıya kaldığı görevlerin bu nesnel çözümsüzlüğüdür.

"Hiç kimse, bu son dönemin süresini ve alacağı biçimleri öngöremez. Tarih alışılmış bayağı yollardan çıktı, sükunet içindeki ilerleyişini terketti; atılan her yeni adımda, her dönemeçte yeni ufuklar açıyor, yeni bir dekor ortaya çıkıyor. (iba.)

"İktidar için mücadele koşulları, yükselen sınıf için, dünya tarihinin de o güne değin asla olmadığı ölçüde çok elverişli... Güçlük proletaryanın kendisinde, olgunlaşmamışlığında ya da daha çok önderlerinin, sosyalist partilerin olgunlaşmamışlığında (Ulusçuluğun ve Milletler Cemiyetinin izinde yarış. Sosyalistler şimdi çıraklıklarını yapmak zorundalar, abc'yi yeniden öğrenmek, ama pratikte hızlanmış olarak öğrenmek zorundalar...). İşçi sınıfı kıç atıyor, görevinin belirsiz büyüklüğü karşısında durmaksızın geriliyor. Ama bunu yapmak zorunda, bu gerekli. Tarih ona tüm çıkış kapılarını kapatıyor-aşağılanmış insanlığı gecenin ve korkudan kurtuluşun aydınlığına götürmek zorunda..."

Tarihin Materyalist "spiral-cycle" ilerleyişinin izdüşümü boyutunda, 74 yıl önce -o gün için çok ileride, şimdi ise çok daha anlamlı- söylenmiş bu dahice sözler için yoruma gerek görmüyorum! İktisadi-Siyasi/Toplumsal-Tarihsel/Enerjik-Uzaysal *süreç* Rosa Luxsemburg'u doğrulamış ve haklı çıkarmıştır...

"Sermayenin temeli ve çıkış noktası hizmetini gören emeğin üretkenliği, doğanın değil, binlerce yılı kucaklayan bir tarihin armağanıdır." (Marx, Kapital, 3/528) Artı-Değer'in gasbının tarihi de olan bu tarih, "Sömürgecilik Tarihi" ile de ifadesini bulur. Marx-Engels, bulundukları Nesnel Gerçeklikler içinde Sömürgecilik Tarihini: Klasik Sömürgecilik ve Modern Sömürgecilik olarak iki başlık altında toplamışlardır. Lenin'in Hobson ve sosyaldemokrat Hilferding'den kaynaklanarakdan adlandırdığı "Emperyalizm" ise, ustaların embriyolarını tahlil ederek vurguladıkları Modern Sömürgecilik çağının siyasal ifadesidir. Onlar, iktisadi-siyasasının özünü *tekelci-merkeziyetçi sermaye* olarak zaten nitelendirmişlerdir. Hilferding'in iktisadi kay-

nakçası da Marx idi. Lenin, Hilferding'i ayakları üstüne oturtmuştur. Lenin, mali-sermayenin oligarşik yapısını devrimci/sosyalist, Marksist iktisadi-siyasa ile açıklayarak, Hilferding'in reformist/sosyaldemokrat yorumundan sıyrılarak, Bilimsel Sosyalizm'den kaynaklanan Marksist önerilerini yaşama geçirmiştir. Bu *eylem*ler *teknik*, Lenin'e özgün olduğu içindir ki, Leninisttir. Fakat bugün, Üretim Güçlerinin ve İlişkilerinin, *yadsımanın yadsınması* yasası zorunluluğunda ulaşmış oldukları seviye ve bir geçiş toplumu niceliğindeki "Sovyet-Devlet Sosyalizmi"nin *tarihsel misyonunu tamamlaması* ile ortaya çıkan yeni nesnel gerçeklik, bizi, tekrar ORTHODOX (*ilkesel-köktenci*) görevlerimizi kavramak zorunda irade göstermemiz yönünde, bilinçli kavgaya çağırmaktadır. Şimdi, bu açınımdan Sömürgeciliğin İktisadi-Siyasi/Toplumsal-Tarihsel gelişimine kısa-kategorik olarak yaklaşmak istiyorum.

KLASİK SÖMÜRGECİLİK

*Antik Sömürgecilik-Koloniler Periodu: M.Ö.V. yy.-XIII. yy.*a) Antik-Demokratikalar'ın (Grek ve İon) ve bezirgan denizcilerin (Finike) kendi halklarını götürerek kurduğu koloniler. Köleci Toplum üretim ilişkilerinin egemen olduğu dönem. Kolonyel ticaret. Enerji: insan ve su.b) Tefeci-Republic Devletler (Genova, Venedik) koloniler dönemi. Feodal Toplum üretim ilişkilerinin egemen olduğu dönem. Levanten ticaret. Enerjiye rüzgârın katılımı.

Keşifçi Sömürgecilik-Rönesans Periodu: XIII. yy.-XV. yy. Marco Polo (1271-95) ile coğrafi keşiflerin başlaması. Levantenlikden Merkandist ticarete geçişin başlaması, kapitalist üretim embriyonlarının oluşması. Egemenliğin Akdeniz'den Portekiz'e kayması. Hegemonyanın çağdaş anlamı ile oluşmaya başlaması. Klasik enerji kaynaklarının devamı.

Fetihçi Sömürgecilik-Hanedanlar Periodu: XV. yy.-XVII. yy. XIV. yy.'ın sonlarında Portekizliler'ce "keşfedilen" Kanarya Adaları'nın İspanyollar'ca istila edilmesi (1402) ile başlamışdır. Portekiz ile İspanyol Hanedanlarının birleşmesinden sonra perioda egemen olan İspanya, Judeo-Chris-

tianism ile güçlendirdiği Merkandist ticaretini özellikle XVI. yy.'da Hegemonyaya çevirmiştir. Hâlâ, klasik enerji kaynakları kullanılmaktadır.

İlkel Sermayeci Sömürgecilik-Savaşlar Periodu: XVII. yy.-XIX. yy. Bu dönemde hegemonya, Merkandist ticaretten sermayeci birikime doğru yol alırken; Hollanda, 30 Yıl Savaşları (1618-1648) boyunca ve sonrasında, Fransa (XVII. yy.'ın sonu ile, XVIII. yy.'ın başı arasında), Britanya Napolyon Savaşları (1792-1815) sonrasından itibaren el değiştirmiştir. *Serbest Rekabetçi "Vahşi" Kapitalizm*, bu döneme damgasını vurmuştur. Manüfaktör endüstri hızla, modern manüfaktörden modern makinalı fabrikalara gelişim ve değişim göstermiş, böylece İngiltere'de SANAYİ DEVRİMİ ile beraber modern proletaryanın doğumuna şahit olmuştur. Daha XVII. yy.'da Britanya Kraliyeti kendine özgü koşullarda, İskoç-Galler ve İngiltere'nin birleşiminden "Birleşik Krallık" (United Kingdoom) olarak doğmuştur. İngiliz Burjuva-Aristokrasisinin önderliğinde, iktisadi pazar, İskoç-Galler milliyetçilerinin de siyasal birliği olarak, "Millet" ifadesini Cumhuriyet - Cromwell dönemi- olarak değilde, "Kraliyet Monarşisi"nin yönetim biçiminde ifade etmişdir. Bu, *finans* ve *kredi* biçimlerini alan sermayenin siyasal ifadesidir de aynı zamanda. Onun için, "Milletlerin Kaderlerini Tayin Hakkı" son tahlilde Marx'ın ifadesi ile "*liberal*" bir ilkedir. Modern Proletaryanın iktisadi-siyasal-toplumsal-tarihsel kurtuluşunun ifadesi olan I. Enternasyonal'de bu dönemde Marx-Engels'in katkıları ile kurulmuştur. 1848'de basılan Komünist Manifesto'da Marx-Engels, Dünya Proleter Devrimi için: "Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz!" çağrısını yapmıştır. Bir geçiş toplumu olan bu dönemde ideolojik mücadele esas alınmıştır. Fransa, İngiltere ve Amerika'da proleterler kitlesel kıyımlara uğrarlar. Modern kapitalist üretimin emekleme çağıdır. Klasik enerji türleri yerlerini modern buhar ve elektrik enerjilerine bırakmıştır.

MODERN SÖMÜRGECİLİK-EMPERYALİZM

Modern Sömürgecilik; sermayenin universalleştikçe, kozmopolitleşen burjuvazinin, aynı zamanda kendi temellerini sallayışının belgelenmesidir, ama asla, kitlesel olarak yüklenmedikçe yıkılmayacağının da kanıtının yaşandığı bir dönemdir, aynı zamanda! Bu döneme damgasını vuran, "*Em-*

peryalizm, kapitalizmin ÖZEL aşamasıdır." (Lenin)

"Eski" Sömürgecilik-"Vahşi" Mandaterizi Periodu: 1900-1954. Hegemonya 1914'e kadar İngiltere'de kalmıştır. Daha sonra ABD hegemonyayı ele geçirmiştir. Bu aynı zamanda, *Tekel*lerin (Mali-Sermaye/Mali-Oligarşi) hegemonyasının ifadesidir. İşbölümü, milli plandan milletlerarası plana geçmiştir. Sanayide otomasyon hızla gelişmiştir. Üretim güçlerinin gelişiminde önemli bir etken olan elektriğin yerini hızla Nükleer güç (1950'ler) almaya başlamıştır. Emperyalist ülkeler arası mücadeleden, 1917'de kurulan ilk devletin ardından, 1945'de "Sosyalist Blok"un oluşması ile *Bloklararası Mücadele* başlamıştır. 1914-18/I. Paylaşım, 1939-1945/II. Yeniden Paylaşım savaşlarının ardından, 1947'de Anglo-Amerikan emperyalizminin önderliğinde "Soğuk Savaş" (III. Egemenlik/Neo Paylaşım Savaşı) başlatılmıştır. 1921'de, New-York'da Sionist-Üniversal Mali- Sermaye-Oligarşinin önderliğinde *Council on Foreign Relation-C.F.R.* kurulmuştur. Monroe Doktrinine paralel olarak, ABD Başkanı Wilson'un "Pax-Amarican" amacına yönelik meşhur *liberal* ilkesi *milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkı* kılavuzluğunda, önce İspanya sonra sırası ile Osmanlı İmparatorluğu, Avusturya ve Rusya hedef alınarak parçalanmıştır. Wilson, özellikle İspanya ve Osmanlılar'ın tarihten silinmesini şematize eden "Wilson Prensipleri"ni savunmak ve uygulamak için tam bir "papaz" kesilmiştir. CFR'in kurulmasında da büyük çabaları olan Wilson'un, CFR'in direktifleri doğrultusunda "*Milletler Cemiyeti*"ni kurdurması da aynı döneme rastlar. CFR'i temellendirenlerin "*Round Table*" üyeleri olmaları da bir tesadüf değildir. Hepsini birleştiren özellik ise Mason (Sionist) olmalarıdır. 1946'da "Milletler Cemiyeti"nin hakları Birleşmiş Milletlere devredilmiştir. Yalta Konferansından sonra, Truman dönemi (1945-1953). "McCarthy"cilik (1954'de senatörlüğüne son verildi). Kore ve Vietnam Savaşları. "Eski" Sömürgeciliği tarihe gömen Vietnam'ın Dien-Bien-Phu zaferi (1954). Statü: Modern *sömürge*. "Vahşi" Mandaterizm düzeni. Ordu ve Yönetimlerde *Doğrudan Denetim*. Belirleyici: Dış Güç, Belirsiz: İç Güç. Sanayisizlik, geri tarım toplumu. Herşey ithalat, hammaddelerin emperyalist büyük sanayi merkezlerine ihracı. Sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin, feodal ve yarı-feodal sistemleri. Feodal sınıf ile bürokrat ve komprador burjuvazinin egemenliği. "*Dünya Savaşları*" için, başka yabancı güçlerle *Sınırlandırılmış Savaşlar. Yabancı Güçler Savaşı.* İngiliz "Böl" ve "Yönet" taktiğinin benimsenmesi. MKKTH:

"Demokrat" bir ilke (Lenin); "Leninist" bir ilke (Stalin). II. ve Lenin'in önderliğinde kurulan III. Enternasyonal. 1946'da III. Enternasyonal'in "gereği kalmadı" iddiası ile Stalin tarafından tasfiyesi. Tek Ülkede Sosyalizm. Faşizme Karşı Birleşik Cephe ve İşçi-Köylü İttifakları stratejileri. Milli ve Demokratik Devrim istemleri. Milli burjuvazilerinde dahil olduğu Milli Devrimler. Çin'de devrim. Ülkesel mücadeleler. Türkiye'de anti-emperyalist millici kuvvetlerin kurtuluş savaşı. (Küçükburjuvazinin önce iktisadi -1933-, sonra siyasi -1946- teslim oluşu) SSCB'de yaklaşan savaş bahanesi ile Kültür Devriminin durdurulması (1936): Kadroların Troçkistlik Komplosu ile tasfiyesi; Mareşal Tugaçevsky'nin idamı (1937). 1936'ya kadar götürülen *ideolojik* mücadele temelinin, İspanya İç Savaşı'nı paralel olarak yerini silahlı mücadeleye terketmesi. Devrimci kadroların -özellikle kafa emekçilerinin-, tek-seslilik adına tasfiye edilmesi. Silahların ve küçük azınlıkların, proletarya adına Parti'yi ve Devleti'ni elegeçirmesinin başlangıcı.

"Yeni" Sömürgecilik-Vietnam Periodu: 1954-1973. ABD hegemonyasının devamı (1967'den itibaren ivme). Savaş sonrası iktisadi atılımın yerini yavaş yavaş sürekli bunalım sinyallerinin alması. Avrupalı emperyalistlerin iktisadi birliği, sosyaldemokrat iktidarların yükselişi. Nükleer silahlanmanın durmadan tırmandırılması. Bloklararası mücadelenin başat olması. Eisenhower döneminde. CFR güdümlü *Orlanda Commission* (1954)ın kurularak mali-oligarşinin kurmaylığını yapması. Kennedy'nin "Special War" (Özel Savaş)ı yaratması. CFR'in Avrupalı uzantısı olan *Bilderberg Grubu*'nun kurularak faaliyete geçmesi (1954). 1963-Kennedy'nin öldürülmesi; CFR "Coup D''Etate". SSCB'nde *özyönetim* çabalarına giren Kruşçev'in Devlet/Parti bürokrat/mafiasınca komplo yapılarak devrilmesi (1964). Ardından M. Luther King ve Bob Kennedy'nin CFR Cuntasınca ortadan kaldırılması (1968) Eski CIA analizcisi Herbert Marcuse'nin teorik önderliğini yaptığı Paris-Mayıs '68 *Radikal* Gençlik hareketleri sonucu, anti-mason milliyetçi De Gaulle'ün iktidardan düşüşü (1969) Business International örgütünün Jamaica'da düzenlediği konferansta 38 çokuluslu tröstün yöneticilerinin *Raund Table* gizli toplantısı yaparak; ulusal devletlerin milliyetçiliğine karşı çözümler önermeleri (6.Ocak.1971). 1974 Paris Andlaşması ile Vietnam'dan elini çektiğini belgeleyecek olan ABD'nin Vietnam'dan çekilişi (1973). ABD'yi mağlup ederek, adını verdiği "Yeni" Sömürgecilik (Gi-

ap) periodunu da tarihe gömen Vietnam'ın zaferi. Statü: Müttefik *Yardımı* ve *İttifak*lar. "Filipin tipi demokrasi" düzeni. Ordu ve Yönetimde "*Kukla*" Denetim, "Göreceli" Bağımlılık. Belirleyici: Dış Güç'ün etkinlik oranı, İç Güç'ün etkinsizliği. Orta ve küçük sanayilerin gelişmesi, yetersiz makinalaşmış tarım. Makina ithalatçılığına ağırlık verilmesi, hammadde yanında tarım ürünleri ihracatı. Yarı-Sömürge ve "geri bıraktırılmış" kapitalist sistemde "milli" burjuvazi ile diğer egemen sınıfların ittifakı; feodalitenin ivmesi. "*Sınırlandırılmış Savaşlar*" için Yabancı Güçlerle *Özel Savaşlar. Mahalli Güçlerle Savaş.* ABD'nin "Parçala ve Yönet" taktiği. MKKTH, "liberal" bir ilkedir (Kennedy-1961). MKKTH, anti-emperyalist bir ilke (Amilcar Cabral, Kwame Nkra'mah-Afrika; Ho Shi Minh, V.N. Giap-Asya; Castro, Che Guevara-Latin Amerika). "Troçkist" IV. Enternasyonal. Küba'da "Üç Kıta Konferansı"-Tricontinantelism. Milli Demokratik Devrim stratejileri. Küba'dan sonra, Asya ve Afrika'da "devlet sosyalizmi denemeleri olan Halk Demokrasileri". "Kapitalist olmayan yol" doktrinin savunulması. *Bölgesel* mücadeleler. *Kıtasalcı*lığın önemsenmesi -Afrika ve Latin Amerika'da-. Anti-emperyalist, anti-feodal ittifaklarda işçi-köylü-aydın bileşimleri, milli burjuvazinin "göreceli" katılımı. Milli Kurtuluş Cepheleri. Filistin Halkının mücadelesini bir örgüt altında organize etmesi. Ezilen halkların mücadelelerinin altın çağı. SSCB'nin "Uzay Çağı"nı açması-ilk uydu, 4 Ekim 1957 Sputnik I., ilk canlı, 3 Kasım 1957 Sputnik II., ilk insan Yuri Gagarin, 12 Nisan 1961 Vostok I.-ABD'nin Apollon-II ile Ay'a ilk insanları indirmesi-21 Temmuz 1969, 06.17. Çin'de "Kültür İhtilali" trajedisi (1966-69). "Barış İçinde Birarada Yaşama". *Silahlı* küçükburjuva devrimciliğinin ağırlık kazanması.

"Çağdaş" Sömürgecilik-"Vietnam Sendromu" /Med-Cezir Periodu: 1973-1989. ABD hegemonyasının ivmeli devamı. Sürekli iktisadi bunalım beklentileri sonucu emperyalizmin köklü stratejik ve taktik değişme harekatları. İktisadi durgunluğa paralel olarak kapitalist-emperyalist ülkelerin bilimsel çalışmalara ağırlık vererek üretim güçlerini geliştirme çabaları. Elektroniğin/bilgisayarın üretime girmesi ile yoğun emeğin yerini otomatlara bırakmaya başlaması. Bilgisayarın eğitimden, öğretime ve evlere kadar girmesi. Devletin İdeolojik Baskı Aygıtlarından, özellikle görsel Medyanın önplana çıkmaya başlaması. Nükleer silahsızlanma çabaları. Sanayide robot kullanımının başlatılması. Kapitalist-emperyalist ülkelerde iktisadi

anarşinin işsizler ordusu saflarını sıklaştırması "sinyal"lerinin vermesi. Çokuluslu Global Tröstlerin, şirket evliliklerinin olağanlaşması. Avrupa'nın tek ortak kapitalist-emperyalist pazar oluşturması. Watergate Komplosu ile "tehlikeli" olmaya başlayan Nixon'ın CFR'ce tasfiyesi (1973). CFR güdümünde üç emperyalist gücün (ABD-Japonya-Avrupa) mali-sermaye-oligarşilerinin biraraya geldiği *Trilateral Commission*'un kurulması (1973). "Nelson Rockefeller Commission" ile ABD'nin bütün istihbarat örgütlerinin CFR denetimine girmesi (1975). Trilateralist (CFR) lerin, ABD Başkanlıklarına oturmaları; Ford (1974), Carter (1977), Reagan (1981), Bush (1989). Avrupa'da Bilderberg (CFR) etkinliğinin arttırılması. Vatikan'ın siyasal güç olarak boy göstermesi. Sermaye'nin çağdaş "Haçlı Seferi"nin Polonya'da başlaması. Statü: "*Kendine Yeterlilik*" ve "*İşbölümü*". "Demokrasinin *azı karar, çoğu zarar*" düzeni. Ordu ve Yönetim'de "*Bağımlılık*" ve "*Militer*" denetim. Belirleyici: İç Güç'ün etkinlik oranı, Belirsizmiş gibi gözüken Dış Güç'ün varlığı. Nispeten sanayileşme, tarımda kooperatifleşme ve makinalaşma. Demode ağır sanayi/makina teknolojisinin ithalatı, montaj sanayine uygun modern teknolojilerin denetim ve denetim dışında elde edilmesi, klasik ürünlerinin yanına tekstil gibi tüketim ürünlerinin katılması. Kota mücadeleleri. Bilim-Teknolojik yenilemelere paralel olarak, montaj sanayilerinin yaygınlaştırılması. Böylece parçabaşı işgücü yaratılarak, işçilerin birlik ruhunun zedelendirilmesi; işsizleri ev işleri ile tasfiyelendirerek sendikal ruhun kırılması girişimleri. "İşbirlikçi" Tekelci Kapitalist sistemde, tarım burjuvazisinin gelişimi, işbirlikçi ticaret burjuvazisinin de desteğini alan yerli *Mali-Oligarşi* kliğinin *hegemonyası*. "*Özel Savaşlar*" için mahalli güçlerle *Kontr-Gerilla*" muharebeleri. "*Yasal Olmayan*" *Mahalli Güçlerle Savaş*. ABD'nin, klasik "Böl ve Yönet" taktiğine dönüşü. MKKTH, "liberal" bir ilkedir (CFR/Trilogist Brzezinsky-1974). "Demokratik Halk Devrimi" stratejileri. Anti-faşist, anti-emperyalist ülkesel devrimlerde, işçi-köylü-"milli"ci aydın ittifakları. Milli Birleşik Cephe, Halk Kurtuluş Cepheleri. Nikaragua'da silahla alınan iktidarın, "oy"la kaybedilmesi. İran'da "İslami İhtilal". Devrimcilerin "kaos" çağı. İdeolojik mücadelenin, silahlara tam teslimi. Çağdaş sömürgelerde, Bilimsel-Sosyalizm-Komünizm'in (Ortodox-Pratiğin) yerini sağ sapma olan "*Kitabi-Köktencilik*" (Fundamentalism) ile sol sapma olan "*Aşırı-Köktencilik*" (Radicalism)e terketmesi -PRAGMATİZM-. Anarşist-Nihilizmin, Marksizm (Leninizm) adına piyasa (hem de rekabetçi serbest piyasaya) "sidik yarışı" gibi sürülmesi. Çin'in, Sovyetler'e karşı emperyalistlerin yanında

yeralması. Glastnost-Perestroyka sloganları ile başlayan "devrim krizi" (1985). "Berlin Duvarı"nın yıkılışının ardından, Malta Sözleşmesi ile SSCB'nin teslimi (2/3 Aralık 1989)...

UYGAR SÖMÜRGECİLİK-"SOSYAL" EMPERYALİZM

"Ortodoks Marksistler, Marx'ın bazı eskiyen görüşlerini belirtmek durumunda kaldıkları zaman (Mehring'in bazı tarihsel önermelerine karşı çıktığı gibi), bu işi, her zaman o kadar belirlilikle ve o kadar ayrıntılı bir biçimde yaptılar ki, onların çalışmalarında hiçbir zaman en küçük bir kuşku uyandıracak bir durum bulunamadı". Lenin, Eylül 1908'de 'Materyalizm ve Ampiryo-Kritisizm' adlı yapıtının önsözünde böyle yazıyor. Bu, bugün, Marx-Engels için geçerli olduğu kadar, Lenin için de geçerlidir. Çünkü, adı üstünde bu, Bilimsel Sosyalizm'dir. Bu, yöntemi olan Materyalist Diyalektiğin yasasıdır; *sürekli* yenileme... Ama, bu ilkeleri tahrif etme demek değildir. Siyasal-Kültür'ün önemi de burada belli olur.

Kapitalist-Emperyalist ülkelerin -başta ABD olmak üzere- 1967 iktisadi krizi; emperyalistler tarafından *ilk defa* Kontrol-Yönetme Bilimi' (Sibernetik)'nin (Herbert Marcuse'un raporlarına dayanarak), "akbabaların gizli ordusu" tarafından 1968 Mayıs hareketlerinde başarılı bir biçimde uygulanmasından sonra, Üretim Güçlerinin gelişimine bu şevk ile hız verilerek bir yandan da yeni -doğal- enerji kaynaklarına yönelmeleri, diğer yandan modern sömürgelerinde gelişen kapitalizmin sıçramalı gelişim yasasına uygun olarak, çarpık ve/fakat hızla gelişimi sonucunda daha XX. yy.'ın sonuna gelinmeden, gelişim-dönüşümler bir değişime neden olmuştur. Kapitalizmin "özel" aşaması, yeni bir "özel" aşamaya geçmiştir. Bu, kapitalist/burjuvaların bir irade sorunu değil, maddi-iktisadi gelişimin hareketinin *zorunlu* polyalektiğidir. Yadsımanın-yadsınması bir devrim sorunudur. Devrim'in illede proleterler tarafından yapılması diye de bir dogma yoktur. Bu, burjuvazi tarafından da bir *karşı-devrim* olarakda tezahür edebilir. Ne ki, bugün olan budur. Bu karşı-devrime, bir devrimle cevap vermek; materyalist determinizm sürecine insan(lar)ın göstereceği iradi (volantarist) tepkiye bağlıdır. Bu, *Praxis (Bilinçli Eylem)* sorunudur. Ama, Praxis'i Pragmatik (Doğal Eylem) olarak algılarsanız, işin başında çözümsüzlük ile tıkanırsınız. Praxis, *Kavramayı* zorunlu kılar. Bu DEVRİM'in Marx'ın önerdiği gibi oylama-demokratik hesaplaşma-uzlaşma sonucunda mı, yoksa Lenin'in öngördüğü gibi silahlı bir ayaklanma/ihtilal/darbe sonucunda mı, olacağına Bilinçli

Emekçi-Kitleler, burjuvazinin etkisine-tepki göstererek karar vereceklerdir. Uygar Sömürgecilik, Modern Sömürgeciliğin polyalektik devamıdır. Kapitalizmin, "özel" bir aşaması olan Emperyalizmin, kapitalizmin son durağı olarak *gelişim*inin, "son" dönüşümüdür. Bu da kendini "SOSYAL" olarak tezahür ettirecektir. (Bunun, "Mao"ist "Sosyal-Emperyalizm" teorisi ile bir ilgisi yoktur. Kaldı ki, günümüzün gelişmeleri o teorinin kimler hesabına iş gördüğünü de bütün açıklığı ile göstermiştir.) Uygar Sömürgeciliğin-"Sosyal" Emperyalizm oldusu, kapitalizmin anayurtlarındaki "SİVİL-UYGAR" Burjuva toplumlarının, artık bir *model* olarak ve kapitalizmin *önlenemez* maddi-hareketinin, zaman-mekân içinde gelişim-dönüşüm-değişim sonucu, *eski* Modern Sömürgelerinde ortaya çıkan *yeni* Nesnel-Gerçekliğin adıdır. Kapitalist-Emperyalizm, artık kendini "Sosyal" göstermek Zorundadır. Sömürgeleri de artık "*Sivil-Toplum*" modelleri olmak Zorundadır. Bu, TEKELCİ KAPİTALİZM'in artık Universal-Global-Kozmopolit bir *tek pazar*da tam (perfect) HEGEMONYASINI ilân etmesinin materyalist-determinizminin bir sonucudur. Yeni Uygar Sömürgelerde birden "Sivil -Uygar-Toplum" çığlıklarını burjuvalar ve onların "eski" sosyalist hempaları tarafından ortalığa serilmesi, bunun yansımalarıdır. Yoksa, burjuvazinin "Barış", "İnsan Hakları", ya da "yeşillim" yutturucularını bir hap gibi yutturlar, insanoğluna! "Toplumsal Uzlaşma" ya da pek moda deyimi ile "Konsensus", burjuvazinin Değişimi değil, Devrimci Üretim İlişkilerini kabul edip- uygulayıp, bizzat kendi varlığını demokratik yollarla kaldırması sorunudur. Yoksa, bunun "İdrak" edilmiş olması gözboyamacısının da hiçbir 'kıymet-i harbiyesi' yoktur, olamazda. Kaldı ki, "*Hesaplaşma* olmadan, *Uzlaşma* olmaz!" Bunun tersini iddia edenler ya çıkar peşindedirler ya da hödüktürler...

Bugün, bu noktaya nasıl gelindiğini hâlâ "radikal sollar" kavramış değiller. (Kapital'lerin kapağını bile açmadan kendi-kendini "Komünist" ilân edenler, bunu asla kavrayamayacaklarda. Kapital'leri okuyup-kavramadan Komünist OLUNAMAZ!..) Oysaki yüzyılların dahisi(leri) Marx (Engels) ip uçlarını daha 1867'de Bilimsel olarak biraraya getiriyor. Bu 1840'larda başlayan bilgi sürecinin ürünü. Büyük usta Marx, Kapital-I'de şöyle diyor: "Makinaların doğurduğu ilk sonuç, artı-değer ile, artı-değerin içinde yer aldığı ürünlerin kitlesini artırmaktı. Kapitalistler ile kendilerine bağlı olanların tükettikleri maddeler bollaştığı için, toplumun bu katında da, bir büyüme olur. Bunların artan zenginlikleri ve gerekli tüketim maddelerini üretmek için çalıştırılan işçi sayısındaki nispi azalma, yeni lüks gereksinme

maddeleri birlikte, bu gereksinmeleri giderme araçlarını da doğurur. Toplumun üretiminin büyük bir bölümü, artı-ürün şeklini aldığı gibi, bu artıürünün daha büyük bir bölümü, daha çeşitli ve daha incelmiş biçimlerde üretilir ve tüketilir. Başka bir deyişle, lüks eşya üretimi artar. Ürünlerin incelmesi ve çeşitlenmesi, aynı zamanda, büyük sanayiin yarattığı dünya pazarlarındaki yeni ilişkilerden de ileri gelir. Yerli ürünler daha hızlı miktarlarda yabancı lüks eşyalar ile değişilmekle kalmaz, daha fazla yabancı hammadde, ara-ürün ve diğer çeşitli maddeler, yerli sanayilerde üretim aracı olarak kullanılır. Dünya pazarları arasında kurulan bu ilişkiler nedeniyle, ulaştırma ve taşıma işlerinde emek talebi artar ve bu işler sayısız kollara bölünür." (s. 456-57). Makineleşme ile işçi sayısındaki nispi azalmaya karşın, ortaya çıkan yeni işkollarındaki emek talebi asla işsizler yedek-ordusunu ortadan kaldıracak oranda değildir ilh. diye devam ediyor büyük usta.

İşte. Kapitalizmin *bugünkü* gelişim-dönüşüm-devinim-değişim polyalektiğinin materyalist-determinizminin özü budur. Günümüzde Bilim ve Teknik'in (ve dahi Sanat'ın) ulaşmış olduğu baş döndürücü inkişaf öncü sınıf olan proletaryanın da Kalite/Nitelik'inde değişmeye neden olmuştur. Bu bulunulan Nesnel Gerçeklik içinde Emeğin Kantite/Nicelik-Sonsuz "Sınırsız"/ Kalıcı birikiminin sonucudur. Kapitalizmin Tekelci Aşamasının "özel" ifadesi olan Emperyalizmin Modern Sömürgecilik ileriye spirel-cycle'si içinde; *Proletarya'dan* bu Kalite/Nitelik FARK'dan dolayı, *Modern Proletarya* olarak bahsedilmiştir. İşte, bu Emek (Gücü) Üretkenliğinin (Çalışma Veriminin) nitelendirilmesi; İktisadi ÖZ ve Siyasal TEZAHÜR Maddi Hareket'inden kaynaklanan Toplumsal İÇERİK ve Tarihsel BİÇİM'in almış olduğu YENİ (Mekân/Zaman) Nesnel Gerçekliğin *KÜLTÜR*'el ifadesidir. Ve dün (Mart 1989), Tekelci Kapitalist/Emperyalistlerin, Modern Sömürgelerinde; Emperyalistleşememenin sancısını çeken Tekelci Kapitalist İktisatları, hem bu ülkeleri, hem de kendi emek güçlerini KONTROL altında tutmak için *Kontrol-Yönetme-Haberleşme Mekanizmalarını* değiştirmek zorunda kalmışlardır. Ve de bugün (Mart 1992), Emperyalizm "SOSYAL" bir maske takarken (İdeoloji'yi kastediyoruz. Din + Feminizm + Çevrecilik + İnsan Hakları vbgb.) kendi Özü'nün Tezahürü'nün İçerik'inde olan Biçim'i yani "Sivil Toplum'u sömürgelerine kakalamasından dolayı, bu spiral-cycle UYGAR- CIVIL-SÖMÜRGECİLİK olacaktır. İşte, Tekelci Kapitalizm'in yeni "özel" ve/fakat "son" *ekstra* durağı olan "Sosyal" Emperyalizm/Uygar-Sivil- Sömürgecilik çağında, yukarıda kısaca açıklamaya çalıştığım gibi, Emeğin Nicelik birikimi (el emeğinden-

toplumsal emeğe) sonucu Proletarya + Modern Proletarya, TEKNİK bir Nitelik de kazanarak TEKNİKER'leşerek *Çağdaş* PROLETER + TEKNİKER sıfatının karşılığı olarak *PROLETEK(YA)* -(Toplumsallaşmış *Bireysel Emek*) olmuştur. Bu olguyu dünya çapında daha da hızlandıracak Üretim Güçlerinin *yepyeni* ilişkilere girebileceği Bilim-Teknolojik devrimci- gelişmeler yaşanmaktadır. Nükleer gücün yerini alacak olan Bio-enerjiler ve Magnetik Güçler, yeni bir enerji çağının "*Bio-Magnetik*" çağın habercisidir. XXI. yy.'a "Bio-Magnetik Enerji" güç verecektir. Bu, aynı zamanda "Işın Çağı"nında öncülerini yaratacaktır. Kaldı ki, "Foton" üzerinde daha birkaç yıl öncesinden beri çalışmalar ilerletilmektedir. Foton, bölündüğünde "Işık Hızı" yaya kalacaktır. Bütün bunlar insan(lar)ın, emeğin yeniden-üretim/üretkenliği üzerine Marx-Engels'in dahiyane tasavvurlarının ve buluşlarının 150 yıl sonra bir kere daha doğrulanmaları, insan(lar)ın yabancılaşmasından-doğaya dönüşünün ve uzayı fethinin başlangıcıdır. Kapitalistlerin iddia ettiği gibi Robotlar (tıpkı manüfaktör döneminin makinaları gibi) *Proletekya*'nın rakibi değil, aksine "Herkesin Yeteneğinden İhtiyacına Göre" ilkesinin yaşama geçirilmesi için, en büyük ARACI'sı olacaklardır. Kapitalistlere müjdelerim olsun, artık kendi mezarlarını kendilerinin yerine robotlarına kazdırabilirler! . .

"Sosyal" Emperyalizm'in-"Uygar" Sömürgeciliğin ilk evresi

"Neo" Mandaterizm-"Yeni Dünya Düzeni" Periodu: 1989-. . . Son "Ulusal/Milli" duvarların "*Pax-Amerikan*" adına yıkıldığı Yeni Dünya Düzeni olarak kapitalist medyalarda yer alan, "New World Order" periodunun şu andaki, görünen hegemonya sahibi, ABD'dir. Fakat, hegemonyası 1914'den beri hiçbir zaman bu kadar tartışılır olmamıştır. Yakın-gelecekte "iktisadi" bir "soğuk savaş" yapacağı Japonya bu hegemonyaya göz dikmiştir. Avrupa Topluluğu'nda Almanya, önce Avrupa'nın sonra da hegemonyanın peşindedir. Almanya, 45 yıl aradan sonra tekrar gözlerini Doğu Avrupa, Yakın-Doğu ve Kafkasya'ya dikmiştir. Franko-Germen Sosyal Emperyalizminin ideologları da Anglo-Amerikan Emperyalizminin ideologlarına karşı doktrinlerini geliştirmişlerdir. Fransız strateji uzmanı yazar Pierre Lellouche, Yeni Dünya Düzeni'ni; "Yeni Dünya-Yalta Düzeninden Ulusların Düzensizliğine" olarak nitelemiştir. Alternatif olarak da "*Yeni Bölgesel Düzen*" tezi masonik burjuva ideologları tarafından, Avrupa-Yakın Doğu

bazında öne sürülmüştür. Karşı-devrimlerin, "Köylü Komünisti" Devlet Sosyalizmlerini "kağıttan kaplanlar" gibi safdışı etmeleri ve SSCB'nde "Bolşevizm- Sovyetizm-Leninizm (Stalin)" tarihsel misyonunun karşı-devrimci dalga ile aşılması sonucu, "Sosyalist Blok" tamamen ortadan kalktığı için 'bit'eri kanlanan' Britanya, İtalya gibi emperyalist ülkeler gözlerini "tarihsel" paylarına dikmişlerdir. Fransa'nın şimdilik ortaya çıkmayan gizli aşkı Cezayir'dir. Ermeniler'e de sevdalıdır. Bu da, ABD'nin hegemonya savaşında Japonya'ya karşı risklerini oluşturmaktadır. "Sosyal" Emperyalizm için 'Pro-Tip' İsrail-Siyonizmidir. İktidar, Milliyetçi-Sosyalistlere (Neo-Faşistlere) bütün "sosyal" emperyalist ülkelerde göz kırpmasıda bir raslantı değildir. "Raslantı", siyasette de ahmaklara özgü bir olgudur. "Geri Zekâlı"lığa tekabül eder. Bu, "raslantı" ahmaklığını "haklı çıkarmak" için, örgütlenme tarzı olarak, burjuvazi, Masonik Örgütlenmeleri kendine örnek almıştır. Mali-Oligarşi'nin "Anti-Bolşevik" ve "Karşı-Devrimci Enternasyonaller"i olarak Global-Universal-Kozmopolit Masonluk, illegal ve legal örgütlenmelerin tavanını-*Piramid*in ucunu oluşturmaktadır. "*Kuzey-Güney*" ikilemi ile savaş ve barış alanlarını sınırlayan "Aydınlatmacı Masonlar", karşı-devrimin bayraktarları olmuşlardır. *Kuzey*'de Tekelci Kapitalizmin "Sosyal" Emperyalist ülkeleri, *Güney*'de ise Uygar Sömürgeciliğin "Neo" Mandalar'ı olan çarpık-kozmopolit Tekelci Kapitalist ve tek-tük numunelik kalmış "Devlet Sosyalist"i ülkeler. Kuzey'in "Orwell"yan Piramitsel -Otoriter- Barbarları kozlarını Güney'de paylaşacaklardır. "Neo" Mandalar. "Neo" Mandaları ya da "Neo" Mandalar kendi içlerinde çağı geçmiş milliyetçi-dini sorunlarla kendi kendilerini yiyecekler, parsayı da Kuzeyliler toplayacaktır. Ama, oyunun bozulmaması için Güneylilerin kesinlikle nükleer, kimyasal ve biolojik silahlardan arındırılmaları zorunlu olmuşdur. Ola ki, uyanır, eski efendilerine kafa tutmaya çalışırlarsa, bu koz kesinlikle Kuzey'in elinde olmalıdır. Bu savaşın pro-tipini Irak'da yaratmışlardır. Yeni hedefler: *Libya, İran, Vietnam* ve *Küba*'dır. (Kavganın can alıcı noktası, PETROL Bölgeleridir. Cezayir bir Masonik "fesat" ile ele geçirilmiştir. Moldavya ve Azerbeycan'da önemli *petrol* bölgeleridir. Gürcistan, Karadeniz-Tuna-Avrupa yolunun *geçit*idir. Tuna'nın kontrolü için Yugoslavya'nın beli kırılmıştır. Arnavutluk'ta daha kullanılmamış *petrol* yatakları vardır. Türkiye'nin Güney Doğu bölgesinde *zengin* yataklar mevcuttur. Irak işi halledilmek üzeredir.) Kore ile oynamak şimdilik tehlikeli görünmektedir. Bunun nedeni, Kuzey Kore'deki "sürü" değil, Güney Kore'deki *Bilinçli* "Kitle"dir. Çünkü, bomba patlarsa Kuzeyi de peşinden sürükleyerek Asya'daki

hassas dengeyi ABD aleyhine bozabilir. Japonya'nın Kuzey'i desteklemesi de bundandır. İşte, "Yeni Dünya Düzeni"nin görüntülenmeyen yüzü budur.

Universal medyalar (özellikle en büyük kozları TV) ellerindedir. 1992 Mart ayı içinde, Pentagon'dan bütün dünya üzerindeki ABD kurumlarına özel bir kanaldan "gizli bilgiler"in anında ve çokyönlü olarak aktarılabilmesi için, Savunma İstihbarat Televizyonu (DIN) adlı bir şebeke kurularak faaliyete geçmiştir. CFR, bu dönemde direkt olarak işe karışmıştır. Brzezinski, Kissenger, Huntington gibi ideologlar, C. Vance, A. Haig, Iacocca gibi siyasal-iktisadi-askeri CFR eylemcileri, ortadan kalkana/kaldırılana dek piyasada dolaşacaklardır. Hümanizm-İnsan Hakları, Çevrecilik-Ekologinizm, Feminizm, Demokratizm-"Yerel" Katılımcılık, Mondalizm-Globalizm, "Küresel *İşbirliği*"-Barış çığırtkanlıkları, sınıf mücadelesini karıştırmadan/karıştırtmadan bayraklaştırılaçaktır. Genellikle ahmak "solcu"lar aracılığıyla. Evrensel planda "Yoksa Komünistler Gelir", yerel planda "12 Eylül öncesine döneriz" masalları bol-bol dinlenecektir. Burjuvazi hızla Masonlaştırılarak; bir ULU-"GÖZ"-BURJUVAZİSİ olaşacaktır. Bu *klasik devlet*in küçültülmesi universal çıkarlar için *yoğun*laştırılarak *güç*lendirilmesidir. Oluşturulan, DEVLET İÇİNDE DEVLET'dir. CFR-Bilderberg-Trilateral-Round Table-Rotary- Lions-Diners-Soptoptimist-Philantoropist-"Mahfel"ler-"Dernek"ler- "Cemiyet"ler-VAKIF'lar (Eisenhower Fellowship vbgb.)-Gladio-P2-"X" gibi Universal-Mason Cumhuriyeti'nin mali-oligarşik örgütleri kültür-politikalarına yön vereceklerdir. Güneyli işbirlikçileri (cooperationship) burjuvamasi'ler ise "*fesat*"a düşülmesi için *Faust*'un rolünü üstleneceklerdir. Yeni işbölümüne göre uygarlaştırılmış Kumar ve Fuhuş/Fahişelik olağan hale getirilirken *Borsa*'lar yaygınlaştırılmaya çalışılacaktır. Üretimin yarattığı işsizler ordusu bu yeni işkollarında "lumpenleş"tirilecektir. "Ekonomik Terörizm"i pekiştirmek için "Kültür Terörizmi"nin yaygınlaştırılması. Heavy Metalik; entel-faşist, entel-fahişe, entel-lumpen, entel-mafya toplumsal parazitler, zaten mali-oligarşinin Mason biraderlerinin elinde olan medyalarca bol-bol kullanılarak, gizliden-gizliye TV ile bunaltılan gençlik için gizemli özentiler haline getirilecektir. "Sosyal" Emperyalist patronda ne olmuş ise, "Neo" Manda sermayesinde de o olacaktır. Tele-komünükasyon "uygar"lığı yakat odanıza kadar getirecektir! Görsel medya olarak TV-Video kitleleri yalan üzerine kurulmuş senaryolar ve provakasyonlar ile yönlendirecektir. Statü: Stratejik *İşbirliği*dir. (Ortaklık-Partnership-, isteyenler gereken şekilde hizaya sokulacaktır. Karşı

çıkan "Süleyman"a dönecektir!). Yeni Dünya Düzeni. *Profesyonal* Ordu. Sivil Toplumcu Yönetim. "Arı" Demokrasi. "*Tam*" Denetim. Belirleyici: Dış Güç'ün. Belirsiz İç Güç'e *Entegrasyonu*. Böylece Belirleyici gibi gözüken İÇ GÜÇ görüntüsü. "Sanayisizleştirme". Sanayinin dizginlenmesi, kooperatif tarımın dağıtılması. Her alanda *Özelleştirme*. Tarımda küçük işletmeler ve tarımsal gıda sanayi kombinazasyonu. Lüks tüketime ağırlık verilmesi. Her türlü teknolojinin ithalatı, ithalat duvarlarının tam serbestliği. Stratejik teknolojinin denetlenmesi. İhracatta, artık her türlü tüketim imalatı söz konusu olduğu için "kota"ların konulması. Neo-Dominyonlar olan "Serbest Ticaret Bölgeleri"nin yaygınlaştırılması. CFR/Bilderberg-Masonik örgütlenmelerine üye olan guvarnörler aracılığıyla, IMF denetimindeki Milli Merkez Bankalarının, ülkeler iktisatlarına, hattâ hükümetlere karşı *tam* denetim etkinliği. Tarım burjuvazisinin, ithalatçı ticaret/Neo-Komprador burjuvaziye dönüşmesi, Mali-Oligarşinin tam denetimine girmesi. Mali-Oligarşinin, bütün burjuva katmanları entegre ederek tam (*perfect*) hegemonyasını kurması. Bunun yanısıra milletlerarası planda emperyalistleşememenin iktisadi-siyasi-askeri sancıları. Yönetenlerin sürekli buhranı. "Milliyetçilik" sendromu. "Milli"liğin nitelik değiştirmesi. Bütün burjuva unsurların tamamen emperyalizme entegresi ile, "milli"lik sıfatının gerçek sahibi olan Emekçi sınıfların, bunu Yurtseverlik olarak savunmaya devam etmeleri. "Özel Savaşlar"la birleştirilmiş (combine) ve "Kontr-gerilla" ile karmakarışıklaştırılarak (entangle) *Amaca Yararlılık* için uyuşmaları sağlanmış "*Örtülü Muharebeler.*" (Çevik Kuvvet "Allied Mobile Force"-Vurucu Güç-Özel Tim stratejisi ve taktikleri ile Dolaylı Muharebe-Örtülü Muharebe'nin; "Yumuşak Hedefler"e yönelik CONTRA strateji ve taktiklerinin Emperyalist Militer Merkez(Pentagon-CIA-BND- MOSSAD vbgb.)'lerden güdümlenmesi) -CONTRA'lara mali kaynak için milletlerarası mafya ile uyuşturucu trafiği- Sınıf mücadelesine dayalı İÇ SAVAŞ'lar yerine, milliyetçi-dini mücadeleye dayalı İç Savaşlar'ın Kontrol-Yönetim Mekanizması'nca emperyalistler tarafından denetlenmesi. İDEOLOJİK ya da *GİZLİ*-PROVAKATİV SAVAŞIMLAR. MKKTH, "liberal" bir ilkedir (Bush-1991). Evrensel olarak feodal iktisadın tam anlamı ile tasfiye olmasından dolayı toplumun Emek ve Sermaye olarak gerçek anlamda iki kutuba daha yoğun toplanması sonucu Proletekya ve Burjuvazi önderliğinde cephelerin varlığı. Feodal ideolojinin, özellikle "din"e sığınarak kendini sürdürme çabaları-burjuvazinin bilinçli icazeti. ABD'nin yeni taktiği "Birbirine düşür-parçala-yönet". Her zaman "Kaos."

1989 yılında, Malta Sözleşmesi ile Bush, Gorbaçov'a Yeni Dünya Düzeni'ni onaylatmasının ardından, "Devlet Sosyalizmi"nin 'Halk Demokrasileri' adı altında yutturulmuş olan, bürokrat, küçükburjuva sosyalizmleri ile köylü-komünizmi (Arnavutluk), karşı-devrimlerle bir bir tarihe gömüldü. Sloven-Hırvat-Sırp-Boşnak Neo-Faşistleri Yugoslavya'yı küçülttü. Sovyetler Birliği, Bağımsız Devletler Topluluğu adı altında Mason aydınların önderliğini yaptığı tam bir kaos yaşıyor. Ermeni ve Azeri Neo-Faşistleri, emperyalizmin, "sosyal" emperyalizmin ve siyonizmin bölgedeki senaryoları için zemin hazırlıyorlar. Vietnam, tam kırkbeş yıl savaşarak kovduğu militarizmin patronlarını, onbeş yıllık bir iktisadi abluka sonucu, tekrar geri çağırıyor. Küba tek-başına direniyor. Peki, ama, devrimci karizması olan Castro öldükten sonra ne olacak? Ya Kuzey Kore'nin köylü-komünizmi?.. Komünist Partiler tam bir bozgun havasında ya adlarını değiştiriyorlar ya da "kepenk" kapatıyorlar. "*Enternasyonal*" bir nostalji miydi? "*Yeni-İnsanlık*" niçin unutuldu? "*Emeğin Kurtuluşu*" sadece bir istek midir? Bütün bu sorular, yeni çözüm yollarını YETKİN ve YARATICI bir biçimde bulmamızın ön koşulları. Artık "Yaşasın"lar ve "Kahrolsun"lar son bulmalı. Köylülüğün ve onunla varolan feodal ideolojinin önü kesilmeli. Boş 'masturbasyon' tümcelerinin yerlerini, *Bilimsel-Terminolojik-Felsefi* KAVRAM ve İLKELER almalı. Küçükburjuva anarşist-nihilizmi, küçük-adamların köylü kurnazlıkları, sosyal-şoven-milliyetçiliğin her türlüsü, kitabi oportünizm, filisten kızgınlığın radikalizmi, lumpen liberalizmi, yanar-döner devrimcilikler önce ideolojik (terminolojik + felsefi) sonra da gerekirse fiziken tasfiye edilmek zorundadır. Gerek Yurtsever, gerekse de Enternasyonal planda. Her iki cephede de saflar sıklaştırılmalıdır. Duygu ve coşku sömürüsü değil, Devrimci Akıl/Bilgi/Bilinç-İradesi silahlara hükmetmelidir. En güçlü silahta Bilimsel Sosyalizm'dir...

• GÖREVLERİMİZ

PROLETEK ÖRGÜTLENMENİN SORUNLARI: "DEVRİMCİ EMEK KURULTAYI"

Üretim Güçlerinin ve İlişkilerinin başdöndürücü gelişimi ve zorlaması ile Emeğin Dünya Devriminin nesnel koşulları oluşmuştur. Ülkesel-bölge-

sel- kıtasal mücadeleler, tekelci kapitalizmin pazar hegemonyası/TEK pazar olarak evrimini tamamlamasından dolayı, ancak DÜNYA EMEK DEVRİMİ perspektifi açısından değerlendirilebilirler. Fakat, Emekçilerin Dayanışması anlamına gelen Milletler arası birlik (Enternasyonal) örgütleri yoktur. Bu *ilke* acil olarak yaşama geçirilmelidir. Yeni Enternasyonal KİTLESEL olmak zorundadır. Bunun içindir ki, *Emekçi Sınıfların* hepsini içermelidir. Bu açıdan I. Enternasyonal'in, nihai hedefe varma yöntemleri açısından da III. Enternasyonal'in deneyimleri dikkate alınmalıdır. Hedef olarak, Emeğin Kardeşliğinden doğan YENİ İNSAN(LIK) ve bunun içinde EMEĞİN KURTULUŞU Zorunluluğu, mücadelenin temelini teşkil etmektedir. Kapitalist-Sosyal Emperyalizmin saldırısı özünde Emek/Emekçi Sınıflara karşı olduğu içindir ki, "Emeğin Savunulması Cephesi" Devrimci Proleteklerin öncülüğünde kurulmalıdır. DEVRİMCİ EMEK KURULTAYI, örgütlenmelerin temeli olmalıdır. Anti-Emperyalist mücadelede beliren "Milli"lik sıfatı sınıfsal konumu da, Yurtsever olduğundan dolayı zaten milli bir sınıf olan proletarya gibi, proletekyaya geçmiştir. Çünkü, başta mali-oligarşi olmak üzere *bütün* burjuva sınıflar, şu ya da bu şekilde *universal mali-oligarşi*nin sermaye çekim alanına entegre olmuşlardır. Onlar için "milli değerler" artık kitleleri uyutmanın bir klasik yoludur. Proletarya devrimcilerinin yaptığı gibi, devrimci burjuvazinin yere düşürdüğü bütün bayraklarına devrimci proletekya sahip çıkmalı; böylece burjuvaziyi demogojisini yapabileceği bütün ideolojik silahlarından yalıtlamalıdır. Bunları tarihsel konumlarda değerlendirerek, materyalist-determinizmin polyalektiğinin kaçınılmaz sonucuna varabilmenin, ancak Bilimsel/Sosyalizmin çözümlemelerinden hareketle olabileceğini; diğer emekçi sınıflarında proletekleşmesinin kaçınılmazlığını; Uygar Toplumsallaştırılmış Toplumun tek seçenek olduğunu; bıkmadan-usanmadan yanlızca gerçeklere dayanarak *bilimsel* olarak anlatmalı; onların özgür-iradeleri ile bilinçli olarak sınıfsal kavgaya katılmalarını sağlamadır. Hot-Zotçu, sözüm ona "bilinçli"(!) bir azınlığın, çoğunluk adına hareket edici "Parti" tipi, 75 yıl sonra bir bürokrasiyi ve "mafya" türü bir dayanışmayı yarattığı, tarihsel olarak ispatlanmıştır. Kimse, bu fonomenleri "Falan Fişmekan" metafiziğine bağlayamaz! Bu noktadan Marx'ın ısrarla Partileşme anlamına örnek aldığı İşçi ve Emek Liga (Kurultay)ları Praxisi, bizim için de örnek olmalıdır. BİRLİKTELİK üzerine kurulan örgütlenmeler en sağlıklı örgütlenmelerdir. Herhalûkarda, insanın *ayrışma* duygularına rağmen. Ama, bu asla eski ve aşınmış kafa ile başarılamaz. Burjuva Toplumun Kültür Politikalarının FORMlaştırdığı insan tipleri bu eylemi başaramaz.

Bu tip, Akıl/Mantık (İnanç) şemsiyesi; TEK-BEN (Solipsist), Bencil-Bireyci, Ben-Toplum "Şirketimiz", kimseye güvenme-sermayene güven,

benim paylaşmam-Toplum sorumsuz. "şey/kaos" benim-ben bunalırım "stres", pozitif dinamik, karşı-eleştirici, liberalizmden kaynaklanan radikal, ampirik ve öznel gerçekçidir. Buna tepki olarak ise, Akıl/İnanç (Mantık) - dinsel anlamda değil, felsefeyi yorumlama anlamında- şemsiyeli; BİZ-MERKEZ (Socia-Center), Toplumsal, Biz-Toplum "Halkımız", lidere güven-biz/bize güveniriz, bizlerin paylaşımı-sorumluluğu, Biz Varız "Sürü Psikolojisi", toplumcu dinamik, bizlerin eleştirisi "Başkaları ne-der?", kitabi köktenci, Pragmatizminin hakikatçi "Feodal" tipi geliştirilmeye çalışılmıştır. Gelenek'ten "*Kır*" kökenli olan bu kişilerin-bu tip "feodal" bir ideolojiye sarılmaları hiç de şaşırtıcı değildir. Halbuki, Gelenek'ten "*kent*" kökenli olan ustaların Devrimci felsefelerinde FOR'Mlaşan Siyasal-Kültür'lerinin önerdiği YENİ-İNSAN; BEN-MERKEZ (Ego-Center)-Ne ki, Marx-Engels, "Alman ideolojisi"nde "ben-kendim" olarak da kullanılmaktadır-(buna BEN-ÖZ'de diyebiliriz). Bireysel, Kendine ve Birlikteliğe güvenen, bireysel sorumluğunu yaşamda birlikte paylaşabilen şahsiyet (person) bilincine varmış, oto-dinamik, Ortodoks (İlkesel-"Öz"- Köktenci), Özeleştirici "başkaları ne derse desin!", Praksisin Nesnel Gerçekçi *Kişi*'sidir. Her şeyden önce Kültür Devrimi'ni Kişisel olarak kavrayıp-başarmış; Coşku/Duygu/İrade'sine Akıl/Bilgi/Bilinç'i yön verir. Bunun için Yetingen/Yetkin/Yaratıcıdır. Bu Kişi'nin ÖZVERİsi özgür-iradesinin tezahürüdür. Kitlesel olarak, DEVRİMCİ EMEK KURULTAYI bu nitelikleri bağrında toparlamak Zorundadır. Şimdi, Neden-Niçin Haklıyıza; Nasıl Yapmalıyız, bazında cevap vermeye çalışalım.

Doğaldır ki, Soruna cevap düşünürken, ayaklarımızı bastığımız kendi ülkemiz, bizim için esastır. Çünkü, bizim arzularımızın dışında ya da "falan fişmekan"ın arzularının dışında, insan(lar)ın iktisadi-siyasi/toplumsal- tarihsel-enerjik bir olgusudur; "Millet" ve "Vatan". Bugünden kalkıp, o zamanı "*bizim*" yargılarımız doğrultusunda "inkâr"(nihil) etmek için, insanın tam bir filisten köylünün "geri (yapısalcı) zekâlı" muhakemesine sahip olması gerekir! Bu "geri (yapısalcı) zekâ", her zaman, akılcı/realist burjuvalar karşısında yenilmeye ve bozguna uğramaya mahkûmdur. *"Fare" nin 'Köylü Kurnazlığı', "Kedi" nin 'Karnının Tok' olmasına bağlıdır!* Bugün, "Tarihsel" olarak belirlenmiş Türkiye, Güney ile Kuzey arasında yeralmaktadır. Ve Tarihsel geçmişinden dolayı *yöneten*ler olarak burjuvazi, Emperyalist/bugün/sosyal-emperyalist ülkelerin safında "Kuzey"de yer almak istemektedir ("Barbaresk" sosyal-emperyalist), ama universal mali-oligarşinin ona uygun gördüğü yer "Güney"dir ("Jandarmalık"). ABD, Yakın-Doğu'da

Türkiye'yi Sionist-İsrail'in yanına itmek için büyük ve kapsamlı bir senaryo icra etmektedir. Oysa ki, Türkiye'nin jeo-politik tarihsel konumu maddi olarak, "subjektif" düşünce ve niyetlerle hep çelişmektedir. Universal Tekelci-Kapitalizmin "en hassas" halkası şu anda Türkiye'dir. Ne ki, her bilim-arkeolojik araştırmadan sonra sayısı artan, "Uygarlıklar" beşiği olan Türkiye, bütün sınıflı toplumların başat uygarlıklarını tarih-boyunca bağrında taşıdığı nesnel gerçektir. Anadolu'nun halkı-bir *bütün* olarak, Şamanizm ile İslamiyetin ve Anadolu'da varolan Hıristiyanlığın; Göçebelik ile Yerleşikliğin ve Anadolu'da varolan Uygarlığın sentezinden tarihin ilk "Feodal-Sosyalist" *Devleti*'ni yaratmıştır. Yüzyıllar boyunca, Tasavvufçu/ilkel-komünist filozof(mutasavvıf)ların önderliğinde, "Allah" adına toprakta, Bizans'tan kalan "*özel-mülkiyet*"i kaldırmıştır. (Miri-Toprak Düzeni/Dirlik Düzeni). Anadolu'daki halk isyanlarının özünde, din-tarikat kisvesine büründürülmüş toprak sorunu yatar. Bu, toprak üzerinde kendi emeklerini tasarruf ettikleri (Allah-adına) emekçi köylüler ile, özel mülkçü-feodal beylerin-sultanların Tarihsel-Toprak kavgasıdır. Çağının "Amerika"sı olan Vatikan ile, "Feodal-Sosyalist" Osmanlı, Üç Kıta'yı paylaşmışlardır. (Bu hamasi-edebiyatı değildir). Türkiye, ne bir Latin Amerika ülkesi ne Çin, ne de Arnavutluk'tur. Ve/fakat Türkiye, Karl Marx'ın bile Dünya Emek Devrimi'nin başlangıcının kıvılcımlarını beklediği Petersburg (eski Leningrad)dan sonra ikinci ülkedir-İstanbul. O ve Engels, Türkleri uzuktan da olsa tanıdıktan sonra, değer vermiş, İslamiyet konusunda *bilgilenme* çabalarına girişmişlerdir. Engels'in, 14. lisanının yanına Osmanlıca'yı ekleme çabalarını ancak ölümü engelleyebilmiştir. Lenin'in (Sovyet Rusya) *ilk* yabancı müttefiği, Türkiye (Gazi Mustafa Kemal) olmuştur. Mustafa Kemal, ölene dek "tek ülkede sosyalizm" (Stalin)in müttefiği olmaya devam etmiştir. Emperyalistlerin, genç-devrimci Türkiye'yi parçalama niyetlerine de engel, müttefiki Sovyetler-Birliği olmuştur. Bu, bazı "geri (yapısalcı) zekâlı"ların arzularının hilafına *gerçekleşmiş* Nesnel Gerçekliktir. Bu anlamda, sözüm ona "devrimci" Nihilistler daha XIX, yy.'ın ortalarındadırlar. Bırakın, ne halleri varsa görsünler. Onlara uzatılacak her el, emekçi sınıfların sırtına inen bir "hançer" olacaktır. Kaldı ki, yaşamın pratiğinde, örneğin: Karabağ Sorunu'nda, Mersin Liman İşçilerinin sesi en anlamlı "mesaj"dır. Kozlu'da "Emek Katliamı"nda sonra, Zonguldak'ta gösteri yapmaya kalkan anarko-nihilistleri işçi ailelerinin yakınları anlamlı bir "mesaj" ile uğurlamışlardır! Küçükburjuva anarko-nihilistlerin Türkiye İşçi Sınıfı'ndan alacağı daha çok anlamlı "mesaj"lar vardır! "Eylem"(!) diye, günümüzden asırlar önce yazılmış "dini" kitapları

yırtmak. "sosyal-faşist" bir davranıştır. Tarihsel nesnel gerçeklik provakatörleri mahkûm edecektir. Ne ki, ustaların dediği gibi, "lumpen"ler ile işbirliğini düşünenler, devrimci-proletaryaya ihanet içindedirler!

SİYASAL-KÜLTÜR ve YÖNTEM

"Siyasal Kültür"den, "Altyapı üzerinde yükselen üstyapı kurumlarını -ki, tümü egemen sınıfın yönetiminde ve yönlendiriciliğindedir- emeğin üretkenliğini esas alarak TOPLUMSALLAŞTIRMAYI anlıyor ve öneriyoruz." (Aytunç Altındal). Peki, "emeğin üretkenliğini esas alarak Toplumsallaştırmayı" Nasıl başaracağız? Bunun Usul'u (Prosedür) nedir? İşte, biz buna, "İnsan(lar)ın Nesnel Gerçekliğini tanımak (cognition) ve yorumlamak pratiğinden doğan ampirik ve rasyonel PROSEDÜR'e Yöntem diyoruz. "(A.A). Başından buraya kadar ve daha sonra da uygulamaya çalıştığımız/çalışacağımız USUL materyalist polyalektik olacaktır. (Eski Sovyet ideologlarının iddia ettiği gibi bir Yöntembilim sözkonusu değildir). Bu, *Bilimsel* Sosyalizmin Prosedür'ü olduğu için; doğa bilimlerine paralel olarak geliştiği için; her *kelime* ve *kavramın*, madde/hareket özdeş Nesnelliğinin, mekân/zaman Gerçekliğinde ifade edilmesi olarak *çok* önemi vardır. Biz buna, *Terminoloji*ye sahip çıkıp yaşama geçirmek, diyoruz. Ne ki, Devrimci Felsefe'yi idealist felsefelerden ayıran özellik de budur. Bu hassasiyet göstermeyenler; şu ya da bu şekilde, er ya da geç idealizmin tuzağına düşerler-düşüyorlar-düşeceklerdir. Çünkü, Kelime ve Kavram'lar; İnsan(lar)ın, Emek Gücü + Çalışma Verimi Nesnel Gerçeklik'lerinin-ÜRETİM GÜCÜ'nün; İktisadi Öz + Siyasal Tezahür + Toplumsal İçerik + Tarihsel Biçim'lerinin-ÜRETİM İLİŞKİLERİ'nin *iletilebilir/uygulanabilir* KÜLTÜR -(*Formasyon*lar)ının Kantite/Nicelik-Sonsuz/Kalıcı parçalarının harf/söz'lerle ifadeleridirler. Hayat/Doğa'nın hiçbir parçası basit-pozitif bir *üçgen* değildir.

(Bunun en güzel örneğini, Türkiye'de "devrimci"lerin Din konusuna yaklaşımları vermektedir. Marx-Engels'in "Yahudi Sorunu"na ve buradan hareketle "Hıristiyanlık"a yaklaşımlarını kendilerine *dogma* olarak kabul ederek, en az sözüm ona karşı çıktıkları din kadar idealist bir yaklaşımla, karşı-din yaratmışlardır! Oysa ki, İslamiyet, Yahudiliğin yadsınmasıdır. *Din*

ideolojisinde: Yahudilik (Tez) + Hıristiyanlık(Anti-Tez) + İslamiyet(Sentez) Süreci içinde, İslamiyet, köklü bir *reformu* içerir. Sorun *AŞMA* sorunudur. Kaldı ki, bunun Kişi'lik sorunu olduğunu, "Birey" (Kendi-İçin-Şey) haline geçebilme keyfiyetini, açık-seçik bildiren tek din İslamiyet'tir. İslamiyet'te hâlâ sürmekte olan "Zâhir-Bâtın/Softa-Sufî kavgasının kaynağı da budur. Bunu kavrayabilmiş (fethetmiş) olan, İslami İlkel-Komünistler olan Fehim Mutasavvuflardan Abdülkadir Ezcevri, Marx'dan 500 yıl önce Yeni-İnsan anlamında "İnsan-i Kamil" fikrini ortaya atmış ve bu fikre yolaçan Mutasavvuf Hallac-ı Mansur (X. yy.), ateşte yanmayı göze almıştır. İslamiyet hakkında, bilgilenmemek *büyük* bir eksikliktir. Çünkü, İslamiyet, Türkiye halkının/emekçilerinin 900 yıllık bir hakikatidir. Bu bizim arzularımızın dışında halen varolan ideolojik gerçektir. Fakat, onu Yahudi-Hıristiyanlığı ile bir tutmak *tam* bir cahilliktir. Bu, Abdulkadir Ezcevri'nin çağdaşı bile olamamaktır. Türkiye Mason burjuvazisinin Evrimci/"Atatürkçü"-pozitivist/Laik'lerinin kitleleri, 70 yıldan; Tanzimatçı kafanın 100 yıldan beri *Şartlandır*dığı gibi, bir Laik ve Müslüman kutuplaşmasında anti-Müslüman bir tutum takınma ise "perfect" bir şaşkolozluktur. Hem Müslümanlarla ayrılığınızı vurgulamak için, Türkiye'ye özgü pozitivist-devletçi "Atatürk"çü Laik olacaksınız! Hem de, burjuvaziye karşı olacaksınız! Ondan sonra kalkıp, anti-emperyalist Mustafa Kemal'e "küfür"ler yağdıracaksınız! Tam bir filisten-nihilizmi, bu! Sizin elinize geçse 1660'larda "her Müslümanın Allah olduğu"nu vaaz eden Muserrin'i çarmıha gererdiniz, "Ateizm" adına! Ne ki, Laiklik: Cumhuriyetçilik, Devletçilik, Radikal-Devrimcilik, Elitçilik, Anti-hanedancılık, Eşitlikçilik, Evrimcilik, Eğitimcilik, Parlamentoculuk, Bilinemezci ya da Deistliktir. Hümanistir, Filantropisttir. Bunun için, Masonlukla içiçe geçmesine şaşmamak gerekir. Ben bunlardan hiçbiri değilim, çünkü ben; Kurultaycı, Emek Demokrasisinden yana, Ordodoks (ilkesel-köktenci) Devrimci, Birliktenci, Materyalist-Polyalektikçi, Anti-Oligarşik, Farklılıktan yana, Öğretimci, Komiteci-Kurulcu, Ateist, Enternasyonalist-Yurtsever ve Emeğin Kurtuluşundan yana Yeni-İnsanlıkçıyım bu anlamda kendim-olarak "İnsan-ı Kamil"im! . . Evet, beyler siz nesiniz? Nesnel Gerçeklik açısından incelersek, Marx-Engels bile İslamiyet'in Yahudi-Hıristiyanizmden ayrılığını/farklılığını kavramışlardır. Onların yoldaşı Auguste Bebel, İslamiyet'e övgü olan "Hz. Muhammed ve İslam Kültürü" adlı yapıtını kaleme almıştır. Lenin, Doğu Halkları Kurultayları'nda Müslümanlarla ittifak kurmaktan çekinmemiştir. Bunu somut olarak, Sultan Ali (Sultan Galiyev)ye özel ilgi ve destek göstererek kanıtlamıştır. Lenin ve Roy (Hin-

distan Komünist Partisi Sek.). Mustafa Kemal'in de desteğini alarak/bilgisi dahilinde Hindistan'da bir "Müslüman Proleter İhtilal" planlamışlar. Britanya ajanlarının karşı-harekatı ile, bir Mason olan Gandi -ki Afrika'da iken Majestelerinin Gizli Servisine hizmetler sunmuştur- piyasaya çıkarılıp/kahraman yapılarak, bu girişim engellenip Resmi–Tarih'in karanlıklarına gömülmüştür. Ve bugün, eski Sovyet Müslüman, Türk kökenli Cumhuriyetleri'nde, onca çekilen cefaya rağmen; karşı-devrim, tüm emperyalistlerin/masonların/işbirlikçilerin gayretini, neticeye, bir türlü döndürememiştir. Boş yere, bunca "Fesat" yuvası "Fundamentalizm" çığlıkları atmıyor. Bizim, anarko-nihilist-federalist filistenlerin daha çok öğreneceği "şey" var ve alacağı çok "mesaj"lar var!)

Evet, burjuva bilim adamlarının iddia ettiği gibi üç boyut çoktan, aşılmıştır. *Şu anda*, biz bireyin altıncı-boyutunu "UZAY"ını tartışıyoruz. Buna, "Enerji"yi de eklersek, beşinci boyut tartışmaları da bizi renklendirir. Kavgamız, emekçileri yemek ve sıçmak arasındaki iki boyuttan kurtarmaktır. Evet ve Hayır'ın üstünde "Hiç" vardır! Ve/fakat, Neden-Nasıl-Niçin? Tekil-Tümel, Uzay'daki Enerji ile açığa çıkan Madde ve Harekettir. İnsan(lar), cahillikten, bilgiye doğru yol aldıkları müddetçe *çokgenli*-boyutlarımız da artacaktır. Yaşam mücadeledir, bu da İnsan(lık) toplumunda Sınıflar Mücadelesi'ne tekabül eder. Bu sosyolojinin esasıdır. Birilerinin, bunu kabul etmemesinin hiçbir kıymet-i harbiyesi yoktur. Sınıf Mücadelesi; okuduğunuz gazeteden, seyrettiğiniz TV'ye, yaşam biçiminizden, yaşam ilişkilerinize kadar VARDIR. Varolacaktır da. Ta ki, Sınıfsız-Toplumsallaştırılmış-Toplum'un doğumuna kadar...

Bu açıdan, "hiç olmazsa birazcık felsefe yapmayana gerçek komünist denir mi? Biz çok uzaklara, ileri ufuklara bakıyoruz. Oysa bana kalırsa siz, pratikten çok şey öğrendiniz ve yalnız burnunuzun dibine bakıyorsunuz; kösteklenmemeye bakıyorsunuz... İnsanların özleştirmeleri ve genelliştirmeleri için yalnızca dünyaya daha geniş olarak bakmaları gerekir" (Kalinin). Bu da Devrimci Felsefenin varoluş nedeni olan Siyasal-Kültür Terminalojisini Zorunlu kılar.

STRATEJİ (SEVK ve İDARE)

Strateji; örgütlenmenin, mücadelenin amacına ulaşmak için kullanılmasıdır. Özgücün, harekat *yönünü*, *güçlerin* yeralış ilişkilerini belirlemektir. Kuvvet'in bilim/teknik/sanat'la donanımının Teori'sinin yaşama geçirilmesi için planlanmasıdır. Amaca uygun hedeflerin saptanmasıdır. Aynı zamanda Nesnel Gerçekliğin Programlanmasının ifadesidir. Strateji'nin "edebiyat"a tahammülü yoktur. Çünkü, "bir aşırı duygusalın kuruntu dünyasında yakıştırılmış seslere, sözlere çevrilmiş uydurmalar değildir. Gerçek güçlerin kıyasıya karşılaşmasıdır." (Dr. H. Kıvılcımlı). Doğru Stratejiyi tespit etmek, dünyaya olduğu gibi bakmakla-tastamam-tam karşıdan bakmakla mümkündür. Dünya, olmasını düşlediğimiz gibi değildir. Strateji, amacın ana ve tali hedeflerini belirlemesi açısından da: a-Azami Strateji (Program/Plan) b-Asgari Strateji (Program/Plan), olarak da ikiye ayrılabilir. Ama, Stratejiyi bir bütünlük içinde kavrayıp, kategorilendirmek daha doğru tutum olacaktır. Savaş, siyasetin silahlarla devamı olduğu gerçeğinden hareketle, sosyolojik açıdan da: a-*Stratejik Savunma*, b-*Stratejik Taaruz*, olarak öngörülmelidir. "İyi komutan, savaşçılarının birikmiş enerjisini kesin savaş için saklamasını bilen komutandır" (Kalinin). Savaşçılarını durmadan kıyama uğratan komutan ise, ya kariyerist-yeteneksizdir ya da işbirlikçi-haindir! "Dövüş ustası olanlar öfkelenmezler, kazanma ustası olanlar korkmazlar. Dolayısıyla akıllılar dövüşmeden önce kazanır, cahiller kazanmak için dövüşür." (Zhuge Liang)

TAKTİK (DÜZENLEME ve YÖNETİM)

Taktik: Örgütlenmenin, mücadelenin amacına ulaşmak için kullanılması harekatındaki polyalektik süreç içinde beliren, somut durumlara göre düzenlenmesi ve yönetilmesidir. Amaç'ın araçlarıdır. Amaç İktidar'ı elegeçirmek ise; Hedef, düşmanı her türlü silahından arındırmaktır. Amaca giden yolda bulunan hedeflerin, saptanan stratejiye paralel olarak münferid alt mücadeleler (muharebeler)le -illede silahla değil, daha da etkili olabilen ideolojik/psikolojik savaş içinde de- safdışı edilmesi sorununa verilen cevaptır. Taktik'ler, Strateji'nin başarısının anahtarlarıdırlar. Bu açıdan bakıldığında taktiği; a-*Taktik Taaruz*. Stratejik Taaruzun anahtarıdır. Bu, karşıtlarımızın siklet merkezinin bulunup pasifize edilmesidir. (Siklet Merkezi olarak adlandırılan karşı-güçler ya da bizim güçlerimizin ideolojik-psikolojik-maddi ana yığınak/harekat/lojistik alanıdır), b-*Taktik Gerileme/Ricat*. Bir kaçış

değil aksine savunma ya da taaruz için güç toplamak gayesi ile yapılan bir Manevradır, c-*Taktik Savunma*. Bu son iki durum, Stratejik Savunmanın ileri ve geri merhaleleridir. Taktik için en önemli unsurlar, Yetenek ve Yaratıcılıktır. Bu iki unsur, inisiyatifi doğurur. Olabilirlikleri Zorunluluğa dönüştürürken inisiyatifin önemi çok büyüktür. Kişisel inisiyatiflerin olgunlaşması, toplumsal inisiyatifin gelişmesine önayak olur. Bu da taktik başarıların, stratejik başarıya dönüşmesini sağlar. "Demek ki başarılı bir harekat, başına vurulduğunda kuyruğu ile, kuyruğuna vurulduğunda başı ile, orta kısmına vurulduğunda hem başı, hem kuyruğu ile hareket eden hızlı bir yılan gibi olmalıdır." (Sun Tzu)

Taktik İçinde Taktik: Taktik içinde taktik, ilkelerden taviz vermeden, ana gücün kuvvetlenmesi için gerek harekat, gerekse de ittifaklar bazında "kıvrak" ve "esnek" olmaktır. Bir nevi "özgün" manevra kabiliyetidir. Taktik içinde taktikte başarılı olabilmek için teorinin-siyasal kültürün çok iyi kavranmış olması zorunludur. Taktik içinde taktik, hamkafaların kavrayamayacağı bir felsefi ağırlıklı harekettir, Makyavelizme saplanıldığında bozguna dahi yol açabilir. Bilimsel Sosyalizm'de Makyavelizmin yeri yoktur. "Düşmanın dahili şartları harici saflaşmasından bellidir. Şekilsizlerin hali çözülmez. Kendine şekil bulanların ise durumları açıktır. Sır vermeyen kazanır açık olan yitirir." (Du Mu)

Aldatma/Hile: Engels, Lenin, Mao, Che ve Mareşal Giap'ın önemle incelediklerі klasik savaş-felsefesinin ustası General Carl von Clausewitz (1780-1831) "Vom Krige" (Harp Üzerine) adlı yapıtında aldatma ve hile üzerine şunları yazıyor: "Hileye başvuran biri, aldatmak istediği kimsenin aklını o derecede yanıltır ki, nihayet bu yanılgılar bir sonuca ulaşır ve aldatılmak istenen kimsenin gözünde işin şekli birdenbire değişir. Şöyle denebilir: Nükte nasıl fikir ve tasavvurlarla yapılan bir kelime oyunu ise, hile de eylemlerle yapılan bir oyunbazlıktır.

"Kuvvet darbelerinin indirilmesi, yani muharebe taktiğe bırakılır ve strateji, olanakların beceriyle kullanılması sanatı olarak kabul edilecek olursa, yıkıcı bir hırs ve çelik bir irade gibi baskısı hiç gevşemeyen karakter kuvvetlerinin dışında doğal niteliklerden hiçbirinin stratejik faaliyetleri yönetmeye ve canlandırmaya hile kadar elverişli olmadığı görülür. "Bugün, burju-

vazinin; tarih içinde de egemen sınıfların varolmasına neden olan ezilen kitleleri aldatmak için başvurdukları eylem tarzıdır: Günümüzde, devletin ideolojik baskı aygıtlarından olan görsel medyalarda ve yazılı basında, "olmazsa olmaz" ilkesi olan bir düzenbazlıktır. Bunun panzehiri ise, yine Clausewitz'in deyimi ile "isabetli bir görüşün hileden daha zorunlu ve yararlı bir nitelik olduğudur." Bu taktiği başarısızlığa uğratmak, kurnazlık ister. Bu da akıl/bilgi/bilinç ile mümkündür. Siyasâl cesaret ve sebat sorunudur. "Hile düşmanı yenmek için gereklidir; doğruluk ise bir grubu yönetmek için" (Wang Xi)

Baskın/Tuzak: İster siyasal, isterse de askeri, hile ile aldatılan(lar) Tuzağa düşerler ve Baskına uğratılırlar. Çünkü, "baskını ancak başkasına iradesini kabul ettiren taraf yapabilir; başkasına iradesini, doğru hareket eden taraf kabul ettirir" (Clausewitz). Kör değneğini bellemiş gibi yol alanların sonu kendinden menkuldür. Ama, yanlışların tekrarından ortaya çıkan hataları sürdürenler ahmak durumuna düşerler. Terör, asla bir devrimci mücadele tarzı değildir. Bir devletin ya da devlet desteğinin yıldırmacılığa dayalı siyasal/askeri şiddetidir. Bu açıdan, ahmaklıklarına inatla devam edenler ya geri zekâlıdırlar ya da onları yönlendiren(ler) karşı tarafın adamıdırlar. "Başta şiddet kullanmak ve bir yerin insanlarını korkuya sevketmek beceriksizlik işaretidir." (Sun Tzu)

Somut durumların analizinden doğmamış, tez + anti-tez + sentez + aşma bilgileri manzumesine dayanmayan stratejiler, dogmatik doğmuş olduklarından başarısızlığa mahkûmdurlar. Somut durumların aleyhine değiştirilen stratejiler ya oportünizme, ya da radikalizme sebep olurlar ki, sonuçta karşı cephenin lehine hareket etmiş olurlar. "Kendi duygularına kapılıp silaha sarılma." (Cao Cao) Strateji ve taktikler öncelikle Karşı Cephe'nin, sonra da Kendi Cephe'sinin somut durumunun somut tahlilini yapmak zorundadırlar. Strateji taktiğin maddesi, taktik de stratejinin hareketidir. Strateji ve taktiğin özdeşliği onların nesnelliğidir. "Strateji, nerede, ne zaman, hangi kuvvetlerle muharebeye girileceğini tayin eder." (CvC). Ya da ne zaman, nerede, neden ve nasıl bir muharebeye girilmeyeceğini tayin eder. Mekân + Zaman + Güç "muharebenin sonucu üzerinde çok önemli" etki yapan Gerçekliktirler. "Taktik muharebeyi sonuçlandırınca, sonuç ister zafer ister yenilgi olsun, strateji bunu harbin amacına göre kullanır" (CvC). Siyasetin silahlarla (ister fiziki, isterse de ideolojik olsun -ki günümüzde ideolo-

jik- psikolojik savaş; TV-Video- Radyo-Basın tarafından yürütülen, yerine göre fiziki silahlardan daha etkileyici -hattâ bu silahları da daha etkinleştirebilen- silahlar haline dönüştürülmüştür-) devamı olan savaş. Strateji + Taktik + Mekân + Zaman + Güç (Kadrolar) Nesnel Gerçekliğidir. Burada, GÜÇ'ler ve onların birey (Intelligencia-Fehim) leri olan KADRO (HAVASS) lar; mücadelenin yapılabilmesi için gereken "fiziki ve zihni yeteneklerinin bütünü" olan Kapasitelerini kalıcı kılıp, değiştirerek, dönüşümsel bir gelişimi Bilinç düzeyinde sağlayabilmeleri; Çalışma Verimlilik'lerini iletebilip/uygulayabilmeleri için, kendilerinin ÖRGÜTünde birlikte olmak zorundadırlar. Bu, Örgüt, Güç/Kadro'ların Kültür Cephesi'dir, mücadele sınıfsal olduğu içinde bu bir Siyasal-Kültür Cephesi'dir de aynı zamanda. Şimdi, Nasıl olmalıdır? sorunsalına gelelim.

• NASIL BİR DÜNYA?

DEMOKRATİK BİRLİKTELİK/ÖZCÜLÜK

*Dikey Örgütlenme*nin iletilip/uygulanması: a-otoriter/militer merkeziyetçilik, b-demokratik merkeziyetçilik, c-liberal-federalizm, d-demokratik-birliktelik "Özcülük" olarak, dört fonksiyonda toplanabilir. "Sosyal" Emperyalist Kapitalizm, kendi yapılanması içinde otoriter/militarizmi daha da yoğunlaştırıp-merkezileştirirken, kitlelere liberal-federalizmi/*Yerel Yönetimi* önermektedir. Modern Sömürgecilik döneminde Demokratik Merkeziyetçilik ilkesine göre yapılanan Sosyalizm ise bugünkü konuma gelmiştir! Tek cümle ile sonuç: Büroklatlaşma ve Mafyalaşmadır! Biz, ise Bilimsel Sosyalizmin Marksist Öz-İlkelerinden hareketle alternatif olarak kitlelerin Siyasal Kültür yapılanmasının zorunluluğu olarak; iktisadi Bağımsızlık, siyasal Özgürlük (düşünce/örgütlenme), toplumsal katılma (karar-vericiliğe katılma), tarihi belirleyebilme hakkı (geleceği tayin edebilme hakkı) nı rasyonal kullanabilmeleri için DEMOKRATİK-BİRLİKTELİĞİ bir ÖZ ilke olarak görüyoruz ve öneriyoruz. Demokratik Birliktelik, Yok-Merkeziyetçilik demek değildir. Doğaldır ki, kaptanı olmayan/ ya da tek yönetim iradesini billurlaştırmayan yerde sadece anarşi olur. Merkezin görevi, Planları toparlamak, Projeleri denetlemek, Programların uyum/koordinasyonunu sağla-

mak, gerekli araştırmaları yapıp karşı-önerileri sunmaktır. Daha da ileri hedefler için Atılımın Siklet Merkezi-Beyni olmalıdır. Bürokrasisiz ve bürokratsız bir UZMAN yükümlüler odağı olmalıdır. Bu görevleri devrimci bir tarzda, hele bilim-teknolojik devrimin bize sunduğu ve sunmakta olduğu nimetlerle başarabilme oranı yüksek olan planlama uyum merkezine, biz, Merkezi Koordinasyon-Araştırma-Planlama "Merkez-KAP" diyoruz. Demokratik Birlikteliğin bireysel ve kitlesel ana unsurlarını ikiye ayırıyoruz:

a-*Öz Disiplin*: Otokontrol-Özilkelilik(Ortodoks)-Özeleştiri-Kendini Yenileme-Kendini Aşma-İnisiyatif

b-*Proletek/Üretimci Demokrasi*: İnisiyatif-Kolektif Liderlik-Eleştiri-Yapıcılık/Yapılanma-Yaratıcılık.

ÖZ-YÖNETİM

Yatay Örgütlenme: Öz Disiplinli, ben-merkeziyetçi bireylerin/kişiliklerin BİRLİKTELİKlerinin Proletek/Üretimci Demokrasilerinin ürünleri olarak ortaya çıkan yönetimdir. Biz, bunu ilkelerde de adlandırıldığı gibi, ÖZ-YÖNETİM olarak adlandırıyoruz. Bu, liberal yönetim (tez), tekelci yönetim (anti-tez) ve devletçi yönetim (sentez) biçimlerinin AŞILMAsıdır. Üretim Güçlerinin önlenemez gelişimine tekabül eden Üretim İlişkilerine verilen rasyonel cevaptır. Sebep-Neden-Faaliyet-Doğal Eylem-Gerekir Eylem Sürecinin Bilinçli Eylem (Praxis) olarak ifade edilebilmesinin Zorunluluğudur. ÖZGÜRLÜK'e geçişin son durağıdır. ÖZ-YÖNETİM'in yaşama uygulanabilirliği:

Birimkentler: Bilindiği gibi, Yabanıl Toplumda: Göçebelikten Yerleşikliğe geçilirken Kentleşmenin de temelleri atılmıştır. Antik-Köleci Toplum düzeninde, üretim ilişkilerinin yoğunlaştığı köyler, kentleşmiştir. Tarihte en güzel örneklerini, Ege Uygarlığının Anadolu sahillerinde gördüğümüz, modern kentlere hâlâ pro-tip olan, İon Siteleri ortaya çıkmıştır. Bu Siteler, tam bir Siyasal-Kültür yapılanması gösterirler. Standartlaşmış nüfusu ki bu çok önemlidir, çünkü, nüfus standardı aştı mı, yeni kentin kurulması için nüfus bölürün, kent disiplininin anarşiye dönüşmesi önlenebilirdi. Demokratika olan sitelerde, meclis salonları, hamamlar, jimnasyumlar, anfitiyatrolar, çeşmeler, tapınaklar, agora, imalathaneler, ordugah, savunma sistemleri ve yerleşim alanları yer alırdı. Sitenin etrafında da tarım alanları ile Villalar bu-

lunurdu. Planlı kentçiliğin antik en güzel örnekleri bu kentlerdir.

Kapitalizmin, kentleşmeye getirdiği/iktisadına paralel olarak/anarşiyi, Marx-Engels dikkatle gözlemlemiş ve Bilimsel Sosyalizmin bu konu üzerindeki tezlerini hazırlamışlardır. Günümüzden 114 yıl önce Engels, "Anti-Dühring"de gerek çarpık kentleşmenin, gerekse de kapitalizmin kentlerde yoğunlaşmasının/fabrikaların neden olduğu ve gelecekte daha tehlikeli olarak, ortaya çıkacak olan *Çevre Kirlenmesi* üzerine dikkatleri çekmişti. Böyle olduğu halde, Stalin dönemi ile beraber (özellikle 1936'da Kültür Devrimi girişiminin yarı yolda bırakılması ile) Devlet Sosyalizmi, kapitalist Kentleşme ile adeta bir "sidik-yarışı"na girişti. Kendi sonunu hazırlayan ana nedenlerden biri de budur. Doğadan kopup, beton yığınları arasında sıkışan insan yığınları bir yandan kendine yabancılaşırken, diğer yandan tıpkı kapitalist ülkelerdeki gibi fiilen kendine yabancı yeni nesiller üretti. Bir yandan da kentin duvarları, Devlet/Parti Bürokrasisi için çimlenilecek rutubetli/yosun alanlarını yarattı. Aylakların ve Mafyacıların türemesi ile kendi-denetimini yitiren Emeğin Üretkenliği/Çalışma Verimi düştü. Bütün bu fırsatları kaçırmayan karşı-devrimin iktisadi-siyasi-ideolojik provakasyonları sonucunda, "de-politize" edilmiş kitleler bir "sürü" gibi, apansız yakalandılar!Emeğin üretkenliğine dayalı olarak eski işbölümünün yerine devrimci işbölümü, buna paralel olarak çalışmanın bir *yük* olarak kaldırılması, "emek-zamanını, güncel düşüncelere göre, en düşük olacak bir ölçüye" (Engels) getirilmesi gerekirken, Devlet Sosyalisti ülkeler Cumartesinin tatili için, Kapitalist ülkeleri izlemek zorunda kaldıkları gibi, Batı Kapitalizminin 6 saatlik işgününe bile yetişemeyip, tıpkı "geri bıraktırılmış" ülkelerdeki gibi 8 saatlik işgününde ve giderek iş-monotonluğuna -Parti üyesi uyanıkların haricinde- takılıp kalmışlardır. Almanya öncü olmak üzere bazı sosyaldemokratların iktidarda olduğu Tekelci Kapitalist ülkelerde, saat standardı esas alınarak aylık ödeme yerine, saat standardı esas alınarak yıllık *mecburi* işsaati ile ödeme getirilmiştir. İşçilere aynı "özgür kölelik" sistemi içinde daha *rasyonel* bir "kölelik" çalışma koşulları sağlanmıştır. Bir yıl içinde istediğin kadar tatil yap. Ama istersen bir ay aç otur, fakat işsaatini doldur! Ne uyanıklık değil mi? Bu burjuva ampirik-oportünizminden doğan, fakat eskisine göre daha ileride bir üretim ilişkisidir. Devlet Sosyalizmi, bunu bile başaramamıştır. Emekçilerin fedakârlıklarının bir "O" noktası vardır, "Ne olacaksa olsun", "yeter artık", noktası vardır! Gelinen nokta budur. Diğer yandan, kapitalist ülkelerde, kentleşmeler kamu bütçelerini hizmetler sektöründe tüketip-yutan

enflasyonist canavarlığın yuvaları olmuşlardır. Doğal olarak, bu hizmetlerinde aslan payım alanlar yine egemen sınıflardır. Kaldı ki, Uygar Sömürgecilikte uygulamaya konan, kentleşmelerde "sivil"leşme çabalarının faturası yine emekçi sınıfın bordrolarına yansıyacaktır. Gelir Vergisi hasılatları artarken, Kurumlar Vergisi hasılatlarının nal toplaması bundandır.

"*Kuşkusuz uygarlık bize, büyük kentler ile birlikte, ortadan kaldırılması için çok zaman ve çok çaba gerekecek bir kalit bırakmıştır. Ama, bu uzun süreli bir süreç de olsa, o büyük kentleri ortadan kaldırmak gerekecektir ve o büyük kentler de ortadan kalkacaklardır.*" (Engels). Bunu da devrimci bir tarzda yapmak zorunludur. Ama, cani Pól-Pot köylü-kafası ile değil! Beş (altı) Boyutlu olan insanın, dört boyutunun izdüşümünü örnekleyen "Tarihi Kentler", yalnızca bu izdüşümleri tarihi/sanatsal değerleri esas alınarak korunmalıdır. Restore ya da yeniden inşa edilerek (reconstruction) bir açık hava müzeleri -gerçek müze alanları- haline dönüştürülmelidirler. Fakat, atıl bırakılmamalı, kapitalist üretim ilişkilerinin yeni işbölümünden doğan işkolları ve çağdaş bir kültürel gereksinme olan Turizmin hizmetine sunulmalıdır. Milletlerarası Kültür Merkezleri, Kültür-Öğretim Okulları, Kültür Agoraları, Fuarlar, Merkezi Sanat Galerileri, Sanat Atölyeleri vbgb. faaliyetler eyleme dönüştürülmelidir. Yeni ya da eski bütün beton yığınları ortadan kaldırılıp, "yeşil alanlar" haline getirilmelidir. "Tarihi Kent"lerin korunmasında ilke "Gökyüzü Herkesindir" olmalıdır. Buralarda yaşamaya hak kazanmış, *gelenekten*-geleceğe bireysel kültür devrimlerinin bilincindeki proletaryanın yaşamlarını sürdürdüğü ve çocuklarına iletip-uygulattıkları çağdaşlaştırılmış-geleneksel müstakil evlerin yer aldığı Mahalle'ler, sosyal-faaliyetlerin Semt'lerini içerecek "Tarihi Kentler"e, biz BİRİMKENTLER diyoruz.

Kırkentler: Özyönetimin uygulamada başarılı olabilmesi için maddi tabanının olması şarttır demek yetmez, İLKE olmalıdır. Bu maddi taban, kentlerle kırların arkasındaki karşıtlığın kaldırılmasının hareketinin ifadesi olarak kendini kırkentlerde tezahür ettirecektir. Kırkentler, iktisadi olarak tarıma dayalı sanayinin çekirdekleridir. Bilimsel Tarım, *beslenme* ile doğrudan-doğruya ilintilidir. Çünkü, İnsan(lar)ın "*Enejis*i, Zihin Uyanıklığı ve Yaratıcılığı hep doğrudan doğruya yine beslenmeyle ilgilidir." George Or-

well'in yazdığı gibi; İnsanın aldığı besideki değişikliklerin hanedan ve hattâ din değişikliklerinden bile önemli olduğu mantıki olarak savunulabilir." (Universal Tröstler, dünyadaki gıda dağıtımını ellerinde tutmaktadırlar. ABD, Türkiye'ye girdiği zaman ilk yaptığı kalkınma adına, Mısır yerine Ayçiçeğinin ekilmesini, tereyağı yerine margarin ve de zeytinyağı yerine ayçiçeği yağı tüketilmesini sağlamak olmuştur.) Bilimsel çalışmaların ürünü olan tekniklerin (teknolojinin) sınandığı-doğrulandığı ve tekrar bilim-teknolojik devrimin önkoşullarının yaratıldığı alanlar olmalıdır. Modern/çağdaş üretimin üretkenliğinin esas alındığı Tarımın, Tüketim ve Ağır Sanayi/Maden İşletmelerinin, Poli-Teknik Okulların, proletekyanın yaşam (Konut-Kültür-Spor-Eğlence-Yaratımcı Faaliyetlerin geliştirilmesi için Labaratuvar-Atöyle) alanlarını kapsayacaktır. "Müstakil Ev"ler, yerleşmenin ana ilkesidir. Dubleks, pre-fabrik, seçenek sunan, yaratıcılığa imkân veren evler; doğanın insan ile uyum sağlamadığı barınaklar değil, tam tersine, doğa-insan uyumunun ifadeleri olarak insanın ihtiyaçlarına sunulmuş konutlardır. Apartmanlar ise, konut değil, "insan siloları"dır (Sedat Özkol). "Kapıcı"lar, kapitalist yeni işbölümünün, işsizler ordusu içinden teşkil ettiği modern-hizmetçilerdir. Bir bakıma, orta/küçükburjuvazinin "şartlı refleks" özlemlerini gideren, modern-kölelerdir. Bunlar lumpen-proleter unsurlardır. Amaçları, sermaye biriktirip, üst katlardaki duruma yükselmektir. Özlemleri "köşe dönmek"tir. Lumpen-proleter unsurların en önünde gelen "işportacı"lar, genellikle hemşehrileridir. Bu "başı bozuk"lar ordusunun, kapitalizmin yeni işbölümü ile yarattığı en önemli "sektör", fuhuş ve uyuşturucu olmak üzere, her türlü mafya ilişkilerini barındıran "yeraltı" faaliyetleridir. Tekelci Kapitalizmin, gece-eğlenceleri olan bu faaliyetlerin içinde her türlü soysuzluk ve ahlaksızlık doğal karşılanır. Entel-fahişeler, entel-züppeler, entel-mafya'da bu düzenin "mürekkep yalamış" kesimini oluşturur. Foto-model, manken, "artist", "solist" gibi yeni işbölümünün rütbelerini alan "modern fahişe"ler, bu "sanatı" daha inceleştirmişlerdir. (Kişilerin, kendi öz-niyeti ne olursa olsun, iradelerinin dışında kapitalizmin bu işbölümündeki "gizemli" niyeti budur!) Her türlü "ahlak"sızlık hürriyeti, eşitlik adına geçerlidir. Gençler, Kapital okuyacaklarına, Playboy" okumalıdırlar vbgb. Kentler, devrimci bir tarzda yıkılmadan, hemen Kırkentlerin uygulamasına geçilmeden, bir takım "mit"ler yaratılarak karşı-devrimin kökleri kurutulamaz. Özyönetim, eski üretim ilişkisinin maddi ifadesi olan kapitalist-kentleşmelerde hedefine varamaz, er ya da geç dejenere edilecektir. Ancak, "sürü"lerin mitlere ihtiyacı vardır. Kapitalist kentleşmenin iktisadi-siyasasının ideolojik arenada

yansımaları mitlerdir. Bunlar, kapitalist kentleşmenin kendi materyalist-diyalektiğinden doğan "Modern *İlah*lar"dır. Militer ve bürokrat kadrolar ister kapitalist, isterse de devlet sosyalisti olsun, egemen ideolojinin bir "kült" haline gelmesine çabalarlar. İşte, *merkeziyetçi*-kentler (Metropol değil) bu "Kült" için *maddi tabanı* yaratırlar. Bunun içindir ki, burjuvazinin mitleri yerine, devrimci mitleri koyarak bu sorunu halledemezsiniz, aksine tarihin ispatladığı gibi uzak-gelecekteki "sonu"nuzu hazırlarsınız. Kentleri yıkmadan, Ethos'u da yıkamazsınız ne de onun mitlerini. Çünkü, kaçınılmaz (devlet/parti bürokrasisinin kangren olmasından dolayı) iktisadi-siyasi krizlerin sonucu doğan boşluğu, üçyüz yıllık bir geleneği olan burjuva mitler, hiç zorluk çekmeden, hattâ sıkışmış bürokrasinin de icazeti ile, özellikle genç (yaşam tecrübesi/deneyimi olmayan) nesiller aracılığıyla doldurulacaktır. 30 yıl sonra da olsa Rus gençliği "Elvis Presley"i *keşf*edecek/keşfettirecektir. "Micheal Jackson"u TV'de Azeri gençliğe, "haydi, *şimdi raksetme zamanı*" diye, Türkiye'de "son yılların *ilahı*" diye, size ustaca sunacaklardır. Sizin alternatifiniz var mıdır? "Mc Donald", "Coco Cola", "Marlboro", "Levi's" vbgb. mitlerle nasıl başa çıkacaksınız? "Mit"ler, yabancılaşmış kitleleri kapitalist tekellerin *yedekler ordusu* olarak peşlerinden sürüklemektedir. Ama, daha, işin başından Stalin'in öteki yüzü Troçki'nin tahlilcilerinin "Metropol"ü ile başlarsanız, *büyük-merkeziyetçi-kentler* karşısında yine amuda kalkarsınız. Bu, burjuva ideologlarının iddia ettiği gibi bir "Ana-Kent" ve "Uydu Kent"ler sorunu değildir. Yanlışlıklarla başlayan çözümler hatalı yolda ilerlerler. Mitlerin sözkonusu olduğu yerlerde -hangi çağda ya da düzende- şu ya da bu şekilde ister artı-değer, isterse de artık-ürün olarak olsun EMEK'e emekçilerin tasarrufunun hilafına *el konulması* söz konusudur. Oysa ki, Bilimsel Sosyalizm, sadece algılamak + kavramak + yargılamak değildir. Bir, liberal-başıbozukluk, Anarşizmde değildir. Hele, Reddiye-Nihilizminin Radikal ifadesi hiç değildir. En büyük düşmanı da şoven-milliyetçiliktir (Hangi kılıf altında sunulursa sunulsun!). Bilimsel Sosyalizm/Marksizm bir AŞMA Teorisidir. İfadesini de Devrimci PRAKSİS'de bulmak zorundadır. Pratik'de de değil. Kırkent, bir devrimci- bilinçli-eylem (praksis) sorunudur. Bir Aşma'dır. Bu Aşma'ya da ancak BİLİM önderlik etmelidir. Bilim-Teknolojik devrimin önderliği olmadan bu hedeflere varılması söz konusu olamaz.

Bilimkentler: Bir yandan Kır ile Kent farklılaşması kaldırılırken, ranti-

yer işbölümlerinin tamamen tarihe karışması ve hızla toplumun sınıfsız, "Herkesin Yeteneğinden İhtiyacına Göre" ilkesinin işbölümünün yaşama geçirilmesi için, bütün iktisadi altyapı gereksinmelerini günümüzün bilim-teknolojik devrimi sağlamaktadır/sağlayacaktır da. Bizim yapacağımız bunu rasyonalizi etmek ve büyük atılımlar için kitleselleştirmektir. Bilim/Teknik/Sanat, Yaratım ve Dağıtım merkezleri olacak Bilimkentler numunelik değil, günün şartlarına göre Kırkentler kümelerinin oranları ile orantılı olarak yaygınlaştırılmalı, tıpkı Kırkentler arasında sözkonusu olacak *Yarışma* (Rekabet değil) gibi Bilimkentler arasında bir Yarışma ve Bilgi Takası sözkonusu olmalıdır.

Kaldı ki, bugün *Britanya*'da büyük boyutlara ulaşmaya başlayan işsizliğe çözüm için Kamu Araştırma Kurumları, çözüm olarak işsiz gruplardan oluşturdukları toplulukları, kırlık bölgelere götürerek Kendine Yeterli Komün'ler olarak tarımla uğraşmaları yönünde pratik çalışmalar için organize etmektedirler. Bizim önerdiğimiz, *pratik* çalışmaların kendilerine yeterlilik ilkesine göre örgütlenmiş *Komün*ler değil (Ne ki, Marx'ın da haklı olarak karşı çıktığı bu öneri, küçükburjuva-köylü/anarko-federalizmin radikal önerisi idi). Emeğin rasyonel üretkenliği temel alınarak -daha 144 yıl önce Marx-Engels tarafından- bir *praxis* olarak öngörülmüş *Kırkent*lerdir. Diğeı yönden, bazı Marksist teorisyenlerin -özellikle Troçkistlerin- "Ultra" Emperyalizm teorisinin (Kautsky) etkisinden doğan, Metropol-Ülke/Kent teorilerinin tersine, materyalist determinizmin diyalektiğini izleyerek bugün, ABD'de tartışılan ve pro-tip çalışmalarına girişilen: Gökdelenlerin yıkılması, yalnızca New-York'da bir birim (Wall-Street olsa gerek) olarak korunanların haricinde *yatay plan* kentlerin inşası ve geleneksel Amerikan müstakil ev yaşamına dönülmesi çalışmaları yürütülmektedir. *Fransa*'da Mitterand, *az sayıda insanın* oturacağı *uydu-kent mahalleleri* biçiminde 40(yerleşim biriminin imarını (*Fransa'nın nüfusunun %45'inin kaydırılmasını*) içeren bir *Şehircilik Reformu* önermiştir. Bugün bu konuda en şanslı, tarihsel federal-kentcilik geleneği ile sosyal-emperyalist Almanya'dır. En şanssız ülke ise, coğrafi nedenlerden dolayı Japonya'dır. (Tabii, şanslılık açısından İsviçre, İskandinav ülkeleri baştadır). Bu gün, Büyük-*Merkeziyetçi*-Kentler, dünya kentlerine oranlandığında, %70 civarı sosyal-emperyalist ülkelerdedir. 2000 yılına gelindiğinde bu oranın %10'a düşürülmesi planlanmıştır. "Geri Bırakılmış/Güney" ülkelerinde ise, %30'dan %80'e çıkacağı ve 2010 yılında dünya nüfusunun %70'inin kentlerde oturacağı da öngörülmektedir. Güney'in bağrında "*Kaos*"u nasıl

büyüttüğünün açıklanmasıdır, bu! İşte, bu noktadan, sınıfsız topluma yol alırken, "bizzat o işletmelerde çalışan işçilerin", kendi-emeklerinin billurlaştığı üretim birimlerinde mülkiyetlerini "kendilerinin tasarruf ettiği" özyönetimci, Birim-Kır-Bilimkentleri maddi taban olarak; global kapitalist iktisadın HEGEMONYASININ zorunluluğundan doğan fakat, "Herkesin Yeteneğinden Emeğine Göre" sosyalist şartından taviz vermeden oluşturulacak "*Yarışmacı* Sosyalist *Pazar* İstisadı"nı da , artık-emek yerine *gerekli-emek* ürünlerinin takas edildiği pazar olarak görüyor ve öneriyoruz. "Herkesin Yeteneğinden-İhtiyacına Göre" komünist ilkesine, sınıfsız topluma ulaşana dek geçilmesi zorunlu bir aşamadır bu. Emeğin üretkenliğine paralel olarak da, emekçilerin işgünlerinin de kısaltılmasını ve böylece emeğin yoğunluğunun artırılmasını öneriyoruz. (Başlangıçta, akşam çalışmalarının yasaklanması, çift vardiya olarak işgününün aynı ücretle 4 saate indirilmesi vbgb.) Bugünkü, kapitalistlerin tehdidi üretimde robotlaşmanın, "hemen" yaşama geçirilmesini, seve-seve onlara öneriyoruz. Haydi, hemen-şimdi. Hodri meydan!

ÖZ-SAVUNMA

Günümüzde Tekelci Kapitalizmin Militarizmi olan "Sosyal" Emperyalizm değil silahsızlanmak, aksine daha küçük ve profesyonel, daha modern ve vurucu militer bir güç olma yolundadır. Bu onun varoluş koşuludur. Uygar Sömürgecilik çağında "Sosyal"leşen Emperyalizm tam anlamı ile Orwell'yan bir BARBARİZM (*Piramitsel Otorite*) olacaktır. Ama, bugün hergünden daha çok kamuflaja ihtiyacı vardır. Neo-Mandaterizm'in "Yeni Dünya Düzeni", ona uygar sömürgelerinde "sivil toplumcu" SOSYAL bir pelerine gereksinme duyurmuştur. Kimse zannetmesin ki, Yeni Komünist Hareketin DEVRİMCİ EMEK KURULTAYLARI ve alternatif ÖZYÖNETİMci uygulamalarına karşı tebessüm edecektir. Bu, "Kutsal Bakire" masalından herkes kandini kurtarsın! Şimdi, Neo-Mandatarizme karşı Özyönetim kendini nasıl savunacaktır? İşte, bu noktada bizim önerimiz bir ANTİ-MİLİTARİST önlem olan ÖZ-SAVUNMA'dır.

Toplumsallaştırılmış-Eylem: Bundan kastettiğimiz rakabetçi-bireyci spor faaliyet-pragmatik'ine karşı alternatif olarak ustalarca önerilmiş olan "Kitlesel Sportif Pratik"tir. Amatör Yarışmacı Spor ile Rekabetçi Profesyo-

nel Sporu birbirine karıştırmamak lazımdır. Gelişmiş Tekelci Kapitalist ülkelerde, özellikledė ABD'de varolan, genç bireyleri biraraya toplayarak; yavru-kurt, izci gibi, Masonik "Gönüllülük Esası"na göre (bu Amerikan Kır'ında itfaiye, sivil muhafız vbgb. faaliyetleri de içerir) örgütleyip yarının militer gençliğinin tohumlarını atmaktır. Özyönetim Birim/Kır/Bilim Kentlerinde ise bu faaliyetler militarizmden sıyrılıp bir savunma, bir anti-militarizm olarak yeniden örgütlenmelidir. Dağcılık, kampçılık, mağaracılık, sualtıcılık, yelkencilik, her türlü uçuculuk, kültür-fizik pratikleri gençlerden-yaşlılara kadar proletek/emekçi kitlelerin toplumsallaştırılmış pratiği olarak yaşama geçirilmelidir. Bu pratiğin içinden doğacak praxisler, emeğin verimliliği esasına göre örgütlenmiş üretimde, hem bu sporların bilimsel teknolojik gelişimi, hemde anti-militer öz-savunma için sistemlere dönüştürülebilir. Örneğin, bisiklet bir lüks gereksinme aracı değil, gerekli-emeğin spor aracıdır. Dinlence ve de ulaşım aracıdır, yerine göre.

"Çelik Çekirdek" Birimler ve Milis: Kapitalist iktisat ve siyasetin silahlarla devamı olan savaş için burjuvazinin beslediği orduları ile devletin emekçi kitleler üzerinde baskı aracı olarak işlevini görmesi için beslediği polis gücü, bunların silah-araç-gereç masrafları, özellikle geri bıraktırılmış ülkelerde mali bütçelerin geniş gedikler vermesine neden olmaktadır. Burjuvazi, okul, hastane, kreş, bakımevi, aşevi, sağlık ocağı yerine hapishane ve karakol yapmak açmazı ile karşı karşıyadır. Bu Tüketici-Üretim dışı, insan potansiyeline ayrıca, üretim verimliliğinin en iyi çağındaki gençlerin, "Kutsal" yurt savunmasına hazırlamak üzere eğitilmeleri (!) için "Milli Görev"e götürülmeleri asparagası eklenmektedir. Halbuki, biz, Burjuva Cumhuriyeti'nin bu "kutsal" asparagasına karşılık, Emek Kurultayı'nın "gönüllülük" gerçeğini getiriyoruz. Kaldı ki, bazı sosyal emperyalist ülkelerde "mecburi askerlik" angaryası, profesyonel-paralı askerler ordusu ile değiştirilmektedir. Özyönetimci Emek Kurultayı'nda, "15'inden 65'ine" yurtseverlerin, asker-yurttaş *gönüllülük* esasına dayanılarak örgütlenmesinden yanayız. Toplumsallaştırılmış emeğin, devrimci Emek Kurultayı'nın her bireyi, hem üretici, hem de yurdunun savunucusudur. Ancak, Savaşma Sanatı/Felsefesi'nin ve Bilim-Teknolojisinin gereği Gönüllü Birey'ler "uzman-subay" olarak yetiştirilecektir. Kara/Hava/Deniz "Askeri Sorumlu Uzmanlar"ı aynı zamanda devrimci ideolojiyle de donanaraktan "Çelik Çekirdek" Birimleri oluşturacaklardır. Görev alanları, emekten ve toplumdan soyutlanmış kışlalar değil,

fiilen emek/toplum alanları olan fabrika/okul/işletmeler ve üretim birimleri olacaktır. Belli bir Stratejik/Taktik Merkezi Planlamaya göre organize edilecek olan Birim-Kır-Bilimkentler aynı zamanda Hava/Kara/Deniz silahları güçlerinin de Siklet Merkezleri olacaklardır. Çağımızın gereği Hava unsurundan sorumlu "Baş Uzman" Genelkurmaybaşı olmalıdır. Bunun için, mekanik-elektronik üretim alanları verimli topraklar üzerinde değil. Dağ içlerinde, kıraç alanlarda, dar vadi içlerinde, maden ocaklarına en yakın-tünel bağlantılı yeraltlarında inşa edilmelidir. (Bunun zorunluluğunu, Barbarizmin Körfez saldırısı göstermiştir). Kentlerin sığınakları, üretim ağı içinde organize olacaktır. Vietnam örneği pekçok öğretici deneyler içermektedir. Silahlanmada rasyonel, hafif-modern- kullanışı basit-savunmaya yönelik-tahrip gücü ve alanı yüksek çağdaş silahlar bilimkentlerde dizayn edilip, kırkentlerde üretilecektir. En güçlü silahın ise, emeğin verimliliğinin yaratıcı gücü olduğu-insan olduğu hiçbir zaman unutulmamalıdır. İsviçre Kantonal sisteminde olduğu gibi, her yurtsever kendi silahına ve harekat bilgisine sahip olacaktır. Emeğin Savunma Cephesi askerlerinin kovensiyonel silahlarının eğitimi, toplumsallaştırılmış eylem/spor pratikleri ve bilim-teknolojik-sanatsal video bantları ile sağlanacaktır. İşte, bu "Emeğin Savunma Cephesi" Birimlerinin gücüne, Emekçi *Milis*ler diyoruz. Ustalar tarafından ısrarla önerilmiş, halkın bizzat silahlandırılmasının yaşama geçirilmesinin öneminin de altını ısrarla çiziyoruz.

Haberalma ve Eylem: Öz-Savunmada haberalmanın da önemi çok büyüktür. En güçlü haberalma, Kitlesel Haberalmadır ve onun "Gerçekleri Halka Açıklama Kampanyası" Eylemidir. Doğaldır ki amatör-ruhlu profesyonel "çelik çekirdek birimler" olacaktır. Fakat, bunların çalışmaları, bütün halkın denetlenmesine açık olacaktır. Her çalışma, Komisyonlarca incelenebilecek, "Sosyal" Emperyalist provakasyonlar yalnız kamuya değil, bütün dünyaya ayrıntıları ile açıklanıp, burjuva medyaların ideolojik kalkanları delinecektir. Emekçilerin, "James Bond"lara ihtiyacı yoktur. Örneğin, Hollanda'da Amsterdam'ın banliyösünde bulunan bir işçi mahallesine dadanan uyuşturucu madde mafyasının, işçi çocuklarına karşı yürüttüğü zehirleme girişimi, mahalle sakinleri tarafından polise bildirilmiş ise de bunun önlenememesi üzerine, mahalle sakinleri toplanarak işbölümü yapmış ve 'polis'in üçayda yakalayamadığı mafyanın elemanlarını bir hafta içinde yakalayarak, elebaşlarını meydan dayağı sonucu hastanelik ederek (beyin kanamasından

ölmüştür), o mahelleden yanlız uyuşturucu mafyasının değil, fahişelerde dahil olmak üzere lumpen takımın ayağının kesilmesine sebep olmuşlardır. İşte, Kitlesel Haberalma ve Eylem en basit anlatımı ile budur. Tabi ki bizim önerimiz daha bilim-teknolojik bir kombinedir. Haberalmada medyalara da büyük görevler düşmektedir.

ÖZ-İLETİŞİM

Bilim ve Tekniğin erişmiş olduğu seviye, Kitlesel Haberalma kaynakları olarak İletişim Araçlarının önemini bir kat daha artırmıştır. Burjuvazinin kitlesel iletişimi bir baskı aygıtı olarak kullanması da buna paralel olarak daha da çeşitlenmiştir. Bu, kapitalist iktisadi siyasanın ortaya çıkarmış olduğu yeni işbölümünün ve artı-değerin yağmalanmasından yeni üretim ilişkilerinin sonucudur. Öz-İletişim, Öz-Yönetimin en önemli ideolojik aracı olarak devrimci etkinliğini göstermek zorundadır. Öz-İletişim, Öz-Yönetimin en güçlü silahı olacaktır.

Propaganda ve Ajitasyon: Bu dinamik *bilgi-bilimsellik* ile donanmadıkça, teknik gelişimlerin ışığında kullanılmadıkça, içi boş lafızlar yığını olarak kalmaya mahkûmdur. Tıpkı Strateji ve Taktikler gibi, Propaganda ve Ajitasyonda değişime uğramak zorundadır. Strateji, Propagandaya-Taktik de Ajitasyona tekabül eder, diyebiliriz. Salt ve mutlak "Kahrolsun" ya da "Yaşasın"lar arkasından gelen tümceler ne olursa olsun, çağdaş-dinamik bilgi-bilimselliğin sürecinin ifadesi olamıyorlar ise, kitlelere mal olup maddi bir güçde olamazlar. Olsa olsa, anarko-nihilist küçükburjuva lumpenlerin masturbasyonu olabilirler. Oysa ki, Öz-Yönetici toplumun propagandası kendi işlerliği, eylemi de ajitasyonu olacaktır. Propaganda ve ajitasyon, dış dünya ile insanın bağlantısını-poylalektiğini yakalayamadığı sürece, karşıtları tarafından karşı-propaganda ve provakasyona dönüştürülürler. Dinamik-bilgi-bilimselliğin can alıcı noktası budur. Propaganda maddi, ajitasyon da felsefi olmak zorundadır. "Ucuz işler"in çağı kapanmıştır. Devrimci Propaganda ve Ajitasyon, *Bilim*sel/Çağdaş Sosyalizm'den kaynaklandığı için TERMİNOLOJİ'sine de sahip çıkmak zorundadır. Kelimelerin altında fiiller yatar. İşçi sınıfı, Emekçi sınıflar aydınlatılmak ve bilgilendirilmek zorundadır. Emekçiler, dar görüşlülüğü yıkmak, kendi emeklerinin verimliliğinin ürünü olan dünyayı tanımak ve *fiilen* değiştirmek zorundadırlar. Bur-

juvazi tarafından, kendiliğinden sınıf olarak kendi emeklerinin verimliliğinin tekrar kendileri tarafından satınalınıp-harcanması için çalışıp-harcamak-çalışmak kısır döngüsü ile soysuzlaştırıldıklarını idrak etmeleri yetmez, idrak, kavramaya dönüşmelidir. Kendileri için bir sınıf olmalarını önlemek için, burjuvazi, proletekyaya bunu kavratmamak için, yeni kavramlar/terminoloji üretmektedir. Kavramanın, değişime; değişiminde Aşma'ya yönelmesi için terminolojinin, daha doğrusu Siyasal-Kültür Terminolojisinin *geliştirilmesi* ve burjuva yansımacılığına karşı yaşama geçirilmesi zorunludur. Terminolojilerin muharebe araçları Kitlesel İletişim Araçlarıdır.

Kitlesel İletişim Aygıtları: Çağdaş ideolojik edebiyatta "Medya" olarakta kullanılmaktaysa da bizce çok daha geniş kapsamlıdır. Gazete, Dergi, Televizyon-Video, Radyo, Sinema-Tiyatro, Müzik, Edebiyat, Plastik Sanatlar ve çağdaş gereksinmelerden doğmuş olan Elektronik Eğlenceler/Eğlence alanları, Amatör Radyoculuk-Telsizcilik, vbgb., Kitlesel İletişim Aygıtları ve bu aygıtların araçları olarak nihai hedefler ve amaç doğrultusunda kullanılmaktadırlar. Bütün bu işlevsel, aynı zamanda kitlesel aygıtlar kesinlikle birbirlerinden yalıtılmış/yalıtlanmış değildirler. Bir TV-Video, bütün işlevleri tek başına kitlelere iletebilmesi açısından, Radyo'dan görselliği de içererek-ayrılıp, başat bir konuma gelebilmiştir. Telekomünikasyon ile evrenselleşmiş bir dünya aygıtı olmuştur. Aynı araç, dinamik bilgi bilimsellik ile yönlendirilmediği zaman, propaganda-ajitasyon olmadan da etkinliği, tepkiye de dönüşebilmektedir. Bir "Psikolojik Savaş" unsuru da olan medyalar burjuvazinin yöneticiliği altında yalan-kusan elektronik aletlere dönüşmektedirler. Enerjilerinin akım-doğrultusundan provakasyon yaymaktadırlar. Dejenerezasyonun yönlendiricisi olarak kullanılmaktadırlar. Kitlesel İletişim Aygıtları bu yönü ile, Öz-Yönetimin güdümündeki Öz-İletişimin dolayısıyla Öz-Savunmanın "bel kemiği" işlevine sahip olacaklardır. Kitlesel İletişim Aygıtları, burjuvazinin hegemonyasından kurtarılmalı emekçi kitlelerin hizmetine, bizzat kullanımına verilmelidir. Emeğin Üretkenliğinin Yaratıcılığı, iletişim ufkunu sonsuz olarak kullanarak, bilim-teknolojik devrimi yaşamı içinde görmeli-duymalı ve onu bizzat geliştirmek fırsat-eşitliğini yakalamalıdır. Emekçiler, "Herkesin Yeteneğinden İhtiyacına Göre" ilkesinin iletilir-uygulanabilirliğinin frekans boyutunu da yakalamak zorundadırlar. Onların UZAY-ENERJİleri, bu frekans boyutundan tüm dünyaya yayılacaktır, hattâ sınırsız evrene...

Tavsiyecilik: Tavsiyecilik (advicement). Proletekya enteligentsiasının/ fehimlerinin Burjuva Reklamcılığa (advertisement) karşı gerek kapitalist toplumda, gerekse de geçiş toplumlarında yaşama geçirmek zorunda olduğu bir Öz-İletişim faaliyetidir. Kapitalist üretim ilişkileri içinde, tüketimin en önemli aracı olan reklamcılığa karşı kitleleri uyarmak, yalnızca derneksel bir faaliyet alanı içinde sınırlandırılamaz. Bu, burjuva reformist mantığının tipik yansımasıdır. Tıpkı, Çevrecilik, Feminizm, İnsan Hakları, vbgb. sorunlarda yapılageldiği gibi sorunun özü çarpıtılmaktadır. İktisadi öz, yani sınıfsal niteliğin menşei görmemezlikten gelinmektedir. Bu pragmatik bir uyutmacadır. Sosyalist Öz-Yönetimden kaynaklanan Tavsiyecilik'in amacı ise, gerekli emek ürünlerinin tanıtılması, seçenek sunulması ve böylece yeni yaratımlar için zemin hazırlanmasıdır. Tavsiyede amaç, metanın satılması için yalan ve masal anlatımı yapılan vizyonal-reklamın karşısına, sosyalist pazar ürününün *gerekli-vasıflar* (Nitelik-Kalite) anlatımının yapılmasıdır. Tavsiyecilik sırf ürünler için değil, patent tanıtımları ve projeler içinde gereklidir. Tavsiyeyi değerlendirmek ise Kültür yeterliliği sorunudur.

KÜLTÜR DEVRİMİ

"Zaferimizin eksiksiz ve kesin olması için kapitalizmden değerli bulduğumuz herşeyi, bütün bilim ve kültürünü almalıyız." Fakat, bunun da yeterli olmadığını vurgulayan Lenin, emekçilerin öz-yönetimci örgütlenmelerini vurgulayarak: "*Bu* zafer pekiştirildiği zaman ancak yeni toplumsal, disiplin, sosyalist disiplin yaratılacaktır. O zaman ve ancak o zaman kapitalizme dönüş mümkün olmayacak, sosyalizm gerçekten yenilmez duruma gelecektir" demişti. Fakat, yetmiş yıl geçtiği halde kent ile kır arasındaki ayrılık ve kafa ile kol emeği arasındaki ayrılık giderilmediği için, bunun maddi tabanı, Devlet Kapitalizmi ile başlayarak (NEP), sonra da devlet sosyalizmi bürokrasisinin çıkarlarına kurban gittiği için, SSCB, BDT haline dönüşmüştür. İnsanın Özgür İradesi/Proletaryanın Özgür İradesi/Emekçilerin Özgür İradesi/Kitlelerin ÖZGÜR İradesi; Parti'nin/Polit Büro'nun/Merkez Komite'nin/Lider'in OTORİTER İradesine *indirgen*ince bugünkü sonuç ortaya çıktı. Glastnost/Perestroyka-Değişim/Yeniden Yapılanma, zamanında ve doğru olarak kullanılmış sloganlardı. Fakat, Kültür Devrimi'ne önderlik etmesi gereken Parti kadroları, Devlet/Parti-bürokrat ve mafyalarının "ideoloji" maskeli engellemeleri ile karşılaşınca, reform istekleri ola-

rak karşı-devrimci mason-aydınların (partili) eline geçerek amacından saptırıldı. Ağustos Darbesi'ni, karşı-devrim körükledi, çünkü, tabanının olmadığını biliyordu. Sonra da, bu "Saray Darbesi"ni bastırarak "Pirus Zaferi"ni kazandı. Gorbaçov, büyük bir aymazlıkla, Sovyet proletaryasını fabrikalara ve topraklara fiilen el-koyması için harekete geçirmedi. Sloganları bir yalana dönüştü. O da, kitlelerin devrimci atılımından korkarak sonuçta bir devrimci değil, bir "maslahat-ı güzarcı" olduğunu gösterdi. Kitlelerin devrimci atılımı yerine, Dünya Dengesi/Yeni Dünya Düzeni'nin yalanını tercih etti. Misyonunu tamamladı, önüne gelen tarihsel fırsatı "kişi" olarak tepti. Gorbaçov, haklıydı, ama bu haklılığını emekçileri harekete geçirerek ispat edemedi. Ve *haklı* olarak emekçilerin gözünde "suçlu" durumuna düştü. Yeniden-Üretimin siyasal-ideolojik yeniden yapılanması olan Devrimci/Marksist-Sosyalist/Komünist bir praksis olan Kültür Devrimi başlayamadan sona erdi. Karşı-devrim, kapitalizmin ipine sarıldı... Sonuçta "iç savaş"ın gölgesi BDT'nin üstüne eğildi!

Devletin Söndürülmesi: Devletin söndürülmesi, yalnızca iktisadi hegemonyanın ifadesi olan Proletarya/Proletekya Diktatörlüğünün söndürülmesi demek değildir. Parti'nin ve Proleter/Proletek Demokrasinin (siyasetin/felsefenin) de tarihsel misyonlarının tamamlanması demektir. Devletin söndürülmesi, ancak *dünya sürekli devrimi*nin tamamlanması ile sınıfsız toplumun bir evrensel gerçek olması ile nihai olarak sürecini tamamlamış olur. Bu zorunluluktan, özgürlüğe geçişin başlamasıdır. Devlet-Hukuk'un söndürülmesi sürecini devrimci bir tarzda başlatacak olan Kültür Devriminin maddi tabanını da ancak öz-yönetim/proletek demokrasisi yapılanması oluşturabilir.

Yeni-İnsanlık/Emeğin Kurtuluşu: Proletekyanın öncülüğündeki emekçi sınıflar; sınıfları-sanayi ve tarımın-kır ve kentin-kafa ile kol emeğinin arasındaki ayrımı ortadan kaldırarak, Sosyalist Devrimci AHLAK'ı yaşamın en önemli ilkesi haline getirecekler. Kültür Devrimini, bireylerden iletip-uygulayarak bütün topluma malederek, sonuçta İnsan(lar)ın Emeğinin Kurtuluşu olan YENİ İNSANLIK'ı ilan edeceklerdir. Bu, materyalist determinizmin polyalektiğinin tezahürü olan İradi zorunlulukların, Özgürlüğe doğru praksis-(bilinçli eylem)leri sonucunda yaşama geçirilmiş olacaktır. Yeter ki, biz, Nasıl yapacağımızı *bilelim*...

•NASIL BİR TÜRKİYE?

Ne kadar doğruları yazıp, söylersek söyleyelim, bunları somut planların uygulanabilirliği haline dönüştüremezsek, bir "ütopya" olarak kalırlar. Bizim hayallerimiz (imagine) somut durumların, somut tahlillerinden çıkan devrimci teoriler olarak billurlaşırlar, ancak devrimci/bilinçli eylem (praxis)ler ile yaşama geçirilebildiğinde nesnel gerçekler olarak maddileşeceklerdir. Bugünkü dünyaya çok kısa olarak değindik, Türkiye'nin durumuda bunun "traji-komik" yansımasıdır. İnsanlarımız-emekçiler, hiç de hak etmedikleri bir biçimde "sürü"ler gibi yaşamaktadır. İnsan ONURU'nun sorumluluğu Devrimci düşünce ve uygulamayı, ZORUNLU kılmaktadır. Bireysel UZAY-ENERJİ'miz tükenene dek bu mücadeleyi sürdürmek, bir YURTSEVERLİK ve dolayısıyla İNSANLIK-ENTERNASYONAL (Milletlerarası birlikçilik) dayanışması görevidir.

Türkiye, Uygar Sömürgecilik Çağında, her ne kadar gelişmiş tekelci kapitalist ülkeler arasında yeralmak istiyorsada, onun yeri geri bıraktırılmış tekelci kapitalist ülkeler arasında olmak üzere belirlenmiştir. "Sosyal" Emperyalizmin, "Neo" Mandaterizm uygulama periodu içinde, Türkiye'nin yeri "Yeni Dünya Düzeni" tarafından belirlenmiştir. Türkiye'nin iktisadi Bağımsızlığını, siyasi Özgürlüğünü, toplumsal Karar-Vericiliğini, tarihini belirleyerek Geleceğini Tayin Edebilme Hakkını elde edebilmesi için yegane alternatif çözüm, Proletek Demokrasiye dayanan Devrimci Emek Kurultaylarının yönlendirilmesi ile uygulanabilecek, bir geçiş toplumu olarak Sosyalizm'dir. Bu, Devlet Sosyalizmi değildir. Devlet Sosyalizmi; ister Köylü Sosyalizmi, isterse de Burjuva Sosyalizmleri olarak tarihsel misyonunu tamamlamıştır. Hedef, sınıfsız topluma, Uygar- Toplumsallaştırılmış-Topluma ulaşabilmekdir. Bunun için bizim önerimiz ÇAĞDAŞ-SOSYALİZM'dir.

Günümüzün dünyasının ulaşmış olduğu, Bilimsel-Teknolojik Devrim, hedeflerimizin gerçekleştirilebilmesi imkânını büyük ölçüde sağlamıştır. Şimdi, yapılacak olan; Örgütlenmek, Kitleleri Bilgilendirmek, kitlenin desteği ile İktidara gelmek ve devrimci-tasavvurumuzu kitle ile beraber yaşama geçirmektir.

Başta, çağdaş işçi sınıfı Proletekya olmak üzere, kendi emekleri ile geçinen tüm ister kafa, isterse kol Emekçilerine hep beraber Demokratik Birliktelikle, basit çizgileriyle "şöyle" bir Türkiye'yi kurmayı ve bu uğurda mücadele edip, yeni fikirler üretmeyi teklif ediyoruz. Tek cümle ile; fırsat

eşitliğine dayalı, insanca yaşamak ve bölüşmek istiyoruz. .

NİÇİN HAKLIYIZ?

Türkiye'nin dünyadaki yerine çok kısa olarak istatistiklerden bakarsak. OECD-(Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü)nün üyesi 24 ülke arasında 1990 Kasım ayı itibariyle Enflasyon açısından en sonuncudur (%60.3) On haneli enflasyonlar itibariyle Yunanistan (%22.2), Portekiz (%14.1) ve İsveç (%11.4) olarak sıralanmaktadır. İşsizliğin ve enflasyonun yarattığı rahatsızlık açısından yine Türkiye (%77.9) ile başı çekmektedir. "Rekabet Gücü" olarak 1991'de 20. sırada, Bilim ve Teknolojik güç olarak 34. sıradadır. 1991 yılında dünyadaki en güçlü ilk 100 ekonomik varlık arasında 30. sıradadır. Fakat, bu 100 gücün 47'sini kapitalist şirketler teşkil etmektedir. 53 ülke arasında GSMH olarak Türkiye 74.7 milyar dolar ile 26. sıradadır. Uluslararası Şirketlerden: Amerikan General Motors (127 milyar), Ford (96.9 milyar), Royal Dutch Shell (85 milyar) ile Türkiye'nin önündelerdir. Türkiye'nin 1989 yılındaki dış borç tutarı ise 52 milyar dolardır. İşte, "Neo" Manderizmin kıskacındaki "Yeni Düzen"in dış yüzü, iç yüzü daha da iç açıcı değildir.

Türkiye'nin Ocak 1992 Devlet gelir-giderleri açısından, 74 il arasında yalnızca 11 ilin gelirleri giderlerinden fazladır. Fakat, bunların içinde yalnızca İstanbul, Ankara, Kocaeli'nin gelirleri nerede ise geride kalan 63 ilin giderleri tarafından emilmektedirler. İşçi sınıfı yoğunluğu olarak İstanbul, Kocaeli, memur yoğunluğu olarak Ankara ele alındığında emekleri ile geçinen insanların ücretlerinden tıring diye kesilen vergiler nerede ise Türkiye'nin yükünü kaldırmaktadır. Buna karşılık; pahalılık, zam ve enflasyondan başka ne ile mükafatlandırılmaktadırlar? Şırnak, Tunceli, Diyarbakır, Siirt, Batman, Mardin ve Şanlıurfa örnek olarak alındığında 96 milyar gelir, 412 milyar gider hesaplanmasına rağmen, bu illerdeki vergi tahakkuku kağıt üzerinde 338 milyar olarak gözükmektedir. Yani emekçilerden tıring diye alınmaktadır; ama feodal ideolojili arabesk-barbaresk tarım ve ticaret burjuvazisi, ANAP döneminde özellikle hayali yatırım teşvikleri kredileri ile vurduğu vurgun ganimetleriyle kapağı Batı'ya özellikle de İstanbul'a attığı için bir türlü toparlanamayan vergilerin açısı üç büyük kentteki proleter/proletek ve emekçilerin sırtından çıkmaktadır. Kaldı ki, adı geçen illere giden giderlerin ağırlığını "terör" bahaneli polis-tim-karakol-hapishane masrafları teşkil etmektedir. 1992 Bütçesi görüşmelerinde ortaya çıktığı gibi yıllık enflasyon

oranı %52 olarak öngörülürken, emekçilerden kesilen Gelir Vergisi hasılatı %76'lık bir artış ile hesaplanmaktadır. Buna karşılık kârcı-rantçı burjuvazimizden kesilen Kurumlar Vergisi hasılatının artış oranı %58'dir. Oysa ki, Kurumlar Vergisi tabanı mali-sermayemizin gözbebekleri bankalarımızda %10, diğer nadide Kurumlarımızda %10-15 arasındadır. Ye, Kürküüm, Ye! . . 1985'de 390 gr. olup 50 TL.'ye satılan *ekmek*, 1992 yazında 320 gr. olup 1500 TL.'den satılır hale gelmiştir. Ama, Avrupa'dan ithal edilen emekleri yiyen burjuvalarımız için bunun gocunacak bir yanı yoktur! Mart 1991 hesabıyla, kişi başına düşen milli gelir 1886 dolardır; ama, nüfusun %60'ının milli geliri 754 dolardır. Protein bakımından, AT'ın çok gerilerinde kalan Türkiye yalnızca yağ ve keçi eti tüketiminde AT'ın önündedir. Üstelik, Batı'ya nazaran çok daha pahalı olan yağ ve ekmek yiyen halkın beyni yağ bağlamıştır. Buna karşılık cici burjuvazimiz, ithal edilen köpek ve kedi maması için 1989'da 73 bin dolar döviz öderken, 1991'de 250 bin dolar (1.375 milyar TL. civarında) döviz ödemiştir. Tabii, yine de Merkez Bankası ile ödenen dövizin vergileri şu ya da bu şekilde emekçilerin cebinden çıkmaktadır. Kafası yağ bağlayan işçi sınıfının İstanbul'daki gecekondularının %97.1'nde TV, %97.1'nde buzdolabı, %73.8'nde çamaşır makinası, %69.4'nde elektrik süpürgesi, %57.6'nda telefon, %47.5'inde müzik seti bulunmaktadır.

Halk umudunu kumara bağlamıştır. Milli Piyango'nun 1991 çekilişi için ilk gün 16 milyarlık bilet satılırken, 1992 çekilişinin ilk günü için 26.5 milyarlık bilet satılmıştır. İçki ve sigara üretimi de artmıştır. 20. yıl önce kökü kazınan verem Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da kol gezer olmuştur. Sebze ve mevya fiyatları serbest pazar ekonomisi ile Avrupa'ya nal toplatmaya başlamıştır. SSK'ya 3 trilyon borçları olan patronlar, 300 milyar ilaç borcunu ödemediği için işçileri ilaçsız bırakabilmektedirler, Türkiye'de! İşçi ve gençliği rehabilite etmek içinde İstanbul'da 2000 Atari kumar salonu faaliyete geçmiştir. Çünkü, Türkiye nüfusunun, Mart 1992'ye göre %20'lik (11.400 milyon en alt gelir grubu milli gelirden %5.4'lük pay alırken; ticari kazanç, faiz ve rant geliri sahibi burjuvalarımızdan oluşan nüfusun %20'si milli gelirin %52.57'sine el koymaktadırlar. Geri kalan %60 ise, milli gelirin %42'sini paylaşmaktadır. Tüketim ve harcama eğilimi artarken, tasarruf eğilimi gerilemektedir. Halkın gelirinin %32'si gıdaya, %21'i ev kirasına, sağlığa %8, giyim %9, temizliğine %0.85, kültür-eğitim-eğlence %4, geriye kalan %4 tasarruf ve %21 tüketim harcamalarıdır. Dünya'da ücretten en çok vergi kesilen ülkelerden biri Türkiye'dir. İşçilerin %34'ü sigortasızdır. İşçi-

nin ücretinden kesilen vergi oranı %46.5'dir (1990 Aralık). Tunuslu bir işçi 1 kg. ekmek için 10 dakika, 1 litre süt için 23 dk., 1 kg. et için 267 dk. TV için 526 saat çalışırkeen; Türk işçisi, 1 kg. ekmek için 46 dk.. 1 lt. süt için 102 dk.. 1 kg. et için 530 dk. ve TV için 2470 saat çalışmaktadır. İş kazaları nedeniyle kaybedilen işgücü 1985'de 194 bin iken, 1990'da 3.466 milyona yükselmiştir. Türkiye işçi sınıfının can güvenliği "Allaha Emanettir"! İş kazalarında Türkiye Dünya şampiyonudur. Sanayi Bakanına göre de Türkiye'de 6 milyon işsiz vardır. Neo-mandaterizmin, neo dominyonları olan "Serbest Bölgeler"de grev yasağı 20 yıla çıkarılmıştır. 1990'da 12 bin kişi yurtdışına umudunu bağlamışken 1991'de bu sayı 326 bin kişiyi geçmiştir.

Dünya mali-oligarşilerinin dergisinin (Fortune-9.1991) seçtiği 100 dolar milyarderi arasına girmeyi, Vehbi Koç, Sakıp Sabancı, Nejat Eczacıbaşı, Mehmet Karamehmet'ler başarmışlardır. Dünya zenginleri sıralamasında; Koç 41., Sabancı 51.dir. CFR'ci Houston Mason Cuntasının adamı G. Bush. Rahmi Koç ile aynı "Round Table"de görüşebilmektedirler. Koç'un en büyük zevki, kendi tekelleri için milli sanayileri ithalat yolu ile batırmaktır. (Petlas olayı). Dünyanın en büyük 500 şirketi arasında Koç 203., Sabancı 276.'dır. Devlet Şirketi olan Türkiye Petrolleri 298. sıradadır, bundan dolayı da özelleştiricilerin iştahını kabartmaktadır. Vehbi beyin en büyük derdi "Nüfus Planlaması"dır. "Malthaus" Vehbi bu uğurda Vakıf bile kurmuştur. Koç'un 1991 yılı kârı 346.596 milyar ile bir önceki yıla göre %150'dir. Sabit sermayesi 300 milyar'dan 970.180 milyara yükselmiştir. 1990 yılı kısa vadeli borçları 110 milyardan 35.4 milyara inerken, uzun vadeli borçları 1.390 milyardan 2.724 milyara çıkmıştır. Bu borçlar arasında SSK'ya olan borçlarda olsa gerektir! Sabancı'nın 40 milyara mal olan Maçkasa Hilton'u ile beş Hiltonumuz oldu. Şirketlerin 1990 yılı kârları %150-1500 arasındadır. 1990'da Erzurum Ticaret ve Sanayi Odası'nın yaptırdığı araştırmaya göre mevduatların %15'i yerinde kalırken, %85'i batıya transfer edilmektedir. Eczacıbaşı'nın 1990 net kârı 170 milyar lira olmuştur. MESS'e göre 25 milyon çalışandan 1.5 milyonu sigortalıdır. 1991'de yapılan bir araştırmaya göre Batı ülkelerinde tekellerin pazar payları %25 iken, Türkiye'de bu pay %50-%90 arasındadır. Türkiye halkının en sık kullandığı metalardan 30'nun üretimi ve satışı tekellerin elindedir. Bunun 10' Koç'a, 2'si Eczacıbaşı'na, 7'si yabancı ortaklıklarındır. Batan burjuvaların Holding kurduğu ancak Türkiye'de gözükebilmektedir (Ilıcak'ların). *Finans Kulüp* üyesi Üzeyir Garih'e göre "esasen İstanbul'da hayat pahalılığı yok"muş! Dünyanın en büyük 500 tekstil firması arasında 309 milyon marklık cirosu ile Bossa 145.

olmuştur. İSO Başkanı Memduh Hacıoğlu'na göre 22 yıl önce, Koç-Sabancı, Eczacıbaşı, Berker, Dinçkök, Boyner, Kamhi ve Yaşar ailelerinin önderliğinde kurulan TÜSİAD hâlâ onların egemenliğindedir. Boyner'lerin Altınyıldız'ı da 1992'de Holding olmuştur. İktisadi Kalkınma Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Jak Kamhi'ye göre, Batı'nın yeşil sevgisi bir desisedir! Türkiye'nin 1991 yılı toplam ihracatının %40'ı, ithalatının da %55'i Türk İş Konseyleri tarafından gerçekleştirilmiştir. 1991'de Reklamlara harcanan bedelin ilk on reklam şirketine göre toplam cirosu; 1.1741 trilyondur. Toplam harcamalar ise 2.556.180 *trilyon*dur. İzmir Ticaret Odası'nın 1992'de yaptırdığı araştırmaya göre; 500 işyerinde yapılan araştırmaya göre bunların %59'unun işporta tezgahında mal satarak vergi kaçırdıkları tespit edilmiştir. İSO Meclis Toplantı Salonu'nun girişine 1.5 milyarlık döviz harcanarak İtalyan granit kaplatılabilmektedir. 1991 yılı ciroları ile; Koç 39.2 trilyon ile başta sonra, Sabancı 20 trilyon, Çukurova 18 trilyon, Yaşar 6.3 trilyon, Eczacıbaşı 5 trilyon, Dinçkök 4.8 trilyon, Profilo 3 trilyondur. Akbank'ın kârı 1.495 trilyon olmuştur. Tekstilcilerin başına bir başka iflasçı Halit Narin yeniden seçilebilmektedir. Türkiye'ye giren yabancı sermaye 1981'de 325 milyon dolar iken, 1990'da 5.2 milyar dolara yükselmiştir. Yabancıların en kralı Marlboro'dur. 1990'da kurulan 313 yabancı sermayeli şirketin tercihi İstanbul'dur. (184), Ankara (27), Muğla-Antalya (16'şar), İzmir (15), en doğuda Hatay (3). Deterjan sanayinin %95'i yabancı uluslararası şirketlerin tekelindedir. Deterjanda Hollandalı Unilever ile Amerikan Procter and Gamble kapışmaktadır. Bu şirketler şampuan piyasasındaki payı yarı-yarıya olmak üzere toplam %78 olarak ellerinde tutmaktadırlar. Tüpgaz'da uluslararası şirketler piyasanın %62'sini kontrol etmektedirler. Diğer taraftan, %25 piyasa payı ile "battı" diye Fransızlar'a satılan İpragaz'ın 1991 net kârının 45 milyar lira olduğu satıldıktan sonra anlaşılmıştır(!?). İlaç sanayindeki yabancı payı %38.11'dir. İlaç ihracatı 1990'da %50 düşerken, ithalatı %79.9 artmıştır. Coca-Cola Türkiye'yi artık "güvenilir" ilân etmiştir. Artık, Amerikan Tefecileri de Türkiye piyasasına girmiştir. Türkiye'de yalnızca 300 bin kişi kredi kartı sahibidir. 12 özel ve devlet bankası Amerika ve Avrupa'ya açılmıştır. Türk bankalarında kişi başına 800 bin TL. mevduat ile OECD ülkelerinin en altındadır. Has'ların batan İstanbul Bankası'nın 30 milyarına 'temiz' raporu verilebilmiştir. Kozanoğlu- Çavuşoğlu'nun batan Hisar-Bankı'nın batık milyarlarca kredisini Ziraat Bankası tahsil edememektedir. ANAP döneminin bir başka banka skandalı olan Töbank'ın kasalarında 1 milyon doların (5.5 trilyon TL.) "*fare*"ler tarafından yendiği şok yaratmıştır(!?)...

Anadolu Bankası, Emlak Bankası'na 200 milyar batıkla devredilmiştir. Emlak Bankası'nı 11 milyar zarara uğrattığı iddiası ile eski Genel Müdürü'ne dava açılmıştır. "Yiyin Efendiler Yiyin, Bu Han-ı İştah Sizin"!

1990'da yapılan bir araştırmaya göre patronlarımız Mercedes sevmektedirler. Avupa Jet Sosyetesine 100 "Ünlü Türk" katılmıştır (Koç, Eczacıbaşı, Aksoy, Aksu, Alaton, Kamhi, Kalkavan, Boyner, Bezmen, Çarmıklı, vbgb.). Anlaşılan Sabancı hâlâ "Adanalı"dır! Halit Narin'in kızı Pakize İnci Yerlici, hayali ihracat yaparak 1 milyar 75 milyon vergi iadesi aldığı için yargı önüne çıkarılmıştır. (Geçmiş olsun!). BMW, 175 milyon TL.'dan satılırken "3 Serisi" modelinin Türk talebini karşılayamadığını açıklamıştır (1991). ANAP döneminde hayalici ve tefeciye ödenen avanta 8 trilyon TL.'dir. Turgut Özal herkesi "Arkadan vuran şark kurnazı" (Muzaffer İzgü) Keloğlan olmaya davet etmektedir. Dede Korkut, tipleri istenilmeyen tipler olmuştur. Borsa, gençlerin gözdesidir. Yatırımcıların %48.2'si 20-29, %31.7'si 30-39 yaş grubu arasındadır. Spor-Toto ve Loto gelirleri düşerken, Kazı-Kazan ve At yarışları gelirleri, %656 ve %69'luk artış göstermiştir. Elektrik ve doğalgaz gibi özelleştirilen şirketler daha kullanmadan halkın cebinden milyarlar almaktadırlar. İstanbul yüksek sosyetesi için 23 milyarlık harcama ile "Juliana's" adlı eğlence(!) kompleksi açılmıştır. Merkez Bankası'nda rekor düzeye ulaşan döviz rezervlerine paralel olarak yüksek sosyete herşeyi dolar ve mark ile alır olmuştur. Afrika'dan getirilip 200 milyona satılan kürkler kapış-kapış gitmektedir. İstanbul'da Juliana's ve Semra Özal'ın gözdelerinden Coşkun Sabah'm Biges adlı vbgb. eğlence yerleri seks fuarlarına dönüştürülmektedir. İstanbul'da mali-oligarşimizin "Kurtarılmış Bölgeler"inde 2.5 milyarlık konutlar izdihama yolaçmıştır! Bursalı Devlet Bakanı Cavit Çağlar'ın ne Gelir Vergisi, ne de Kurumlar Vergisi ödememiş olması basının ilgisini çekmiştir! Kaldı ki, bay bakanın özel uçağı bile vardır! Karakol adlı kulüpte bilumum travesti-homoseksüel ve meraklılarının eğlenceleri basma yansımaktadır. ANAP'ın seçim kampanyası için eski bakanlardan M.Taşar'ın 273 miylonluk pul aldığı ortaya çıkmıştır! Parası olan 620 bin lira ödeyip bir porsiyon özel istakoz yemeği yiyebilmektedir. "Yaşasın özgür-demokrasi!" Artık, burjuvalarımız kendi özel uçaklarına sahip olmuşlardır. Üniversiteli gençliğin; kızlarda %63'ü, erkeklerde %40'ı modadan etkilenerek "markapat" olduğu ortaya çıkmıştır. Sporda "altın madalya" vurgunu, çiçekte "mafya" vurgunu Türkiye'de olağan işler haline gelmiştir. 30 yaşın altında Boğaziçi/ODTÜ mezunu "Financian- Engineer/Dealer" lar 35-40 milyon TL. maaş ile çalıştıkları bankalarda, bilgisa-

yarlarla girdikleri borsalarda, para piyasasında spekülasyonlar yaparak günde milyarları aşan paraları bankalarına kazandırmaktadırlar. (Faturasını kim ödüyor? İlginç olanı bunların çoğunu eski "anarko-nihilist"- "solcu-lumpen" geçmişlerinin olmasıdır. Nereye payidar nereye?). Yolsuzluklar artık dizboyu değil, boğaz boyudur. Manken-fahişeler, çırıl-çıplak güreşen çamur gülleri, bu "piç"lerin gece eğlenceleri arasındadır. Özel TV'lerden çocuklara şiddet ve pornografi enjekte edilmektedir. Savcılar ise, yabancı ülke uydu kanalları ile evlere giren bu dejenerezasyon karşısında çaresiz kaldıklarını bildirmektedirler. Mali-oligarşinin gençlerinin uğrak yeri Taxim'de pastalar yenmek için değil, birbirlerinin suratlarına fırlatılmak için imal edilmektedir. ANAP döneminde Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu, Tasarrufu Teşvik primlerinden 1.153.52 trilyon TL.'nin kaybolduğu (?) ortaya çıkmıştır. Emekçilerin elinden çıkan ürünler, meta olarak tanıtılırken manken-fahişeler en aranır "meta"lar olmuşlardır. Hattâ bu pazara Doğu Avrupa'dan bile "İthalat" yapılmaktadır! Burjuvalarımız için Mark endeksli giyim dönemi başlamıştır. Takım elbise 800-1200 mark, kravat 98 mark, gömlek 245 mark (870 bin). Kurumlar ve Gelir vergilerini büyük bir izdiham ile gününden önce ödeyen, Doğu'ya yatırım seferberliğinde en önde koşan burjuvalarımıza helal olsun! Alnının teri ile kazanan yer, değil mi? Fotomodel ve manken fahişeler diskolarda boy gösterirken, burjuvalarımızın piçleri de "100 bin lira günlük masraflarını" aldıkları "harçlıklar"ının rahat rahat karşıladığının itirafları basında yer almaktadır. İşte, "gerçek" Cennet! Taxim-Nightpark, Juliana's, Prince ve Andromeda diskolarında Manken-fahişelik aranılır bir "nitelik" olurken; Karaköy genelevine yapılan baskında yaşı küçük 36 'küçük' kadının sermaye olarak çalıştırıldıkları ortaya çıkıyordu. Ama, basının ilgisini nedense sonradan "müslüman"(!) olmuş bir Romen fahişenin macerası çekiyordu... Son yıllarda, Türkiye'nin Vergi Rekortmeni olan Karaköy Genelevlerinin Patroniçesi Matild Manukyan, Karabağ olaylarının kurbanı olarak, asparagasdan gözaltına alınıp-serbest bırakılıyordu. Yaşasın, Türk-İslam sentezi Milliyetçiliği! Haydi, Turana!

Türk-İslam Sentezi Milliyetçiliğinin ideologluğunu yapan Aydınlar Ocağı'nın bir Mason yuvası olması da ilginçtir. Türkiye'deki bütün basın birkaç istisna dışında Mason biraderanın elindedir. Şimdi de özel TV'ler ve Radyolar elegeçmektedir. Universal Masonluğun, Rotary Vakfı, Amerikalı büyük Masonlardan "Paul Harris"in "Fellow" (Cemiyet üyesi) nişanı Özal'a takılmakda (14 Mayıs 1991) arkasından, aynı *kökü dışarıda "mihraklar"*ın Lions madalyası Cumhurbaşkanı'nın boynunu süslemektedir (5 Eylül

1991). "X" örgütünün şeflerinden emekli bir general üstad-ı muhterem, birader bir gazetecinin eline ulaşan "Özal'ın ABD'ye Şükran Mektubu" açıklaması mahkemelik oluyordu (17 Eylül 1991). Sonra da, Milli Gazete, Özal'ın "Mason olduğu"nu açıkladıysa da o günden, bu güne haber yalanlanmamıştır (20 Eylül 1991). 26 Eylül 1991'de, Mesut Yılmaz biraderin hükümeti, alel-acele 28 Rotary Kulübün, ABD'deki Merkez'leri ile işbirliği yapabilmeleri ve bu Merkez'e üye olabilmeleri için izin kararnamesi, Resmi Gazete'de yayınlanarak kabul ediliyordu. (Bu haber ve benzerleri, Güneş gazetesinde sık-sık yer aldığı için, "basın özgürlüğü" mucibince gazete tez-elden batırıldı). Rotary ve Lionsların "kültür"el girişimleri hızlanmış; "500. Yıl" bahanesi ile Sionistlerimizin de bitleri kanlanmıştır. En Muhterem Birader -Skoç ritinin kullarından Doğramacı, Mason Mabedi Köşkü'nü bitirip Kendi-Vakfı'na bağışlarken, yerine de YÖK'le yapıştırılmıştır. Masonik: Bolu, Taksim, Bab-ı Ali, Pazar, Kordon, Toplantılarında "Yeni Dünya Düzeni"; Türk, Alman, Rus biraderlerin derin açıklamalarına mazhar olmuştur. Birader Yekta Okur'un "kazasal" ölümü biraderanı derin üzüntüye gark-etmiştir. Türk Milli Biraderan Takımı, Bilderberg'de boy gösterdi ise de (E.İnönü- Selahattin Beyazıt-M.Yılmaz), seçim sonuçları öngörüleni yanıltmıştır. Biraderan'ın en büyük siyasi Maşrık-ı Azam-ı, Üstad-ı Muhterem Feyyaz Tokar biraderimizin yıldızı "Davut"u bile kıskandıracak biçimde parlamıştır. C.F.R.'nin yaratıcılarından "Morgan Stanley Yatırım Bankası" ile yapılan istişareler sonucu "*Global* Menkul Kıymetler Yatırım Ortaklığı A.Ş.", "ÜÇGEN-PİRAMİD" amblemi ile halkımıza açılmıştır. Jack Kamhi, Avrupalı Universal biraderanın örgütü olan "Round Table"a üye olan ilk Türk ve sanayicisi olmuştur (8 Ekim 1991). "Yeni Dünya Düzeni bir gereklilik", gazeteci Mehmet Altan böyle diyor. Münih'teki Uluslararası Savunma Konferansı'nda birader Dışişleri Bakanı H.Çetin'in yanında tüm biraderan zevat yer alıyordu (Mesut Yılmaz, Nezihi Çakar, Haluk Bayülken ve Feyyaz Tokar) (4 Şubat 1992). C.F.R.'an büyük biraderlerin "güvercin"lerinden Büyük Maşrık'lardan Gerald Ford'un Onursal Başkanlığını yaptığı Eisenhower Fellowship Vakfı, "uyuyan birader" Demirel'e "Liderlik ve Hizmet Madalyası" takıyordu (16 Şubat 1992). Şurası ilginçtir ki, C.F.R. büyük biraderlerin "şahin"lerinin yayın organı "U.S.News and World Report"da Avrupa-Asya'nın yanında Türkiye'nin de parçalanmış haritasının yayınlanması idi (22 Şubat 1992). 29. Şubat 1992'de gazetelerden, C.F.R.'in dünya iktisadi hegemonya aracı olan IMF (Dünya Bankası)nin, TEK'e verdiği 300 milyon dolar kredi ile ilgili anlaşmanın sessiz sedasız Resmi Gaze-

te'de yayınlanarak yürürlüğe girdiğini. okuyoruz. Bir nevi "Düyun-u Umumiye" dönemi. Ne ki, bizim söylediğimiz de. "Neo" Mandaterizm-Yeni Dünya Düzeni. işte budur. Anlaşma M.Yılmaz hükümeti tarafından Eylül ayında imzalanmış. Ocak ayında "emrivaki" ile Demirel hükümeti tarafından onaylanmıştır. Dedelerimiz. ninelerimiz "Milli Kurtuluş Savaşında" ne diye döğüştüler ki? Ayın olmayan gününü kendine spot yaparak, bol dezinformasyonlu programları ile TV'de tekelleşen birader gazetecinin "Türk Dostu" diye lanse ettiği. C.F.R.-Bilderberg-Trilateral mali-oligarşinin "Şahin"i burjuva ideologu "her yeminli Mason gibi Türk düşmanı" H. Kissenger'de, Washington'da Senato Dışilişkileri Komisyonu'na verdiği brifingde "Türkiye'nin dışlanmasından yana" ifadeler kullanıyordu (1 Mart 1992)

Türkiye'nin. günümüzün en önemli *stratejik* sorunu olduğu halde hiç önemsenmeyen/önemsetilmeyen konusu PETROL'dür. Üretim Güçlerinin günümüz koşulları içinde yegane *enerjisi* olan ve *Çokuluslu Global Tröst*lerin en tatlı rantı olan PETROL konusunun en uzman kişisi olan Prof. Muammer Aksoy'un (ki. Milli Petrol Siyasetinin bilinçli-amansız bir takipçisi ve savunucusu idi) susturulmasından sonra konu iyiden iyiye uyutulmaya çalışılmaktadır. Türkiye'de bugün faaliyette bulunan 33 şirketten 30'u yabancı Çokuluslu Global Tröstlerin elindedir. Shell'de 70. Mobil'de 45 yabancı personel çalışırken. sözüm ona milli olan Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'nda 82 yabancı personel çalışmaktadır. Üstelik de geri bir teknoloji ile TPAO. 46 sahada 230 milyon varil üretirken. Shell 24 sahada 234 milyon. Mobil 4 sahada 70 milyon varil petrol üretimi yapmaktadır (1990). İlginç diğer bir konu da. bölgedeki *Amerikan Askeri Üsler*ine bulaşmamak için *özel* bir hassasiyet gösteren sosyal-milliyetçi- ayrılıkçı PKK-Kontra örgütüne TPAO'nun 7.5 milyar TL.'yi pay olarak vermek için pazarlığa girişmiş olmasının basına yansımasıdır(!).

Türkiye'de işkencecileri yetiştiren ABD. şimdi "işkencenin yüzünden Türkiye'ye yardımı keseceği"nden dem vuruyor! Avrupa'dan taşıdığı 54 nükleer füzeyi Türkiye'ye yerleştirdi (Balıkesir. Eskişehir. Mürted. İncirlik ve Erhaç'a). C.F.R. "şahin"lerinden A. Haig helikopter satmak için Türkiye'ye geliyor. adı. Efe Özal'a rüşvet iddialarına karışıyordu. Avrupa menşeli yayın organlarında Türkiye'deki ABD'li görevli sayısı 20 bin civarında iken yıllanmış biraderlerden Milli Savunma Bakanı Nevzat Ayaz sayıyı 4 bir 700 Amerikan askeri olarak açıklıyor. ABD'nin. Yakın-Doğu ve Kafkasya üze-

rindeki kilit üsleri Pirinçlik ve İncirlik'tir. İncirlik sanki tam bir ABD dominyonudur. Burası Porno-Cenneti olduğu gibi, tarihi eser kaçakçılığının yanında; bu yetmiyormuş gibi ABD'li efendilerimiz babalarının çiftliği gibi (gibisi fazla), örneğin, av yasağı mevsiminde bile avlanmaktadırlar!.. Demirel, ABD gezisine, Özal'ın "işbirliği" ilkesinin tersine, "ortaklık" ilkesi ile çıkmıştır. New-York'da CFR ile bir söyleşi yapmıştır. Fakat "ne hikmet ise" bizim "hür ve tarafsız" basınımız bu çok önemli görüşmeden bir cümle dahi kamuoyuna iletmek zahmetine girmemiştir. Tasması çekili köpek havlamaz! CFR'in yayın organlarından Washington Post'a göre, Demirel, ABD'ye karşı bağımsız davranmak eğilimindedir. Oysa ki, Özal'ın Amerikalı (pardon ABD pasaportlu) oğlu Ahmet ve diğer Amerikalı (pardon pasaportlu) prensleri Rüştü Saracoğlu (Merkez Bankası), Coşkun Ulusoy (Ziraat Bank.), Bülent Şemiler (Başbakan.Bank.), Bülent Gültekin (Toplu Konut İdar.-Bank-), Cengiz İsrafil (Başbakan. Özelleş.), Engin Civan (Emlak Bank) görevleri döneminde böyle bir şey sözkonusu değildir ve ABD-CFR'de çok memnun idi. Demirel'in, ABD gezisi ardından "meşum terör"ün 1977'deki gibi ikinci aşamasına geçip, "bilinçli" tırmandırılması, acep nedendir?.. Yeni dönme, taze birader "Zülfi"ye'nin yazdığına göre, "Batı basınının bayrak yaptığı "New World Order" (Yeni Dünya Düzeni) sloganı, ancak *Mozart*'ı ve Yunus'u birlikte bağrına basan bir dünya için *kullanılabilir*di." (iba) Birbirini "kullanma"ya alışmış Masonlardan başına geleceği sezmiş ki büyük halk ozanımız Yunus Emre, 600 yıl önce söylemiş: "Ben, bir Yunus-u biçareyim". Ve/fakat, artık "çare"siz değiliz. Bunun için, Nasıl Yapmalıyız?

NASIL YAPILMALI?

İnsanların en ilkel yeniden-üretimlerini gerçekleştirebilmeleri için, karınlarını doyurmaları, barınmaları ve çoğalmaları zorunludur. Diğer gereksinmeler, "üretkenliğin kaynağı olan emeğin fiziki ve zihni yeteneklerinin bütünü olan kapasite"lerini artırır. "Modern" zorunluluklar "çağdaş"laştıkça, "lüks" gereksinmeler "doğal"laştıkça insan(lar)ın Özgürlüğe doğru "çaba"ları, "davranış"ları "*eylem*"leştikçe, şüphesiz "Süreç"in dinamizmi de hızlanacaktır. Yeninin, eskinin yerini alması polyalektiğini engellemek, madde/hareket/zaman/mekân/enerji ve uzay varlığı açısından mümkün değildir. Bu olabilseydi, şimdi bu satırlar yazılır, basılır ve okunur (veya yasaklanır) olamazdı!

Nesnel Gerçekliklerin bize sunmuş olduğu olabilirlikleri göz önüne ala-

rak. yukarıda tez + anti-tez + sentez sonuçlarının Zorunlu Aşama'cılığı olarak ÖZYÖNETİM tasavvurunu günümüzün şartları altında ilkeleştirdik. Tarımsal işletmelerde, fabrikalarda, atölyelerde, stüdyolarda, madenlerde, agoralarda, doğal kaynak işletmelerinde, kısacası vasıfı ne olursa olsun bütün kafa ve kol üretim birimlerinde, üretim araçlarının toplumsal mülkiyeti -merkezin, devletin, partinin ya da özel-tüzel kişilerin değil- bizzat/fiilen o üretim birimlerinde çalışan emekçilerin *-her türlü-* tasarrufu altındadır. Bu vazgeçilmez, tavizi söz konusu olamaz bir ilkedir. Buna göre, "çalışmayana ekmek yoktur!"

Tarım: Tarım merkezleri Kırkentlerdir. Kırkentlerin tarımı: 1-kendine yeterlilik, 2-takas için üretim bazına göre ayarlanacaktır. Zaten çağdaş sosyalist geçiş toplumunun tüm üretim kollarında bazda bu olmalıdır. a)Doğal Tarım: Tarlaların mümkün olduğu kadar enson tekniklerle, mekanik ve elektronik aletler ile suni gübreleme kullanılmadan işlenmesini amaçlayacaktır. b)Su ürünleri: Göl ve ırmak balıkçılığı yanında kıraç arazilerde tarla balıkçılığı ve bu besin kaynaklarının korunması. c)Hayvancılık: Bütün küçük ve büyük baş hayvanların üretimi. Süt ve yumurta yanında et kombinalarının organizasyonu. d)Ağaç ve Orman Ürünleri: Bütün meyvacılık, zeytincilik ve ormancılık alanlarının denetlenmesi, korunması geliştirilmesi. e)Fabri-agri: Seracılığın yanında güneş görmeyen yerlerde tarım çalışmalarının organizasyonu. Yukarıda sayılan bütün tarım ürünlerinin fabrikasyonu, deep-freez sistemleri ile doğal yollardan besin çeşitlerinin çoğaltılması. f)Bio-agri: Bilim-Teknolojinin tarımda kullanılması. Besin çeşitlerinin doğala özdeş olarak üretilebilmesinin bilimsel çalışmalarının yapılması. Doğal koruma ve doğayı koruma açısından tarımın denetlenmesi. Merkez Kap'a öneriler götürülmesi. g)Tarım, su ürünleri, hayvancılık, ağaç/orman, fabrikasyon-tüketim, labaratuvar aletlerinin sanayi üretiminin organizasyonu.

Sanayi: Sanayi merkezleri Kırkentlerdir. a)Hafif Sanayi: Konut-prefabrik fabrikalar, inşaat aletleri, malzemeleri vbgb. b) Tüketim Sanayi: Çağdaş ve doğal gereksinmelerin, ev aletlerinden kozmatiğe kadar, tekstilden ayakkabıcılığa kadar vbgb. c)Orta Sanayi: Elektronik ve Mekanik makinaların, robot üretim ve parçalarının seri üretimleri. d)Ağır Sanayi: Metalurji ve çimento ile makina yapan makinalar sanayileri. e)Kafa Sanayi: Sanayinin

emek veremliliğini artırmak için Bilim-Teknoloji/Patent çalışmalarının yaygınlaştırılması ve teşvik edilmesi organizasyonları. Bilgisayar sanayinin yaratılıp, organize dağıtımının sağlanması Merkez Kap'a öneriler götürülmesi.

Madencilik: Madencilik Merkezleri Kırkentlerdir. a)Jeoloji ile irtibatlı çağdaş madencilik araştırmalarının ve enaz insan emeği ile ürün sağlanmasının koşullarının geliştirilmesi. b)Bio-teknik Madencilik: Labaratuvar teknikleri ile ucuz ve kullanışlı yeni madenlerin üretimi ve doğala özdeş madenlerin kullanıma sunulması.

Ulaşım: Bütün/Kır/Bilimkentlerin arasında ulaşım ağı sağlanacağı gibi, kendi sanayileri de Kırkentlerde olacaktır. Ulaşım'da amaç en ucuz, en rahat, en hızlı toplumsal hareketliliği sağlamaktır. Bireysel ulaşım gerekli olmaktan çıkartılıp, bir hobi aracı haline dönüştürülecektir. a)Havacılık/ Uzay Sanayi: Bütün hava araç ve gereçlerinin -sportif olanları da dahil olmak üzere- üretimi. Uzay çalışmalarının ve iletişimlerinin araç ve gereçlerinin-elekronik/magnetik üretim sanayinin organize edilmesi. b)Deniz/Irmak Sanayi: Kıyı kentlerle ulaşımın sağlanması yanında, tüm yurttaşların -yazlık konut edinmesi anayasal hak olacağından- ilgili sporlardan faydalanması için hizmet tesislerinin ve kendi birim sanayilerinin organize edilmesi. Kanallar sisteminin yaygınlaştırılması. Su rezervlerinin korunması ve denizin doğal korunmasının sağlanması için etkin tedbirlerin alınması. Sualtı yaşam-birimlerinin kurulması. c)Demiryolu/Karayolu Sanayi: Demiryolu ulaşımının en son teknolojilere göre yaygınlaştırılması, bütün yerleşim birimleri arasında raylı sistem ağının kurulması. Karaüstü makinalarının üretim sanayinin geliştirilerek, zorunlu bölgelerde kurulup organize edilmesi. Sporlarının organizasyonu. Yeraltından ulaşım sistemlerinin geliştirilmesi. Sanayinin organize edilmesi. d)Bio-teknik ve manyetik konularında önerilerin Merkez-Kap'a iletilmesi. Doğayı tahrip eden karayollarının tasfiye edilmesi...

Sağlık: Sağlık merkezleri Bilimkentlerdir. Fakat her birim kentte olduğu gibi, her üretim ünitesinde de çağdaş sağlık tedbirlerinin ve gereçlerinin olması şarttır. Bunlar, yalnız ambulanslar değil, helikopterler ve seyyar vagon ve tır-hastahanelerdir. Çağdaş sağlık bilgisi ve gereçleri her bireyin

bilip-kullanması zorunlu olan gereçlerdir. a)Birey-sağlık gereçleri sanayinin geliştirilmesi. b)Genel-sağlık araç ve gereçlerinin üretilmesi. c)Kadın-Çocuk-Yaşlılar-Ailelerin sorunları ve zorunlu gereksinmeleri hakkında araştırmaların ve çözümlerin üretilmesi. Toplum sağlığının önemi. Özürlülerin muhakkak üretime katılarak toplumdaki yerlerini birey olarak almaları. Eksikliklerinin onlara hissetirilmeden, teknolojinin onların yardımına verilmesi için bilimsel çalışmaların organize edilmesi. d)Komplike Sağlık Yurtlarının ve Uzman hastanelerin kurulması. e)Bio-kimya araştırmalarına ve sanayinin önerilerinin Merkez Kap'a iletilmesi. f)Doğal kaynaklardan sağlık örgütlenmesi olarak faydalanılması. Halk hekimliğinin bilimle güdümlü olarak kitlesel yaygınlaşmasının sağlanması.

Öğretim: Toplumda eğitimin değil, Poli-Teknik öğretimin temel alınması. Öğretim merkezleri olarak Bilimkentlerin kurulması. Buralara, her alanda öğretmen, uzman ve bilginlerin bilgi takas ve üretim merkezleridir. a)Çocuklar ruh sağlığı açısından beş yaşlarına kadar annelerinin yakın ilgisi ve gözetiminde kalmalıdırlar. 5-6 yaş *çocuk-yuvaları* onları öğretime hazırlamalıdır. b)Orta Öğretim: 7-10 yaş grubu çocuklar poli-teknik öğrenim yaşamlarını, bu söyleşi ve deney/yapım yıllarında öğrenmelidirler. Burası, okuldan çok bir *öğrenim-obası* olmalıdır. c)11-14 yaş grubu çocuklar bilgisayarlı tekniklere dayanarak poli-teknik öğrenimlerini proletek-bilgiye bilince dönüştürdükleri *öğrenim-yurtları* buraları olmalıdır. d)Yüksek Öğretim: 15-18 yaş grubu gençler zorunlu *öğretim-enstitüleri*nde aldıkları bilgilerin yanında yaratıcı faaliyetlerini somutlaştıracak fabrikalar burasıdır. e)Üstün zekalı gençler için *Bilim-Akademileri*nde 2 yıldan başlamak üzere zamanlarını kendi özgür iradeleri ile belirleyecekleri çalışma ve yaratım olanakları sonsuz olarak onlara sunulmalıdır. Bütün öğrenim odakları *özerk* olmalıdır. Önemli olan bir kağıt parçası diploma değil, insanların kendileri ve dolayısı ile toplum/insanlık için yaratılacak olan ÜRÜN'dür. Bu, insanların renkli kağıtlarla değerlendirildiği değil, ürünleri ile değerlendirildiği; "En Kutsal Değer'in EMEK" olduğu bir toplumun varoluşudur.

Kültür: Kültür merkezleri Birimkentlerdir. Birimkentler geçmişleri yüzyıllara dayanan tarihsel birikimin kentleridir. Bunlar, bütün dejenere yapılarından devrimci bir tarzda temizlenip, gerçek değerlerine kavuşacaklardır. a)Bu kentlerde, Arkeoloji (Türkiye'de belli başına bir sanayi

sayılmalıdır) ve Eski Eserleri Koruma öğretim odakları oluşturulacaktır. Yine buna bağlı olan *Turizm* bir sanayi olarak bütün gerekleri ile örgütlenecektir. b)Güzel Sanatlar (Plastik Sanatlar) ve Müzik yalnız uzmanlar için değil, bütün taplumun bireyleri için bir kültür faaliyetleri kombinazasyonunun içinde kitlesel hale getirilmelidir. c)Basın (Gazete-dergi vbgb.) ve Yayın (TV-Video-Sinema) gibi yöresel faaliyetler birey-birim-toplum temelinde yaygınlaşacaktır. Amatör telsizcilik, radyoculuk, TV ve Sinemacılık için pratik gereçler sanayi teknolojik pratiklik göze alınarak örgütlenip, böylece ayrıcalıklı entel-'sanatçı' rantiyerizmi önlenip, kitleselleşecektir. d)Uzman eğlence alanları, doğal zoolojik ve botanik alanlar yaratılacaktır. Elektronik eğlenceler bireyleri hem dinlendirecek, hem de öğretici bir biçimde düzenlenecektir. e)Tavsiye mekanizması, siyasal-kültürün bir parçası olarak toplumun praksisi için, pratik güvenilir bir danışman olacaktır.

Doğa ve Enerji: Doğanın korunması için verimli alanlar yalnızca tarıma ayrılırken, Kırkent ve Bilimkentler kıraç arazilere, dağ yamaçlarına kurulacaktır. Üretim merkezlerinin dağ içlerine yerleştirilmesi hem stratejik hem de doğal açıdan tercih edilecektir. Yapılanmada Doğa'nın önceliği korunacak İnsan ona bağımlı, ama onun efendisi olacaktır. Enerji, her kent bazında elde edilecektir. Doğal enerji kaynakları, Bilimkentlerin denetiminde sanayileri ile beraber toplumun yararına sunulacaktır. Her müstakil ev, mümkün olduğu şekilde, tüm bilim-teknoloji kullanılarakdan, kendi artizyeninden suyunu, rüzgarından elektriğini, çöpünden doğal gazını kullanır hale getirilecektir. Merkezi sistemler yedekleme olarak organize edilecektir. (Genellikle Birimkentler için). Güneş, rüzgar, dalgalar, ırmaklar, doğal gazlar, su fizyonları, magnetik farklar vbgb. enerjiler rasyonel biçimde emeğin/insan(lar)ın hizmetine verilmelidir.

Spor-Çevre-Savunma: Spor belli bir profesyonelin değil, kitlenindir. Bütün sporların çevre/doğa ile bağıntısı vardır. Bütün spor alanlarının teknolojik sanayi yaratılmalıdır. Bütün ekipmanlar kaliteli olarak üretilmelidir. Birim/Kır/Bilimkentlerde mahalle üniteleri esas alınarak spor pratiği hizmetleri götürülmelidir. Spor alanlarının çevresi doğa tarafından kucaklanmalıdır.

Öğretimle beraber, organize edilecek ve devamlı kılınacak savunma

bilgisi spor da esas alınarák yaz ve ara dönemlerde verilecek kurslar ile sağlanacaktır. Savunmanın uygulanması kentler planında ise de, planlaması ve organize edilmesi doğası gereği Merkez Kap sorumluluğundadır. Çünkü, askeri harekatlar, kesinlikle merkezi bir disiplini zorunlu kılar. Fakat açıktır, ki militer olmadığı için, bizim önerimiz, her türlü önerinin Merkez'e iletilmesi ve tartışılmasıdır. Çünkü, özsavunma-kitlesel savunmadır. Onun için üretim birimlerinde savunma araç ve gereçleri çok-amaçlılık esas alınarak üretilecektir. Kendini savunan bir yurt için stratejik saldırı silahları bir tüketim ve lükstür. Barbarizmin ürünü olan stratejik saldırı silahları yerine, Stratejik Savunma ve Taktik Saldırı silahları tercih edilecektir. Bir buldozer, hem füze rampası, hem bir çekici, hem yürür bir kültür platformu ya da prefabrik bir ilkyardım aracı olarak kullanılabilecek biçimde tasarlanıp üretilecektir. Üstelik de, ivedilikle beş-on dakikada monte-demonte edilebilecek şekilde. Sonuç alıcılığın kesin olması için bilim-teknolojik devrimin en modern yaratımları hizmete sunulmalıdır. Bizim dışımızda, kapitalizm varolduğu müddetçe bazı kapsamlı silahlara ihtiyacımız olacaktır!

Aile-Hukuk-Ahlak: Toplumun temeli, bireyler ve onların yeniden- üretiminin araçları olan birim-topluluklar/ailelerdir. Toplum bütün çocuklarına, özellikle de şu ya da bu şekilde anne-babasız kalmış çocuklarına sahip çıkmalıdır. Her çocuğun yalnız anne değil, baba şefkatinede ihtiyacı vardır. Bilinçli bireylerden oluşan ailelerin topluluğunu hiçbir güç yıkamaz. Toplumda kadınlar oranları nispetinde özgür iradeleri ile temsil edilmelidir. Kadınlarının bilinçli olmadığı bir toplum asla özgür olamaz. "Çadırın direği" erkek değil, kadındır!

Kadın ve çocuklara yönelik tecavüz cinayetler, uyuşturucu, doğayı tahrip, tarihi tahrip, kamu malına mafyasal tecavüz gibi toplum hak ve ahlâkına yönelik bütün suçlar ölümle cezalandırılmalıdır. Yabancı uyruklu sabotörler ile işbirlikçileri için de aynı ceza uygulanmalıdır. Fakat, yabancı uyrukluların haricindeki karşı-siyasal faaliyetler (illegal) tutukluluk gerektirir. Çünkü, bir siyasal suç söz konusu ise, önce hatayı kendimizde aramalıyız. Bunlar, bizim kapitalist ülkelerdeki tutuklu yandaşlarımız ile takas edilmelidir. Her istemeyen ülkeyi terketme (kendi için yapılan kamu harcaması geriye ödenmek koşulu ile) serbestliğine sahip olmalıdır. Her yurttaşın nüfus kağıdı gibi pasaport kullanımı da sağlanmalıdır. Ta ki, pasaport denilen ilkel kağıt parçası ortadan kalkana dek. İç turizmin serbest olmasına karşın yer

değişimi, gitmek istenilen kentin/mahallenin %75'lik onayı ile mümkün olmalıdır. "Dingo'nun ahırı" gibi, her isteyen her istediği yere gider anarşisi söz konusu olamaz. Bu, her isteyen her istediği gibi kapitalizmini yeşertir. Bireylerin, Toplum/İnsan sevgi ve saygısı, gönüllü disiplini zorunlu kılar. İnsan(lar)ı, hayvanlardan ayrı kılan özelliklerden biri de budur. Hürriyet, hayvanlara özgüdür ve sınırı yoktur. Özgürlük, insanlara özgüdür ve sınırı vardır. Bu sınır, zorlamalar ve otoritelerden değil, topluma karşı sorumluluğun saygı ve sevgisinden doğan ahlâksal bir sınırdır.

"Sınıf karşıtlıkları ve bu karşıtlıkların" yansıması üzerine yer alan ahlâk sorunu: "Özgür irade denilen şeye, insan sorumluluğuna, zorunluluk ve özgürlük ilişkisine kadar gitmeden, ahlâk ve hukuk gerektiği gibi incelenemez", "ancak sınıf karşıtlıklarının sadece yenilmekle kalmadığı, ama yaşama pratiği bakımından unutulmuş da bulundukları bir toplum düzeyinde olanaklı olabilir" (Engels). *Devrimci Ahlâk; İnsan/Halk Sevgisi, Dürüstlük, Yüreklilik, Yoldaşlık Bağı ve Emek Sevgisidir.* Bu alçak gönüllülük, ÖZVERİ sorunudur. Devrimci Ahlâk; Yetingenliğin ve Yaratıcılığın uzay-enerjik hareketidir; Devrimci Ruh'umuzu Sonsuz kozmoza fırlatır! Toplumsal saygı ve sevginin yücelmesi, Vatan'ın yücelmesi ile özdeştir! "Herkesin Yeteneğinden Emeğine Göre" şartından, "Herkesin Yeteneğinden İhtiyacına Göre" ilkesine geçişte, Devrimci Ahlâk'ın çok önemli bir irade/ enerjik güç etkisi vardır. Yurtseverlik ve emekçilerin milletlerarası birlikçilik (enternasyonal) duygusu, yine Devrimci Ahlâk'ın yansımalarıdır.

İnançlar: Özgür bireylerin kendi vicdanlarına ait inançlarında bir zorlama düşünülmez ve uygulanamaz. Din, toplumsal bir inanç hareketi olarak aynı kapsamda incelendiğinden, gerek dinin tanıtılması, gerekse de dine karşı (ateist) düşünceler aynı kapsam içinde düşünülmelidir. Türkiye'nin tarihsel (antik ve Osmanlı) secularizminden süreçlenen *Uygar/Toplumsallaştırılmış* Laiklik (A.A) uygulanmalıdır. Buna göre, Müslümanlar, kendi Şeyh-ül İslam'larını cemaatın özgür iradeleri ile oylamaları sonucunda seçmelidirler. Her caminin, İmamını, Müezzinini kendi cemaatı seçmelidir. Müezzinler, İslami kurallara göre, bizzat minareye çıkıp, kendi sesleri ile Ezan okumalıdırlar. Cemaatin, İmam ve Müezzinlerin özgür iradelerinin yansıması oyları ile kendi Ulemalarını seçmelidirler. Bu Ulemalar, bir Meclis oluşturabilirler. Bu Meclisler kendi içlerinden oylama ile Kadı'larını seçerler. Dini işler, Müslüman Cemaatın Vakfiyesi ile yürütülmelidir. Ulema

Meclisinin seçip Şeyh-ül İslam'ın onayladığı Kadıların verdiği cezalar, Devrimci Emek Kurultayı'nın onayladığı yasalara ters düşmediği müddetçe geçerliliği olabilmelidir. (Sovyet Anayasasında bu şekilde de uygulanmıştır). Resmi-nikah gibi bir burjuva *senet*leşmesinin mecbur tutulamayacağı gibi, İmam Nikahı da gayri-resmi sayılamaz. Müslümanlar, isterler ise, kendi dini vecibelerine göre Kırkentler kurabilirler. Birimkentlerde, geleneklerini tarihsel bir canlılık olarak koruyabilirler. Fakat Yurdun bütünlüğü temel olduğu için Merkezi Kap'a/Toplumsal onayın dışına çıkıp, çoğunluğun hilafına eylemlere girişemezler. Bu, yalnız onlar için değil; bütün birey ve birimler için geçerlidir. Bilimkentlerde de ayrılık söz konusu olamaz. Bilim, evrenseldir. dinisi-dinsizi olamaz. Bilim, "Bir harfin öğretilmesi"dir...

Merkezi Koordinasyon-Araştırma-Planlama: Kısaca Merkez Kap diyoruz. Merkez-Kap'ın yeri Bilimkentdir. Merkez-Kap, yurttaşların genel oyları ile seçilmelidir. Türkiye'nin özgül konumunda, bir Birimkent'te olabilir. Merkez-Kap, tabandaki demokratik birlikteliğin öz-yönetimci çağdaş sosyalizminden seçilmiş en üst noktadır. Merkez-Kap, geçici temsilcileri konularında UZMAN *Bilim Emekçileri*dir. Kafa ile Kol emeğini kendilerinde billurlaştırabilmişler, devrimci-ahlâkı hiçbir ön koşulsuz kendi özgür iradeleri ile yaşamlarına geçirmiş kişilikler olmalıdırlar. Tarım, Sanayi, Madencilik, Ulaşım, Sağlık, Öğretim, Kültür, Doğa ve Enerji, Spor, Savunma, Bilim-Teknoloji Yaratımcılarından gelen bilimsel verileri, tüm sektörlerin birbirlerine bağımlılığı ve maddi/manevi yaşamın daha da çağdaşlaştırılarak Yeni-İnsanlık'a giden yolda atılımın sağlanması için koordine edilmesi, merkezi bütünlük açısından sektörlere karşı-öneriler götürülmesi, planlanmasının merkezi sorumlularıdırlar. Ancak, yurt savunması sırasında askeri-hiyerarşi geçerlidir. Genel oyla dört yıl için seçilmelidirler, iki dönemden fazla aynı görevde kalmamalıdırlar. Asgari emek, ya da kendi üretim kolundan aldıkları kredi haricinde bir gelir elde edemezler. Tıbben kanıtlanmış enüst bilinç yaşını geçmiş olanlar siyasi faaliyette bulunmamalıdır. 17-65 (Bu sınır bilimsel olarak belirlenecektir) yaş arasındaki her yurttaş seçilme, seçme hakkına sahiptir. Seçilenler, aldıkları oy oranında oyla, istifa etmelerine lüzum kalmadan görevlerinden alınabilmelidirler. Öğrenim-enstitülerine girip üretime katılmış olan herkes kredi kartı sahibi olarak, yaşamının sonuna kadar bunu kullanır. Toplumda para kullanımı, merkezi bilgisayarlar aracılığı ile Merkezi Kredi Kurumuna bağlanarak, kaldırılmalıdır. Ta ki top-

lumun bilim-teknoloji devrimi, "herkesin yeteneğinden ihtiyacına göre" ilkesini enternasyonal olarak mümkün kılana dek. Üretim Sektörlerinin *Emek Komiteleri*, çocuklu annelerin (beş yıl çocukların bakımı ile ilgilenecekleri için) oluşturacağı *Ana-Emek Komiteleri*, *Emek Komisyonlarını* mahalleler bazında oluşturacaktır; Mahalleler/Semtler birleşimi Belediye Başkanlarını seçecektir. Seçilen üyelerde *Emek Meclislerini* oluşturacaktır. Komiteler her an, Komisyonlar hergün toplanabilir. Meclisler haftada bir toplanıp planları ve işleri kontrol edecektir. Bölgeler altı ayda bir *Emek Kongrelerinde* bölgesel koordinasyon kontrollerini yapacaklardır. Yılda bir kere ise genel *Devrimci Emek Kurultayı* toplanıp Merkezi Koordinasyon- Araştırma-Planlama'yı denetleyecek, en küçük birimlerden yukarıya doğru denetlemelerinin dökümünü çıkaracak, yasaları düzenleyecek, özerk birimlerin alanlarını ve işlevlerini kontrol edecektir. Toplumun isteğine veya acil durumlara göre Kongre ya da Kurultay zamanı gelmeden de toplanabilecektir. Bu üyeler, toplumun tüm bireylerinden ayrıcalığa sahip değillerdir. Haklar eşittir. Emek Komite ve Komisyonları yılda bir, Emek Meclisleri iki yılda bir, Kongre ve Kurultay üyeleri üç yılda bir seçilirler. Merkez Kap. Kurultay gibi Kongrelere de hesap verir. Meclis, Kongre ve Kurultay üyeleri de iki dönemden fazla seçilemezler.

İktidara gelene dek, Devrimci Emek Kurultay'ı en üst emek örgütlenmesi olarak, zorunlu yukarıdan-aşağıya, ama temel örgütlenme bazı (Komite ve Komisyon) denetlenmesine tabi olarak demokratik birliktenliğin Özyönetim, Öziletişim, Özsavunma yapılanmasına göre örgütlenecektir. Devrimci Emek Kurultay'ı, Kitlenin Demokratik Birlikteliğidir. Özgün bir alternatif olarak iktidara gelene dek, yapısından büyük bir özveri ile asla taviz vermeden, Burjuva Cumhuriyetin-Demokratik-Parlamenterizminin-Çoğulculuk aspagarası içinde yer alabilir. Onların "iki yüzlü"lüğünü teşhir için kendilerinin kürsülerini kullanabilir. Çünkü, devrimci sınıf mücadelesinde emekçi kitleler ile kucaklaşabilmek için demokratik mücadele esastır. Silaha başvuran tarihin de ispat ettiği gibi hep burjuvazi olmuştur. Devrimci Emek Kurultayı'na, yalnızca kendi *Toplumsal* -öz- mülkiyeti emeğinden başka Toplumsal artık-değeri *Özel* mülkiyeti olarak gaspetmemiş tüm Kol ve Kafa Emekçileri; Bilimsel-Komünistler, Çağdaş-Sosyalistler, Gerçek-Sosyal-Demokratlar, Hakiki Müslümanlar, Devrimci Kemalistler üye olabilirler (Bu materyalist-polyalektik süreç içinde bir "*Modus Vivendi*"dir). Emek gaspçısı burjuva milliyetçiler, şovenler, faşistler, masonlar; anarşistler, nihilistler, entel-züppeler, liberaller, lumpenler ve toplum ahlâkına ters düşenler asla DEK

içinde yer alamazlar. Bütün bu asalaklıklarla bağlantılı olanlarda teşhir edilip yurt ve dünya emekçi sınıflarına teşhir edilmelidirler. Burjuvazinin, gizli ordularının akbabaları. kitlelere gerçekleri açıklama kampanyaları ile teşhir edilecektir. Emek düşmanlarına asla yaşama şansı verilmemelidir.

• SONUÇ YERİNE 12'YE 5 KALA

Burjuvazinin düşünen beyinleri Mars ve Venüs üzerinde toplumların tasavvurlarını yaptıkları bir çağda; uzay çağında yaşıyoruz. Bizim yaptığımız ise, güzel ve cennete eşdeğer Dünyamızın içinde yer alan Vatan'ımızın gerçekten hak ettiği yeri, Emekçi İnsanlarımızın uygarlık nimetlerinden fırsat eşitliği ile faydalanması aracılığıyla almasıdır. Kendi ürünlerine yabancı değil, sahibi olmaları için, olabilirliklerin ışığında bir zorunluluk tasavvuru çizdik. Nesnel Gerçekliğin Özgürlüğünü hedefledik. Şüphesiz ki, iktisadi-siyasi/toplumsal-tarihsel/enerjik-uzaysal/nesnel gerçeklikten hareketle yeni-yeni fikirler üretilmelidir. Üretilenler ise, geriye değil, ileriye dönük eleştirilmelidir.

Hergün, annelerinin rahminden çığlıklarla/ağlayarak/gülerek yeni insancıklar doğuyor, yeni güne karşı. Her yeni bahar, tohumlarını gebe bırakıyor yarına. Her yarın, "yarın, güzel günler göreceğiz, çocuklar" diyor, çocuklarına. Ve daha çok kavgalardan ve içsavaşlardan geçeceğiz, yarınlarda. Bunun için, Coşku/Duygu/İrade'mizi, Akıl/Bilgi/Bilinç'imizle aydınlatalım ve sağlamlaştıralım. Bu maddaten ve maneviyaten "insan-ı kamil" olmaktır. TV-Video, Buzdolabı, Çamaşır-Makinası ve Elektrik Süpürgelerimizden başka kaybedebileceğimiz bir şeyimiz yok! Oysa, kazanabileceğimiz yepyeni bir Dünya ve Yeni-İnsanlık var. O halde: "DÜNYANIN BÜTÜN EMEKÇİLERİ BİRLEŞİNİZ!"

21 Mart 1992 - Bakırköy

EKLER

• DİYALEKTİK MATERYALİZM'DEN-MATERYALİST POLYALEKTİK'E

"Herkesin bildiği bir şey zaten olup bitmiş, su yüzüne çıkmış bir olaydır. Sağduyulu bir kişi ise daha olmamış, ortaya çıkmamış şeyleri bilir. Savaşla kazanılan zafer iyidir denilse de esas makbul olan gizli olanı görüp, belli olmayanı fark ederek yenmektir."

Zhang Yu

İlkel toplumda insan(lar), *ilkel komünal/kolektif mülkiyet*e dayalı bir sosyal oluşum içindeydiler. *Anaerkil* yönetim ve *öğüt* vardı. Bu ilkel ortakçıl toplum *sınıfsız* bir toplumdu. *Korku/Bilgisizlik/Hurafe* onun düşünce sistemini yönlendiriyordu. (Bugün bile bu tip topluluklara nadir de olsa Amazon ve Güneybatı Pasifik çangıllarında rastlanabilmektedir). İstisadi- Siyasi/Toplumsal-Tarihsel süreç içinde insan(lar)ın göçebe-çobanlıktan da yeni-işbölümü, yabancılaşmanın başlaması ile yerleşik-tarım toplumuna geçişleri; av/savaş-aletleri, tarım-aletleri, toprak, eskiden topluma katılan düşman esirlerin *köle*ye dönüşmesi ile galibin *özel mülkiyet*ine dayalı sosyal yapılanma oluştu. Böylece *Babaerkil* yönetim ve düşünce sistemi ile paganist/Totem Tanrı, Korku/Bilgisizlik/Hurafe'nin *Fetişi* oldu. Köleci toplumla, *sınıfl*

toplumların süreci başladı. Özel Mülkçülerin, toplumsal mülkiyetin tasarrufunu gasp etmelerinin nicelik birikimlerinin farklılaşmasından ilk sınıf *ayrıcalık*ları oluştu. Egemenlik kavgası, hegemonyayı zorunlu kıldı. Bilinmeyen göklerden yere indi, kralın/tiranın kişiliğine büründü. Egemen kendi kendini kutsadı. Metafizik ete-kemiğe büründü, idealist kılıkla başrahip oldu. Antik-Köleci toplumun oluşması ile Çok-Tanrılılık, egemen sınıfların *ideoloji*sine dönüştü. Korku/Bilgisizlik/ Hurafe, Pagan/Totem/Tanrı evrimleşerekten toplum-üstü varlığını yitirdi. Ayakları yere bastı, *Politikon* sınıf-yararına *Yasa/Hukuk/Felsefe* (Mitoloji) ile pekiştirilerek *akademik-formel-Mantık* icad oldu. Bu, ideolojik baskı "aftos"u ile ilkel *Devlet* ve *Demokratika* örgütlendi. Yasa/Hukuk/Felsefe- Mitoloji/Demokrasi/Devlet, metafizik-idealist düşüncesi egemen sınıfın hegemonyası için, sosyolojik yapı içinde maddi özün, siyasi tezahürü olmuşlardır. Sınıflı toplumun yönetenlerinin enerjik-iradesinin ifadesidirler. İçerik ve Biçimi kategorize ederler. Sınıflar ile beraber varolan ve bu etki ile tepkilerini veren *sınıf mücadelesi* de karşıt *iki*(dia) Farklı fikrin tartışmasını (dialegin) -Çelişkisini, toplumsal-tarihsel olarak yansıtmıştır. Böylece *siyaset* olgunlaşmıştır. Türkiye halkının ilkçağ tarihi içinde yer alan Anadolu Uygarlıklarının Antik İon-Sitelerindeki köleci toplumun sınıf kavgasının ilk bilimsel siyaseti *Metafizikçi-İdealist* Hakikatçılar ile *Diyalektikçi-Materyalist* Gerçekçiler arasındaki tartışmadan doğmuştur. Ama, diyalektikçi materyalizmin maddi toplumsal (üretim) tabanı olmadığı içindirki felsefi alanda kalmıştır. Bu, 2500 yıllık bir düşünce sürecine damgasını vuracak olan kavganın antik (*aydınlık çağ*) kaynağıdır. Pozitif bilimlerin; Aritmatik, Astronomi, Fizik vbgb. *Mono*-Bilim dallarının *Mono*-Tekniklerce çözümlenmesi için verilir gibi gözüken kavganın kökeninde/ Öz'ünde yatan Üretim Güçlerinin Zorunlu kıldığı Üretim İlişkilerinin yansımasından ortaya çıkan (Mono-Bilim/Tekniğin *dolaylı* etkenliği) *problem*lerinin (Neden/Niçin/Nasıl?) hangi USUL/Prosedur ile çözümleneceğidir. Formel *Mantık*la mı? Yoksa, *YÖNTEM*le mi? İşte, Feodal Toplumun Derebeyi-Serflerinin *karanlık çağ*'ında *Mekanik*çi-kaba Materyalistler idealizmin karanlığından çıkış yolları ararken, Diyalektikçiler de kendilerini metafizikden kurtaramışlardır. *Bilgi Çağı*, Kapitalist Toplumun süreci ile başlamıştır. Bilim/Teknik/Sanat'ta Kilisenin hegemonyasını kıran burjuvazi, Mono-Bilim/Teknik'leri *Direkt*/Doğrudan doğruya Üretim Güç ve İlişkilerinin araçsız kullanımına vererek/etkenleştirerek YENİ *Dia*-Bilim ve *Dia*-Teknik'lerin ve bunun en mükemmel örneği olan *MAKİNA*'nın yaratılmasını sağlamıştır (SANAYİ DEVRİMİ). Bunun sonucunda Fabrika-Mo-

dern Proletarya kaçınılmaz sınıflı toplumun Nesnel Gerçekliği olarak doğmuştur. Felsefede-Maddi tabanını bulmaya başlamıştır. Metafizik/İdealizmine karşı tepkilerin olgunluk dönemi Batı'da Hegel'le tanımlanır. Fakat Hegel'in idealist-diyalektiği, ayakları üzerine MARX-ENGELS tarafından oturtulmuştur. Böylece Diyalektik Materyalizm tabanını bularak, Tarihsel *Materyalist-Diyalektik/Devrimci Felsefe*sini yaratmıştır. (Doğu'da ise Mutasavvuflar -X. yy./XIV. yy.- ile başlayan Felsefi arayışlar maddi tabanının olmayışı yüzünden evrenselleşemeyerek, Sufi'lerin Batınî tarikatlarında gelenekten geleceğe ve pasif olarak Müslüman Emekçiler tarafından aktarılmışlardır. Ne Beylerin kılınçları, ne de Softaların/Düzen savunucularının ateşli- "afaroz"ları onları yıldıramamıştır.)

Bugün, sayın Münir Ramazan Aktolga'nın (Bilimsel Teknolojik Devrim ve Diyalektik. 1991) da haklı olarak belirttiği gibi "Doğa Bilimlerinde Sistem Teorisi", "Sibernetik (Kontrol Yönetme)", "Moleküler Biyoloji", "Relativistik Kavuntum Mekaniği ve İzafiyet Teorisi" vbgb. Marx-Engels-Lenin sonrası Bilimsel dolayısıyla Tekniksel gelişmelerdir. Mono-Bilim (antikçağ), Dia-Bilim (Feodal ve Kapitalist-XIX. yy.-çağ); bilimler günümüzde (Nükleer Çağ-1938 ile başlayarak) *çokgenli*/birliktenci *POLİA* bir yapıya kavuşmuşlardır. Çağımızın Üretim Güçleri ve İlişkilerinin, Polia-Bilimler ve Polia-Tekniklerinin en mükemmel örneği ise ELEKTRONİK'tir. Elektronik Teknolojideki "*Ağ*" sistemi ise, *bireysel* bilginin birkaç saniyede kitlesel Bilgi/Bilinç düzeyine çıkarılabilmesinin imkanını yaratmıştır. Bilim dalları, kendi yapıları içindede "makro" irdelemeden "mikro" irdelemeye geçmişlerdir. Artık İnceleme *yöntemi* olarak labaratuvarımızda *Mikroskop* yetersiz hattâ *ilkel* kalmaktadır. Bize, parçalanmış atomu-elektronları, proton-nötronu araştırmak-incelemek- ortaya çıkarmak ve hattâ yine sürekli-devrimci bir tarzda parçalamak için *Elektro-Manyetik Mikroskop* gerekmektedir. Bu bilimsel bir Zorunluluktur. EMM'umuz üstelik çağdaş *İletişim* aracımız olan *Bilgisayar*'a bağlanmıştır. *Anında Ek ranımızda Madde*nin *Hareket*li *BEŞ Boyut*u teşekkül etmektedir. Ve tuşları basarak *İrade-Enerji*mizin *Bilinç*li *Bilgi*sini Ekranın *Uzay*ında istediğimiz gibi *Biçim*lendirebiliyoruz. Bunları bir diskette toparlayarak gelenekten-geleceğe maddi olarak saklayabiliyoruz. Bizim için artık Diya-lektik (tez/antitez/sentez) yetersiz kalmaktadır. Çünkü, Bilgi Çağı, Akıl/Bilgi sürecini Bilinç'e eriştirmiştir. BİLİNÇ ÇAĞI başlamıştır. BİLİNÇ/PRAKSİS (Bilinçli Eylem), Bio-Magnetik Uzay Çağı'nın İlkesi olmuştur. Bugünün İLKE'si budur: Maddenin/Toplumun diyalektik/ determinist/materyalist/volanta-

rist/polyalektik (diyalektik olarak diyalektik) "Süreç"ine bilimsel boyutta bir tek terim olarak *MATERYALİST- POLYALEKTİK* diyoruz. Materyalist-Polyalektik. Çağdaş Bilimsel Sosyalizmin Marksist Bilinçli Eylem (Praxis) inin eleştirici. sürekli-devrimci *YÖNTEM*idir.

Biyoteknoloji. genetik mühendisliği olarak adlandırılan bir bilim dalı yaratmıştır. Varolan bilgimize. akıl süzgecinden geçerek yepyeni bir bilgi daha katılmıştır. Bio-Genetik'in "tehlike"leri bilimden değil. onu kendi kâr hırsı ve hegemonyası uğruna dejenere eden burjuvaziden kaynaklanmaktadır. 1953 yılında Watson ve Crick'in. kalıtımı yöneten molekül olan DNA'nın yapısının gizemini çözmeleri ile. bilim-teknik devriminde yeni bir çığır açılmıştır. Bu yaratım. 1973 yılında. *Rekombinant DNA* bilgisi ile. metafizik-idealizminin kapısının bütün menteşelerini yerinden sökmüştür. Aynı yıllarda büyük bilgin Stephen W. Hawking. "Karadelik Teoremi" ile aynı kapıyı Papa'nın kafasına göçürmüştür. Ama. malesef komünistler bunlardan hiçbir "feyz" kapamamışlardır. Oysa ki. daha Stalin'in hışmına uğramamış kadrolar. 29 Haziran-3 Temmuz 1931'de Londra'da yapılan "Bilim ve Teknoloji Tarihi Uluslararası Kongresi"nde SSCB'den katılan heyet olarak. Marx-Engels'in ogüne kadar yayımlanmamış orjinal metinlerini içeren bir bildiri sunarak. ogünün Avrupa'sında bile büyük bir ilgi yaratmışlardır. Bu bildiri aynı yıl Londra'da "Science at the Crossroads" (Dönüm Noktasındaki Bilim) adı altında bir kitap olarak yayınlanmıştır. 1971 yılında İngilizler aynı kitabın ikinci baskısını-yapma zorunluluğunu hissetmişlerdir! 1970'li yıllarda universal-kozmopolit burjuvazi eylemlerini Polia-Bilimler "Aydınlanmaca"sında bilinçle yürütürken. komünistler köylü kafalı dogmatiklerin ağlarına takılıp kalmışlardır. 1970'lerin sonlarında "akibet-mukadder" hale geldiği halde gözlerindeki "at gözlükleri"ni atamadıkları için bunun farkına varamamışlardır. 1968'de bilimadamı ve eylemci psikyatr *Dr. Memduh Eren*. Enerji-Uzay boyutunu Toplumsal Sosyoloji boyutunda dile getiren bir broşür yayımlanmıştır. 1977'de "akibet mukadder"i görenlerden sayın *N. Güvenç* "Türkiye Proleter Devrimci Solu-Genel Hesaplaşma" (1980)yı kaleme almıştır. Sayın *Aytunç Altındal* 1982'de. "Siyasal-Kültür ve Yöntem" kitabında Polyalektiğin Materyalist devrimci felsefesinin tabanını oluşturan eleştirilerini yayınlamıştır. Nihayet Sorun BSD'nin Haziran '91 (Sayı: 20-21)de sayın. Dr. Memduh Eren. POLYALEKTİK'in ismi ve cismi babası olarak bu terimi *ilk* olarak yazında kullanmıştır. Benim yaptığım sadece parçaları bir birlik içinde ve konunun eleştirel katkılarla Bilimsel bir tartışma ortamına sunulmasıdır.

Türkiye ve Dünya'da hal böyle iken, Türkiye Solu. "Yemek ve Sıçmak" arasındaki iki boyutuna universal mali-oligarşilerin masonik karşı-devrimci/sivil toplumcu örgütlerinde -"AGİK" (*Helsinki*-Yurttaşlar Meclisi. *Prag-*

Genel Sekreterlik, *Varşova*-Özgür Seçimler Merkezi, *Viyana*- İhtilafı Önleme Merkezi, *Paris*-Şartı/İnsan Hakları Komisyonu) de yeniden (1917'den sonra 1975'de Helsinki Nihai Senedi ile) kotarılarak-ısıtılan üçüncü boyutu-Milletlerin Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı'nı başına *taç* yaparak kendilerini "Nur-u Ziya"nın hizmetine sunmuşlardır. Afferin size ahmaklar "sürü"sü! Böylece, *Üçgen* (Yemek-Sıçmak-MKKTH)i- "Teslis"ini tamamlayarak istavroz çıkarmaya başlamışlardır. (Sionistlerin alkışları size! . .) Universal mali-oligarşilerin kurmaylarının Kontrol-Yönetme- Haberleşme (Sibernetik) planları dahilinde hazırlanıp el altından, amaca yararlılık hedefi aracılarına ulaşmak üzere ortaya sürülen Türkiye'nin (başka başka yerlerde çeşitli biçimlerde aynı hedef doğrultusunda Irak- Libya-İran-Cezayir-Nikaragua-Küba-Kore-Vietnam-Güney Afrika-Angola- Afganistan-Doğu Avrupa'da varyasyonlar) bölünmesi (Neo-Sevr) haritaları, AGİK-Manfeli'nde gerici Türkiye burjuvazisini sıkıştırmak için bayrak yapılmıştır; Üstelikde, bu şaşkolozluk *marifet* sayılmıştır! Elbetteki bunların hesabının çıkarılması bir devrimci zorunluluktur!

9000 yıllık bir İktisadi-Siyasi/Toplumsal-Tarihsel *Siyasal-Kültür* birliği olan *Türkiye Halkı*nı bölmeye hiçbir zorlamanın gücü yetmeyecektir. Türkiye halkı, üstünde Nesnel Gerçekliğini Yarattığı Yurdu ile FARKlılıklardan oluşan Polyalektik bir BİRLİKtir. (Dünya tarihinde *ilk* ve en güzel örneği). Bu onun Tarihsel Materyalizminin ifadesidir. Dünyanın ve ANADOLU'nun; Trakyalı "Atom"cu Demokreitos ve Efesoslu Herakleitos'larının "Panta Horeyi, Kay Avden Meneyi Panta Reyi" Hep Devinir -Hareket Eder- ve Hiç -Bir Yerde- Durmaz, Hep Akar ile başlayan Akıl/Bilgi/Bilinç kavgası süreci, Hallac-ı Mansur-Abdülkadir Ezcevri-Şeyh Bedrettin-Okham-Hegel ile devam etmiş; Marx-Engels tarafından maddi tartışılmaz -ki bugün bunu burjuvazi de itiraf etmek zorunda kalmıştır- temellerine oturtulmuş, Lenin tarafından da ilk olarak eyleme dönüştürülmüştür.(Orta Asyalı Türkler'in ona saygısının nedeni ise zorlama değildir. Nesnel Gerçekliktir.) Kısacası, Materyalist-Polyalektik yüzyılların Akıl/Bilgi/Bilinç birikiminin genetiksel/diyalektik-determinist/materyalist/volantarist sonucundan tezahür eden Yöntemdir. Bunun için *MATERYALİST-POLYALEKTİK* genlerimiz- irade/volanter-enerjimiz ile yüzyılların ve uzayın ötesine gelenekten geleceğe BİLİNÇle aktarılmaya devam edecektir. Belkide Yepyeni adlarla! "Panta Horeyi, Kay Avden Meneyi Panta Reyi".

15 Nisan 1992-Bakırköy

• UNİVERSAL BURJUVAZİNİN (MALİ-OLİGARŞİNİN) MASONİK ÖRGÜTLENMESİNİN İDEOLOJİK YANSIMALARI: ÜTOPYA + REFORM (RÖNESANS) + RADİKALİZM!..

"Beynin en yüksek ürünüdür, maddenin en yüksek (ya da, en değerli, en üstün) ürünüdür kavramlar" (Lenin). *Kavramlar* (concept), Nesnel Gerçekliklerin tek kelimede özetlenmesidir. Yani, İktisadi/Siyasal- Toplumsal/Tarihsel-Enerjik/Uzaysal (İdeolojik) *Sınıf Savaşımlarının* tek kelimede özetlenmesidir. *Terminaloji*, bu tümelin bilimsel ifadelerinin- disiplininin toplamıdır. Bu disiplin sürecini koşullandıran "maddi hayatın tarzı"dır. Çünkü, "bu dünya, kendi kendine meydana gelen gözle görülebilen görüntünün dışında ve üstünde düşünülen kavramların ürünü değildir, gözle görülenden hareket edilerek varılan kavramların düşünülmesinden meydana gelen bir üründür" (Marx). Doğru, *neden* gerçek olanla, *niçin* yaşanmış olanın bileşimi ise; *Tasavvur* da neden gerçek olanla, *nasıl* düşsel (hayal-imagine) olanın bileşimidir. Bir başka anlatımla; bu dünya'da, Kadın ve Erkek olarak Farklı birey/insan(lar)ın Maddesi temelinden Hareketle-İktisadi/Öz+Siyasi/Tezahür+Toplumsal/İçerik+Tarihsel/Biçim+Enerjik/Çelişki+Uzaysal/Birlik- Sürecinin ifadesi olarak Sebep/Neden/Faaliyet/Doğal Eylem(Pragmatik)/ Gerekir Eylem (Pratik)/Bilinçli Eylem(Praksis) Etkinlikleri aynı zamanda insan(lar)ın sınıfsal konumlarının da davranışları olduğuna göre: "Düşünsel" (leri)de, "insan kafasında algılanıp dönüştürülmüş maddeden başka hiçbir şey değildir" (Marx). Bu maddesel determinist kaynaktan doğan ve enerjik- volontarizme yolaçan polyalektik ürünün beyinsel tasavvurları, bizim *hayal*lerimizdir. Buna karşın; *Ütopya*, tıpkı günün modalarından "Varoloşçuluk" ve özellikle "Yapısalcılık" gibi "nesnel ya da bilimsel kavrayışın yerine öznel kavrayışı geçerli kılma" (A.Timuçin) çabasıdır, bu açıdan günümüzde anti-marksistir ve karşı-devrimin değirmenine su taşır. Bir entelektüel, "yüce beyninde *yeni bir toplumsal ütopya* (iba) imal ederse,

düpedüz "toplumsal ilmi simya"dan başka ne yapmıştır?" (Engels. Gen. Bil. iç. bkz. Anti-Dühring. s. 423-424). Ne ki, Marx-Engels, sosyalizmi. ütopya alanından *bilim* alanına tam 144 yıl önce çıkarmışlardır. Ütopya. "Mutlak-ı Kadir'in Hülya'sıdır; bilimsel sosyalizm ise, ütopyanın yadsınmasıdır. Ne ki. kapitalizm Ütopya (Hülya)yı yadsımıştır. . .

Hümanizm-Rönesans-Romantizm-Reformculuk. feodal toplumun bağrında yükselen burjuvazinin *İlerlemeci* ve *Aydınlatmacı* Ansiklopedistleri ile ifadesini bulan "Okul"larıdır. Bu teorik davranışların-faaliyetteki-şartları refleksleri Burjuva Devrimin Radikal misyonunu doğurmuştur. Bu ideolojik yansınmadan üreyen Şüphecilik. Bilinmezcilik. ardından Duygucu, Öznelci, Gizemci Varoluşçuluk ve Yapısalcılık. Şimdi. hepberaber Bilimsel- Sosyalizmi (Marksist Sosyalizmi) "arındırma". "yenileme", "gençleştirme" vbgb. revizyonların çabalarına girdiler. Liberal ve Radikal küçükburjuva entelektüeller yetersizliklerini Marksizmin sırtına yüklemeye çalışıyorlar. O yük ki. 144 yıldır sırtına bir türlü yüklenemedi: "Yeni Toplumsal Ütopya!" "Bu iyi aile çocukları". bir zamanlar sosyalizmin mutlak barışçı bir yolla gerçekleşmesinin (ya da tam mutlak zıddı) ütopyasını kurduklarından dolayı sınıf ilişkilerinde seçmeci (eklektik) tavırlarını ve proletaryanın "özgür- bağımsız" teorik ve bilinçli eylemci ifadesini bulamamış "*doktriner sosyalizm*in mevcut sosyalist sistemlerini" kıyasıya tuttuklarını çok çabuk unuttular. Bütün bunlar. "kafası karışık Radikalizm"in. ütopyacılara ve küçükburjuva sosyalist aydmlara-işçi sınıfının üzerinde öncelik tanıyan "Hakiki Sosyalist"lerin "*eleştirel eleştirileri*"! Küçükburjuva reformizmin (daha da ilkeli olan rönesansçılığın) doğal sonucu olan federal-anarşist radikalizmin, Proudhon Sosyalizminin yeni bir versiyonu. 'arındırılmış- uzlaşmacı-dramatik-ilerici-anti'siz' bir RADİKAL SOSYALİZM! Onca vecizenin içinde bir cümle unutulmuş: "Nur-u Ziya içinde yat Bakunin!"

"Radikalizm. Komünizmin Bir Çocukluk Hastalığı"dır! Ne ki. Bilimsel- Sosyalizmin kurucuları olan (Engels'in deyimi ile) *Bilimadamı* Karl Marx (ve Engels) radikal-demokrat olduklarında (1841) Genç-Hegelci idiler. Ve/Fakat Hegel'in eleştirisi ile *her türlü* ütopyacılığı (dolayısıyla Ütopya Ekol'ünün rönesansci-reformcu-hümanist-romantik-radikal ilerlemeci misyonlarını da) reddettiler. Bütün bu burjuva akımları tarihsel ilerlemenin içinde değerlendirerek. "Hakiki Sosyalizm" ile mücadelede de İLKElere getirilen *zorunlu* açıklık içinde Komünistlerin Manifestosunun temelini attılar (1848). Marx-Engels gibi Lenin'de kendilerini *ortodoks-komünist*ler olarak

tanımladılar. İLKElerin olduğu disiplinde ne ütopya, ne reformizm, ne de radikalizme yervardır. Şartlar, gelişir-dönüşür-devinir ama ilkeler değiştirir ve değişir. Bunun için şartlar/koşullar evrimci, ilkeler ise devrimcidir. *İlkeli Devrimcilik Ortodoksluktur*. Eğer devrimi sürekli kılabiliyorsak, varsın ilkelerde sürekli değişsin! Bilimsel Sosyalizmin/ Marksizmin "Okul"u yoktur, olamazda; onun "okul"u bizzat/fiilen yaşamın kendisidir, misyonunu ise tarih belirler. . . Kaldı ki, biz, Proletek- Devrimciliğin özü olarak burjuvazinin her devrimci adımına karşılık daha da ileri (ilerlemeci değil) bir *sürekli devrimci* adımların atılmasının zorunluluğunu savunuyoruz. "Yürüyen bir dangalak, oturan yüz entelektüelden daha değerlidir" (Dr. Memduh Eren) diyoruz. Kaldıki, Marx- Engels'de Manifesto'da vurguluyorlar: "Burjuvazi, üretim araçlarını ve böylelikle üretim ilişkilerini ve onlarla birlikte toplumsal ilişkilerin tümünü sürekli devrimcileştirmeksizin varolamaz". . .

Burjuvazinin (universal mali-oligarşinin) varlığını koruyabilmesinin bir şartıda, uzlaşmaz sınıf karşıtı olan proletekyamn ideolojisi Marksizmi, *sürekli* yıpratmak ve yenilgiye uğratmak için tahrif ettirip, proveke etmek çabası içinde olmasıdır. Bunun için hiçbir masraftan kaçınmaksızın okullar, enstitüler ve araştırma merkezleri kurdurmaktadır. Yeni-Freudculuğun kurucusu Alman asıllı Amerikalı sosyolog-psikolog Erich Fromm'un toplumsal felsefi görüşleri de, 1929-1932 yıllarında üyesi olduğu Frankfurt Toplumsal Araştırma Enstitüsü (Frankfurt Okulu)nün misyonunu temsil eder. Bu okulun önemli temsilcileri Yahudi asıllı Almanlar Max Horkhaimer, Theddor Adorno ve savaş sırasında 0.S.S'de, sonrasında da CIA görevlisi olarak Haberalma Araştırma Ofisi Orta Avrupa Bölümü Başkanı olan meşhur Herbert Marcuse'dur. (1968'den sonra deşifre olmuş ve San Diego-California Üniversitesi'ndeki görevine dönmüştür.) Bunlar, Marksizmi, Yeni-Hegelcilik, Varoluşçuluk ve Freudculukla birleştirerek-liberalleştirerek lumpenleştirme çabalarına girmişlerdi. Başarılı da olmuşlardır. H. Marcuse, çağdaş Radikal Sosyalizm'in fişeğini Paris'de 1968 Mayıs'ında ateşlemişti. Paris Locaları'nın emeği de büyüktü, sonuçta Sovyetler Birliği ile "tehlikeli" bir ittifakın eşiğinde olan anti-mason De Gaulle devrildi. Freudcu/Yeni-Freudculuk, kapitalist toplumun metalaştırıldığı insan(lar)ın, özellikle de burjuva ve küçük-burjuva entelektüellerin bunalımlarının teorik ifadesidir. Onların umutsuzluk ve yılgınlıklarının pragmatik yansıması ise radikalizmleridir. Projeleri ise kaçınılmaz olarak ütopyadır. Silahlar ve "insancıl demokratik sosyalizm" arasında sıkışıp kalmışlardır. Fırsatını bulduklarında, universal mali-oligarşi ile dünyanın selameti için uzlaşmaktan kaçınmazlar. Hol-

dinglerde müdürlükler, renkli medyada köşeler onların olası mekanlarıdır. Göreceli anti-marksisttirler.

Kimileri bizim, bazı konuları "abarttığımız"ı iddia ediyor. Ne ki, Marx, Kapital'in I. cildinin ikinci baskısının sonsözünde şöyle "abartıyor": "Araştırma yöntemi, işlenecek malzemeyi ayrıntılarıyla ele almalı, onun gelişmesinin farklı biçimlerini tahlil etmeli, iç bağıntıların esasını bulmalıdır. Ancak bu yapıldıktan sonra, gerçek hareket yeterince anlatılabilir. Eğer bu başarıyla yapılırsa, eğer ele alınan konunun yaşamı tıpkı bir aynada olduğu gibi ideal bir biçimde yansıtılırsa, karşımızda salt *a priori* bir yapı varmış gibi gelebilir." Bilimsel-Sosyalizmin yönteminin kavranması deneyim ile bağlantılıdır. Nedir Deneyim? Maddesi-Emek olan, "*Deneyim*" dediğimiz olgu; yaşamın içinde fiilen Neden/Sebep-olasılığında denenmiş olan Faaliyetin, insan beyninde algılanarak doğal eylemin (Pragmatik) etkeni olması sürecinde gerekli eylemin (Pratik) tepkisi- sonucu beyinde tekrar kavranarak bilinçli eylemin (Praxis) İradi-enerjisinin akli/bilgisi (Teori) olan Kalitatif-Niteliğidir. Tecrübe/Deneyim, bir bütün/ tümel olarak sonlu (ölümcül)dur. Zamanın Hareketi olduğu için Değişimcidir. Bunun için *sürekli devrim*in içinde olmak *zorunda*dır. Hakikatçi değil, Gerçekçidir. Üretkenliğinden dolayı Yaratıcı ve Yeteneklidir. Bu açıdan mekanik doktrinerliğin ve statükonun karşıtı/zıttıdır. Siyasi olarak uzlaşmacı değil, hesaplaşmacıdır. Marksist deneyim ideolojik olarak ortodokstur. Bunun için ayrıntılara tekabül eden İlkeler üzerinde titizliği de bundandır. Burada anlatmaya çalıştığımız önemli bir başka ayrıntıda Masonluk'tur. Çünkü, conformist (düzen savunucusu) anti-masonların (ister Hıristiyan, isterse de Müslüman) zannettiği gibi, Masonluk gökten "Şeytan" tarafından indirilmemiştir. (Her ne kadar Mason Gizemi Jan-Bul-On olarak simgelediği "şeytan"a ritüel ibadetini sunuyorsada!) Toplumsal ilişkilerin bağrından burjuvazinin doğuşu ve Yahudilikle kol-kola gelişmesi ile universal-kozmopolit burjuvazinin çıkarları doğrultusunda Mason Hür-Eşit- Kardeş Cumhuriyeti amacına yönelik bu burjuva örgütlenmesi, Sionizmi de itici-güç olarak kullanarak günümüzdeki konumuna gelmiştir. Marx, Yahudi Sorunu'nda: "Musevilik tarihe rağmen değil, tarih tarafından korunabilmiştir... Burjuva toplumu durmaksızın kendi derinliklerinde Yahudi'yi üretir" diyerek, konunun nesnel gerçekliğini vurgulamıştır. Bu açıdan bakarsak burjuva aydınlatmacı-ansiklopedistlerin hepsinin mason olması da bir raslantı değildir. ("Çevrede Öğretim" (Encyclopedia) yerine, "Siyasal Kültür Öğretim" (Polycultpaedia) Polikültpedi'yi marksistler yaşama geçirmelidir.) O günden, bugüne önemli burjuva önder-

liklerin masonik örgütlenmeler içinde bulunması da raslantı değildir. Anarşist kuramcılar Kropotkin, Bakunin, Proudhon; her üçüde Paris Localarının masonudurlar. Keza, Freud ve Yapısalcılığın kuramcısı Yahudi C.Levi-Strauss! 1914'de İtalyan Sosyalist Partisi masonları kendiliğinden tasfiye etmiştir. 1917'de Mason Kerensky ve menşevikler, "Bolşevik Darbe" ile temizlenmişlerdir. 1920'lerde FKP'nin Paris Localarının reformist, parlamenter, radikal burjuva gizli, siyasal ve kariyerist uzlaşmacılığı üzerine; Troçki, Radek ve Buharin konuyu 1922 Kasım'ında III. Komünist Enternasyonal'in IV. Kongresinde inceleterek, daha 1900'lerde Yahudi milliyetçi-ayrılıkçı sionist BUND'culuğa karşı savaş açmış olan Lenin'inde desteğini alarak, masonların bir burjuva ajanları sürüsü olarak kabul edilip gerektiğinde fiziken tasfiye edilmesi ilkesel karar olarak yaşama geçirilmiştir. Gramsci, açıkça Yahudilik ile Rotary kulüplerinin masonik ilişkilerine değinmiştir. (Ne hikmet ise, kendisinin Ortodoksluğa karşı Radikalizmi bayrak yapması, onun bu sol oportünizmi, günümüzde masonik sızıntıların mihenk taşı olmasına neden olmuştur.) II. Yeniden Paylaşım Savaşı sonrası Stalin'in III. Enternasyonal'i tasfiyesi ile Fransa'da Sosyalist ve Komünist Partiler masonların istilasına uğramıştır. Paris Localarının en ünlüsü, 1987'de 9000 üyesi ile 40 ülkede faaliyet gösteren İNSAN HAKLARI mahfelidir. Keza AGİK ve organları olan Helsinki Yurttaşlar Meclisi ile Paris İnsan Hakları Komisyonları masonik "mavi" locanın ürünleridir. Bu mason fesadının içinde yer alan "solcu"larında aileden hızlı mason olmaları da yanlızca ahmaklar için raslantıdır. (Murat Belge'nin babası Burhan Belge DP'nin üstad-ı muhteremi, Tanışığı Locasındaydı). Ne ki, Doğu Avrupa'da ve eski SSCB'deki karşıdevrimde etkin rol oynayan eski KP'li aydınların (yeni serbest piyasacıların) masonik bağlantıları (özellikle de Paris Locaları ile) geçtiğimiz aylarda Fransız L'Express dergisinde açıklanmıştır.

Azerilerin bugün baştacı yaptıkları "ata"ları Mehmet Emin Resulzade masondu ve 1928-1939 arasında Paris Localarının dergisi olan *Promete* de sürekli yazı yazmıştır. Resulzade, Türk İstiklal Savaşı sırasında İngiliz Emperyalistlerinin işbirlikçiliğini yaptığı için Gazi Mustafa Kemal tarafından dıştalanmıştır. Türkiye'de ancak İttihatçı mason olan İnönü döneminde ikamet edebilmiştir. (1955'de Ankara'da öldü). AP'nin, Yahudi-sionist-mason localarının fink attığı İzmir kurucularından Mehmet Kafkaslıgil'in, Aralık 1990'da *Halk Cephesi* lideri Ebulfeyz Aliyev ile görüşmeleri ve Başbakan Hasanov'dan bir *Lions Kulüp* kurulmasını istemesi ilginçtir. Türkiye'nin ilk Bakü Başkonsolosu Okan Atakan'ın masonluğu tanıtan kitaplar dağıtımını

ilk "milli" görev edinmeside bir raslantıdır(!) Halk Cephesini *nakdi* olarak destekleyen tek dış mali kaynağın *Bakü Sinagogu* olmasıda bizim abartmamız olsa gerekdir(!) Seçimler öncesi tıpkı "Moskova Darbe"si gibi bir darbenin bilinçli olarak kışkırtılması ardından asıl ele geçirilmek istenen TV-Radyo'nun zaptedilmesi, hâlâ uyuyan ahmakları uyandıramamıştır! Çok ciddi sonuçlara yolaçan, fakat şimdilik önemsizmiş gibi gözüken ayrıntılara karşı, dudak büküp sırıtanlar, "adam sende"ciler şu yada bu şekilde burjuvaziye hizmet etmektedirler. IV. Kongre'nin kararı vakit geçirilmeden hayata geçirilmelidir. Saflarımızdan, her türlü anti-marksist- özünde karşı-devrimci sızıntıları ve ajanlarını temizlemek ZORUNDAyız. Mücadele çokboyutludur, kendimizi masonik üç boyuttan kurtaralım!

"Demek ki, böylece, hareketin tümünü, onun anlarından birine bağımlı kılan, ortak, toplumsal üretimin yerine, küçük hilelerle ya da büyük duygusallıklarla devrimci sınıf savaşımını bütün gerekleriyle ortadan kaldıran sivrilikleri ile bireysel bir ukalânın kafa eylemini koyan *ütopya, doktriner sosyalizm* bunu yaparken, bugünkü toplumu aslında idealize etmekle ve toplumun gölgesiz, pürüzsüz bir imgesini yaratmakla sınırlı kalan ve kendi ülküsünü toplumsal gerçeğe karşı üstün kılmak isteyen bu doktriner sosyalizm böyle sürerken, ayrı, ayrı sistemlerin kendi aralarındaki savaşım, bu sözde sistemlerin herbirini, toplumsal altüst oluşun geçiş noktalarında birinin başka bir geçiş noktasına karşı iddialı bir biçimde tutulması olarak ortaya çıkartırken, *proletarya* gitgide *devrimci sosyalizmin* çevresinde, bizzat burjuvazinin *Blanqui* adını taktığı komünizmin çevresinde toplanıyor. Bu sosyalizm, *genel olarak, sınıf farklılıklarının ortadan kaldırılması*, sınıf *farklılıklarının* dayandıkları bütün üretim ilişkilerinin ortadan kaldırılması, bu üretim ilişkilerine uygun düşen bütün toplumsal bağıntıların ortadan kaldırılması, bu toplumsal bağıntılardan doğan bütün düşüncelerin altüst edilmesine varmak üzere, *devrimin sürekliliğinin ilanıdır*, zorunlu bir geçiş noktası olarak proletaryanın *sınıf diktatörlüğüdür*." (Karl Marx)

Demek ki, gözlerimizden "atgözlükleri"ni çıkarmak yeterli değil, kafalarımızın içindeki "Huni"leride terketmeliyiz. Pavlovizm, köpeklere özgü bir içgüdüsel koşullandırmadır. "O" ya da "Bu" olmadan önce *kendimiz* olmak zorundayız. "İliç", "Modern Prens" ya da "Başkan"lar olmaya kalkanlar ideolojik Yapısalcılığın ve universal mali-oligarşinin masonik örgütlerinin tuzağına düşüyorlar. Vardıkları son noktada "gizemli" anti-marksizm! Radikalizm ile kamufle edilmiş karşı-devrim cephesine hizmet neferi! Tıpkı Gra-

mcsi-İKT'sinin Demokratik Sol'culuğa dönüşmesi gibi! 203 yılda her ne kadar biraz 'sevici'leştiyse de matmazel-hemşire France, Yeşilimsi barikatların üzerinde "sol" elinde Paris Localarının "Oranje-Lacivert" Hür-Eşit-Kardeş-Sivil Toplumcu-İnsan Hakları bayrağı ile ve 203 yılda biraz pörsüyüp-sarkmış memesini de "sağ" eli ile kaldırıp 'erotik' şehvetle sizi kurtarmaya geldi, Radikal Sosyalistler, gözünüz aydın! Velâkin, geç kaldı, artık "iyi aile çocuklarının ütopyası öldü" (A.Altındal) Geriye yalnızca Bilinçli Eylemcilerin "SÖZ"ü kaldı: "Herkesin Yeteneğinden İhtiyacına Göre!"...

20 Mayıs 1992-Bakırköy

Bu bölümdeki grafikler; Tanecik (Quantum) Mekaniği ve Genel Görelik (Relativity) Kuramının Bilgi-bilimselliğinde, "Siyasal Kültür ve Yöntem" (Aytunç Altındal, 1982. Süreç), "Zamanın Kısa Tarihi" (Stephen W. Hawking, 1991. Milliyet), "Kibernetik" (Er Kund, 1975. Kund) yapıtları fikir temeli alınarak hazırlanmış, sürekli-devrimci bio-fizik-felsefi tasarımlarıdırlar...

Dünya'daki Belli-Başlı KONTRA-GERİLLA / "Paradox-Militer" Örgütleri:

Sih (Hindistan), Tamil (Sri-Lanka), İnkata (Güney Afrika), Unita (Angola), Ulusal Demokratik Hareket (Mozambik, Madagaskar), Afgani (Cezayir), Falanj Partisi (Lübnan), İttihad-ı İslami (Afganistan, Tacikistan), Devrimci Konsey-Ebu Nidal (Filistin), Ayaklanma-Ebu Musa (Filistin), Asala (Ermeni), Taşnaksütyun (Ermeni), Milli İstiklal Partisi (Azerbaycan), Kızıl Tugaylar (İtalya), ETA (İspanya), Aydınlık Yolu (Peru), Sırbistan Yenileme Hareketi, Çetnik (Sırbistan), Hırvat Haklar Partisi, Ustashi (Hırvatistan), Yeşil Bereliler (Boşnak)...

KONTR-GERİLLA / "Para-Militer" Merkezleri:

CIA-Pantegon: Camp Peary, Virginia-ABD. (Milletlerarası);

Fort Bragg (Special Forces School-Delta Units-ABD Ordusu)

MOSSAD-AMAN: Beersheba-İsrail. (İsrail Ordusu)

Ön Plandaki Ülke: Panama

KONTRA-GERİLLA / "Paradox-Militer" Merkezi:

MOSSAD-AMAN: Kfar Sirkin, Tel-Aviv, İsrail. (Milletlerarası)

Ön Plandaki Ülke: Suûdi Arabistan

"KONTR" ve "KONTRA" GERİLLA-SİBERNETİK-Merkezi:

JONATHAN INSTITUTE: Jarusalem-Kudüs-, İsrail (Genel Koordinasyon)

BİREYSELLİĞİN ve BİLİMSELLİĞİN MATERYALİST-POLYALEKTİK "SÜREÇ"İ

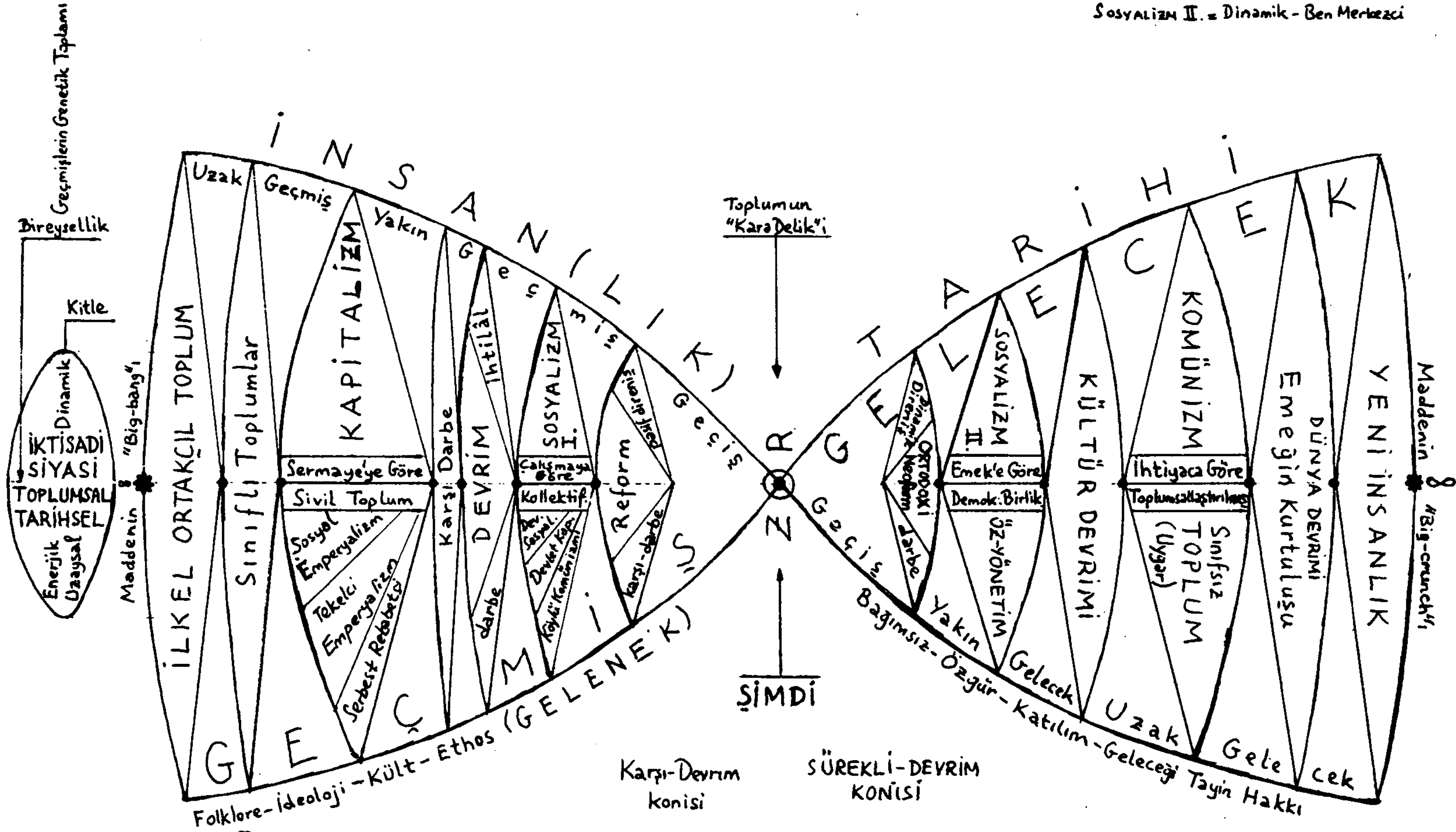
MATERYALİST-**POLYALEKTİK'İN** ANTİ-SİBERNETİK "SÜREÇ"İ

DİYALEKTİK + DETERMİNİST + MATERYALİST + VOLONTARİST + POLYALEKTİK

İnsan(lar)ın Dalga-Boyutunun Felsefi İzdüşümü

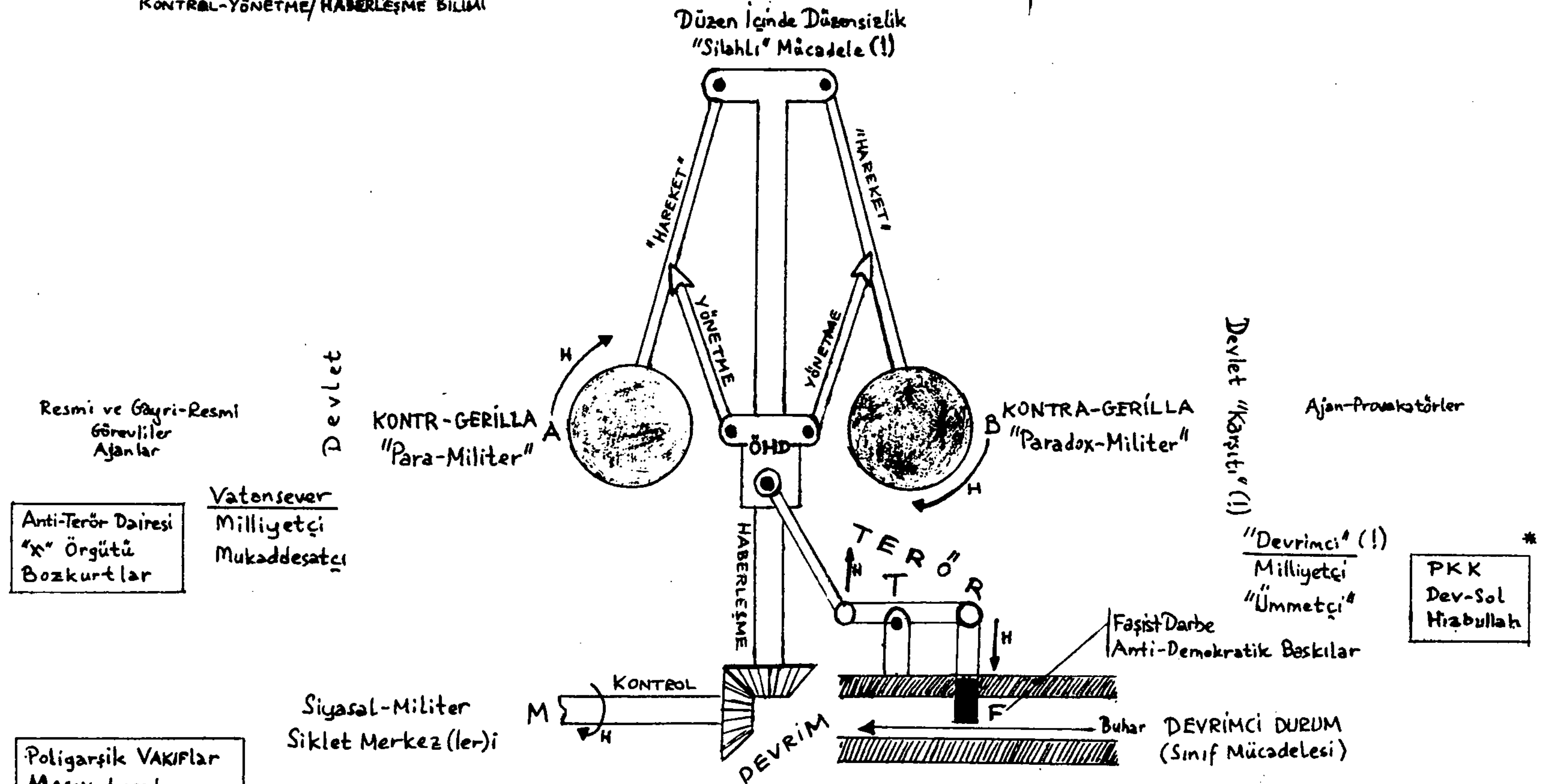
2/17.VII.1992.

MATERYALİST-POLYALEKTİK'İN ANTİ-SİBERNETİK "SÜREÇ"İ

Toplumun Dalga-Boyutunun Felsefi İzdüşümü

ÜNİVERSAL MALİ-OLİGARŞİNİN SİYASAL-MİLİTER SİBERNETİK "FIRILDAK"I

James Watt'ın buhar ayarlayan fırıldağı mekanik bir otomattır. (Kibernetik. Er Kund. 1975)

Üniversal Mali-Oligarşinin sınıflar mücadelesini (ideolojinin Kontrol-Yönetimini) ayarlayan "fırıldak"ı ise siyasal bir otomattır...

* "Gayri-Milli" unsurlar: MOSSAD'cı "sağ kanat", CIA'cı "merkez", BND'ci "sol kanat". Bu ayrım bütün Siklet Merkezleri için de geçerlidir.

17.VII.1992

YENİ DÜNYA DÜZENİ

Dünyamız; altyapısal köklü değişikliklerden kaynaklanan, bir başka deyişle Bilim ve Teknik Devrim'in zorunluluklarından doğan yeni bir yapılanma çağının eşiğinde. Dünyayı yönetenler buna **Yeni Dünya Düzeni** diyorlar. Oysa ki, **Siyasal Kültür** ve **Yöntem** ufkundan baktığımızda, bu düzen Güney ülkeleri için bir **Neo-Mandaterizm** önermekte ve uygulamaktadır.
İşte bu kitap, Siyasal Kültür ve Yöntem ufkundan, Yeni Dünya Düzeni olan **Noe-Mandaterizm**'i irdelemekte ve bu "global" düzene karşı alternatif bir Öz Disiplin olarak Çağdaş Bilimsel Sosyalizm'in açımından **Demokratik Birliktelilik** önermelerini tartışmaya sunmaktadır.
Bu yapıtın amacı, tez/anti-tez/sentez kısır döngüsünü, bir başka deyişle "ölü diyalektik"i polyalektik olarak aşmaktır.